

Editrice S.D.B.
Edizione extra commerciale

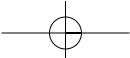
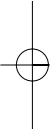
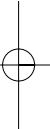
Direzione Generale Opere Don Bosco
Via della Pisana, 1111
Casella Postale 18333
00163 Roma

Edizione: giugno 2003

Saleziáni dona Bosca – Slovenská provincia
Pre vnútornú potrebu

Miletičova 7
821 08 Bratislava

vydanie: december 2009

COSTITUZIONI

**della Società
di San Francesco di Sales**

STANOVY

Společnosti svätého Františka Saleského

PRESENTAZIONE DI DON EGIDIO VIGANÒ

Eccovi finalmente, cari confratelli, la nostra Regola di vita rinnovata e approvata.

Vi viene offerta in un manuale che deve accompagnare ogni salesiano come la sua carta d'identità.

Contiene le Costituzioni della Società di san Francesco di Sales, nostro «codice fondamentale» ripensato e rielaborato secondo le esigenze del Vaticano II (cfr. «Ecclesiae Sanctae» II, 1, 12-14).

Contiene inoltre lo statuto aggiornato dei Regolamenti generali, che formano parte integrante del diritto particolare della nostra Società.

Contiene infine alcuni scritti del nostro Padre san Giovanni Bosco, ricchi della sua spirituale.

L'ampiezza e la serietà della revisione del testo, compiuta da tutta la Congregazione durante un lungo processo di anni caratterizzati dal lavoro di ben tre Capitoli generali (20°, 21°, 22°), assicurano la continuità con le origini, il carattere ecclesiale della consacrazione apostolica salesiana e la innata propensione all'universalità della missione di Don Bosco nel mondo.

Il 25 novembre 1984, solennità di Cristo Re, la Sede Apostolica ha approvato le presenti Costituzioni, dichiarando autorevolmente, ancora una volta, «L'autenticità della via evangelica tracciata dal Fondatore».

Esse descrivono le ricchezze spirituali della nostra tradizione salesiana; ne definiscono il progetto apostolico; tracciano la via della nostra santificazione, e ci invitano a testimoniare come il dono più prezioso che possiamo offrire ai giovani.

L'8 dicembre 1984, solennità dell'Immacolata Concezione, data «in cui ebbero principio e compimento tutte le nostre cose più

PREDHOVOR DONA EGIDIA VIGANA

*Drahí spolubratia,
konečne tu máme naše pravidlo života obnovené a schválené.
Predkladá nám ho knižka, ktorá má sprevádzať každého saleziána
ako jeho osobný preukaz.*

*Obsahuje Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského, náš
„základný kódex“, premyslený a prepracovaný podľa požiadaviek
Druhého vatikánskeho koncilu (porov. Ecclesiae Sanctae II, 1,
12 – 14).*

*Knižka zahŕňa aj obnovený štatút Všeobecných pravidiel, ktoré sú
podstatnou súčasťou vlastného práva našej Spoločnosti.*

*A napokon sú tu aj niektoré spisy nášho otca svätého Jána Bosca
s bohatstvom jeho duchovnej skúsenosti.*

*Rozsah a závažnosť revízie textu, na ktorej pracovala celá Spoloč-
nosť dlhé roky a ktorá zachytáva prácu troch generálnych kapitúl
(20. GK, 21. GK a 22. GK), zabezpečujú kontinuitu so začiatkami,
cirkevný charakter saleziánskeho apoštolského zasvätenia i vrod-
nú náklonnosť k univerzálnosti poslania dona Bosca vo svete.*

*Apoštolská stolica schválila tieto Stanovy 25. novembra 1984, na
slávnosť Krista Kráľa, a znovu spoľahlivo vyhlásila „pravosť evan-
jeliovej cesty, vyznačenej Zakladateľom“.*

*Stanovy zachytávajú duchovné bohatstvo našej saleziánskej tradí-
cie, definujú jej apoštolský projekt, vytyčujú cestu nášho posväte-
nia a vyzývajú nás svedčiť o ňom ako o najväčšom dare, ktorý
môžeme ponúknuť mladým.*

*Tento vzácny prepracovaný text oficiálne vyhlásil hlavný predsta-
vený Spoločnosti 8. decembra 1984, na slávnosť Nepoškvrneného
počatia Panny Márie, v deň, „keď sa začínali a završovali všetky
naše najväčšie diela“.*

grandi», il Rettor Maggiore ha promulgato questo prezioso testo rielaborato.

Mentre accogliamo la nostra Regola di vita con la riconoscenza e la speranza di chi riceve il «testamento vivo di Don Bosco» dalle mani stesse della Vergine Ausiliatrice, apriamo il nostro animo al ringraziamento e alla preghiera:

Ti rendiamo grazie, Padre,

perché ci hai chiamati per nome, uno per uno, da tutti i continenti per essere nella Chiesa segni e portatori del tuo amore. Hai fatto sgorgare anche per noi dal cuore stesso di Cristo, tuo apostolo, quella carità pastorale che contrassegna il nostro ardore ecclesiale con il dono della predilezione verso i giovani. Ti adoriamo con filiale gratitudine perché il tuo Paraclito, lo Spirito del Signore, ci accompagna con la grazia della sua consacrazione nel vivere ogni giorno la totalità del nostro dono, rinnovando il mistero dell'Alleanza battesimale per una sua espressione più intima e piena.

Concedici, Padre misericordioso, di saper percorrere fino alla meta, guidati da Maria, questa via che conduce all'Amore. Nella professione religiosa hai fatto sbocciare in noi un'esaltante novità, che è oblazione, azione di salvezza, liturgia della vita. Insegnaci a contemplare, attraverso il progetto di questa Regola, il cuore indiviso del tuo Unigenito; permea la nostra libertà con la potenza del tuo Spirito affinché tutti noi, che stiamo con Don Bosco, possiamo fedelmente adempiere con il tuo aiuto ciò che per tuo dono abbiamo promesso con gioia.

Don Egidio Viganò
Rettor Maggiore

Roma, 8 dicembre 1984,

Solennità dell'Immacolata Concezione della Beata Vergine Maria.

S povďačnosťou a nádejou prijímame toto naše pravidlo života z rúk samej Panny Márie Pomocnice ako „živý testament dona Bosca“ a z hĺbky duše vyjadrujeme toto poďakovanie a prosbu:

Ďakujeme ti, Otče,

že si nás po mene každého osobitne povolal zo všetkých sveta-dielov, aby sme boli v Cirkvi znameniami a nositeľmi tvojej lás-ky. Z tvojej milosti aj pre nás vyvrela zo srdca samého Krista, tvojho Apoštola, pastoračná láska, ktorá vnáša do našej horli-vosti pre Cirkev dar prednostnej lásky k mladým. Klaniame sa ti so synovskou vďačnosťou, že nás Tešiteľ, Duch Svätý, sprevádza milosťou svojho zasvätenia v každodennom prežívaní plnosti nášho daru a obnovuje tajomstvo krstnej zmluvy dôvernejším a dokonalejším spôsobom.

Milosrdný Otče, daj, aby sme po tejto ceste, ktorá vedie k Láske, vedeli pod vedením Panny Márie dôjsť až do cieľa. Rehoľnou profesiou si v nás rozvinul radostnú novosť, ktorou je obeta-vošť, spásonosná činnosť a liturgia života. Nauč nás hľadiť cez projekt týchto Stanov na nerozdelené Srdce tvojho jednorode-ného Syna. Prenikni našu slobodu mocou svojho Ducha, aby sme všetci, čo kráčame za donom Boscom, mohli s tvojou po-mocou verne zachovávať všetko, čo sme z tvojej milosti s ra-dosťou sľúbili.

Don Egidio Viganò,
hlavný predstavený

Rím 8. decembra 1984,
na slávnosť Neпоškvrneného počatia Panny Márie

PRESENTAZIONE DI DON PASCUAL CHÀVEZ

Carissimi confratelli,

Sono trascorsi 24 anni dalla promulgazione del testo rinnovato e approvato della nostra Regola di Vita, frutto di ben tre Capitoli Generali straordinari in risposta alla richiesta del Vaticano II.

Come diceva l'allora Rettor Maggiore, Don Egidio Viganò, nella presentazione delle Costituzioni e Regolamenti, queste «descrivono le ricchezze spirituali della nostra tradizione; ne definiscono il progetto apostolico; tracciano la via della nostra santificazione, e ci invitano a testimoniarla come il dono più prezioso che possiamo offrire ai giovani».

Come tale, il testo conserva tutta la sua validità e tutta la sua ricchezza, e va dunque conosciuto, meditato, pregato e portato alla vita.

Tuttavia, cercando di accordare la Regola di Vita ai nuovi bisogni della Congregazione, durante gli ultimi tre Capitoli Generali (23°, 24°, 25°, 26°) si sono apportate alcune modifiche ritenute opportune, posteriormente approvate dalla Santa Sede.

Nelle Costituzioni si sono introdotti cambi agli articoli 128, 132 (14), 133, 134, 137, 142, 151 (8), nei Regolamenti Generali agli articoli 3, 13, 24, 76 e 128, e, di conseguenza, nell'Indice Analitico alle parole Cooperatori Salesiani, Exallievi, Famiglia Salesiana, affidati alla competenza del Vicario del Rettor Maggiore.

Si crede conveniente perciò pubblicare una seconda edizione comprendente le suddette modifiche. Mi auguro che essa offra la possibilità di accogliere ancora una volta il testo costituzionale «come preziosissimo tesoro» affidatoci da Don Bosco, mentre ci sentiamo dire da lui stesso: «Se mi avete amato in passato, con-

PREDHOVOR DONA PASCUALA CHÀVEZA

Drahí spolubratia,

prešlo dvadsaťštyri rokov od zverejnenia obnoveného a schváleného textu nášho Pravidla života, ktorý je výsledkom až troch mimoriadnych generálnych kapitúl, ako odpoveď na požiadavku Druhého vatikánskeho koncilu.

Ako pri predstavovaní Stanov a Pravidiel povedal vtedajší hlavný predstavený don Egidio Viganò: „Ony opisujú duchovné bohatstvo našej saleziánskej tradície, definujú jej apoštolský projekt, vytýčujú cestu nášho posvätenia a vyzývajú nás svedčiť o ňom ako o najvzácnejšom dare, ktorý môžeme ponúknuť mladým.“

Text ako taký si zachováva nemennú platnosť a celé bohatstvo, a preto ho treba poznať, rozjímať o ňom, modliť sa ho a vnášať do života. Keď však bolo treba zladiť Pravidlo života s novými potrebami Kongregácie, počas posledných troch generálnych kapitúl (23., 24., 25., 26.) sa urobili isté úpravy, ktoré sa pokladali za vhodné a ktoré potom Svätá stolica schválila.

Do Stanov sa zaviedli zmeny v článkoch 128, 132 (14), 133, 134, 137, 142, 151 (8), do Všeobecných pravidiel v článkoch 3, 13, 24, 76 a 128 a v dôsledku toho aj v analytickom registri pri heslách spolupracovníci, odchovanci, saleziánska rodina, ktorí sú zverení do kompetencie vikára hlavného predstaveného.

Preto sa pokladá za vhodné publikovať druhé vydanie obsahujúce spomenuté úpravy. Želám si, aby toto vydanie poskytlo možnosť znova prijať text Stanov „ako vzácny poklad“, ktorý nám zveril don Bosco. Pritom počujeme, ako nám on sám hovorí: „Ak ste ma milovali v minulosti, milujte ma aj v budúcnosti presným zachovávaním našich Stanov.“

12

tinuate ad amarmi in avvenire con l'esatta osservanza delle nostre Costituzioni».

Maria Ausiliatrice, nella cui solennità presento questa seconda edizione, ci renda docili all'azione trasformante dello Spirito Santo per poter modellare la nostra vita su quella di Don Bosco, a esempio dei primi Salesiani.

Don Pascual Chàvez V.
Rettor Maggiore

Roma, 24 maggio 2009
Solennità di Maria Ausiliatrice

Panna Mária Pomocnica, na ktorej sviatok predstavujem toto druhé vydanie, nech nás urobí vnímavými na neustále pôsobenie Du-cha Svätého, aby sme stvárnňovali svoj život podľa života dona Bosca a pritom nasledovali príklad prvých saleziánov.

Don Pascual Chàvez V.,
hlavný predstavený

Rím 24. mája 2009
Slávnosť Panny Márie Pomocnice

SIGLE E ABBREVIAZIONI**Sacra Scrittura**

Ap	Apocalisse di S. Giovanni
At	Atti degli Apostoli
Col	Lettera di S. Paolo ai Colossesi
1 Cor	Prima lettera di S. Paolo ai Corinzi
2 Cor	Seconda lettera di S. Paolo ai Corinzi
Eb	Lettera agli Ebrei
Ef	Lettera di S. Paolo agli Efesini
Ez	Ezechiele
Fil	Lettera di S. Paolo ai Filippesi
Gal	Lettera di S. Paolo ai Galati
Gn	Genesi
Gv	Vangelo di S. Giovanni
1 Gv	Prima lettera di S. Giovanni
Is	Isaia
Lc	Vangelo di S. Luca
Mc	Vangelo di S. Marco
Mt	Vangelo di S. Matteo
1 Pt	Prima lettera di S. Pietro
Prv	Proverbi
Qo	Qoelet = Ecclesiaste
Rm	Lettera di S. Paolo ai Romani
Sal	Salmi
1 Sam	Primo libro di Samuele
Sap	Sapienza
1 Tm	Prima lettera di S. Paolo a Timoteo
1 Ts	Prima lettera di S. Paolo ai Tessalonicesi

Documenti della Chiesa

AA	Apostolicam actuositatem, Decreto del Concilio Vaticano II
----	--

ZNAČKY A SKRATKY

Sväté písmo

Ef	List Efezanom
Ez	Kniha proroka Ezechiela
Flp	List Filipanom
Gn	Kniha Genezis
Hebr	List Hebrejom
Iz	Kniha proroka Izaiáša
Jn	Evanjelium podľa Jána
1 Jn	Prvý Jánov list
Kaz	Kniha Kazateľ
1 Kor	Prvý list Korinťanom
2 Kor	Druhý list Korinťanom
Lk	Evanjelium podľa Lukáša
Mk	Evanjelium podľa Marka
Mt	Evanjelium podľa Matúša
Múd	Kniha múdrosti
Prís	Kniha prísloví
1 Pt	Prvý Petrov list
Rím	List Rimanom
1 Sam	Prvá kniha Samuelova
Sk	Skutky apoštolov
1 Sol	Prvý list Solúnčanom
1 Tím	Prvý list Timotejovi
Kol	List Kolosanom
Gal	List Galaťanom
Zjv	Kniha zjavenia (Apokalypsa)
Ž	Kniha žalmov

Cirkevné dokumenty

AA	<i>Apostolicam actuositatem</i> , dekrét Druhého vatikánskeho koncilu
----	---

AG	Ad gentes, Decreto del Concilio Vaticano II
CIC	Codex Iuris Canonici
EN	Evangelii nuntiandi, Esortazione apostolica di Paolo VI, 1975
ET	Evangelica testificatio, Esortazione apostolica di Paolo VI, 1971
GS	Gaudium et spes, Costituzione del Concilio Vaticano II
IGLH	Istitutio generalis de liturgia horarum
IM	Inter mirifica, Decreto del Concilio Vaticano II
LG	Lumen gentium, Costituzione del Concilio Vaticano II
MR	Mutuae relationes, Note direttive SCRIS – Sacra Congregazione per i vescovi, 1978
PC	Perfectae caritatis, Decreto del Concilio Vaticano II
PO	Presbyterorum ordinis, Decreto del Concilio Vaticano II
RD	Redemptionis donum, Esortazione apostolica di Giovanni Paolo II, 1984
SC	Sacrosanctum Concilium, Costituzione del Concilio Vaticano II

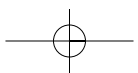
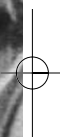
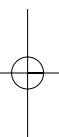
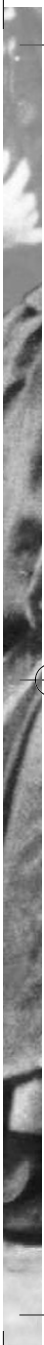
Fonti Salesiane

ASC	Archivio salesiano centrale
C	Costituzioni della Società di S. Francesco di Sales
C 1875	Regole o Costituzioni della Società di S. Francesco di Sales, Torino 1875 (OE XXVII, 10-99)
DB	Don Bosco
MB	Memorie Biografiche (19 volumi)
MO	Memorie dell'Oratorio di S. Francesco di Sales
OE	Opere edite
R	Regolamenti Generali
R 1924	Regolamenti della Società salesiana - 1924
DON RUA	Lettere circolari di Don Rua
ms	manoscritto

AG	<i>Ad gentes</i> , dekrét Druhého vatikánskeho koncilu
CIC	<i>Codex iuris canonici</i>
EN	<i>Evangelii nuntiandi</i> , apoštolská exhortácia Pavla VI., 1975
ET	<i>Evangelica testificatio</i> , apoštolská exhortácia Pavla VI., 1971
GS	<i>Gaudium et spes</i> , konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu
IGLH	<i>Institutio generalis de liturgia horarum</i>
IM	<i>Inter mirifica</i> , dekrét Druhého vatikánskeho koncilu
LG	<i>Lumen gentium</i> , konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu
MR	<i>Mutuae relationes</i> , smernice SCRIS – Posvätnej kongregácie pre rehoľné a sekulárne inštitúty, 1978
PC	<i>Perfectae caritatis</i> , dekrét Druhého vatikánskeho koncilu
PO	<i>Presbiterorum ordinis</i> , dekrét Druhého vatikánskeho koncilu
RD	<i>Redemptionis donum</i> , apoštolská exhortácia Jána Pavla II., 1984
SC	<i>Sacrosanctum concilium</i> , konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu

Saleziánske pramene

ASC	Ústredný saleziánsky archív
DB	Don Bosco
DR	Obežníky dona Ruu
MB	<i>Memorie biografiche di don Giovanni Bosco</i> (19 zväzkov)
MO	<i>Memorie dell'Oratorio di S. Francesco di Sales</i> (Pamäti Oratória svätého Františka Saleského)
OE	<i>Opere edite</i> (Vydané diela dona Bosca)
P	<i>Všeobecné pravidlá</i>
P 1924	<i>Pravidlá Saleziánskej spoločnosti</i> , 1924
S	<i>Stanovy</i>
S 1875	<i>Stanovy</i> , Turín 1875, (OE 27. zv., 10 – 99)
ms	rukopis (z tal. manoscritto)

PROEMIO

Il libro della Regola è per noi Salesiani il testamento vivo di Don Bosco. Egli ci dice: “Se mi avete amato in passato, continuate ad amarmi in avvenire con l’esatta osservanza delle nostre Costituzioni.”¹

Don Michele Rua, primo successore di Don Bosco, ci ripete: - Quando il nostro Padre inviò i suoi primi figli in America, volle che la fotografia lo rappresentasse in mezzo a loro nell’atto di consegnare a don Giovanni Cagliero, capo della spedizione, il libro delle Costituzioni, come dicesse: “Vorrei accompagnarvi io stesso, ma quello che non posso fare io, lo faranno queste Costituzioni. Custoditele come preziosissimo tesoro!”².

¹ MB XVII, 258.

² Cfr. DON RUA, L. 1.12.1909.

ÚVOD

Kniha Stanov je pre nás saleziánov živým testamentom dona Bosca. Don Bosco nám hovorí: „Ak ste ma milovali v minulosti, milujte ma aj v budúcnosti presným zachovávaním našich Stanov.“¹

Don Michal Rua, prvý nástupca dona Bosca, nám pripomína: „Keď náš otec posielal svojich prvých synov do Ameriky, chcel, aby bol na fotografii zachytený medzi nimi vo chvíli, keď vedúcemu výpravy donovi Giovannimu Caglierovi odovzdáva knihu Stanov, akoby hovoril: ‚Chcel by som ísť s vami ja sám, ale to, čo nemôžem urobiť ja, urobí tieto Stanovy. Opatrujte ich ako drahocenný poklad.‘“²

¹ MB 17, 258.

² Porov. DR: *List z 1. 12. 1909.*

Parte Prima

**I salesiani di Don Bosco
nella Chiesa**

Prvá část

Saleziáni dona Bosca v Církvi

I. LA SOCIETÀ DI SAN FRANCESCO DI SALES

“Io stesso cercherò le mie pecore e ne avrò cura... Io susciterò per loro un pastore unico... Egli le condurrà al pascolo, sarà il loro pastore” (Ez 34, 11.23).

**L'azione di Dio
nella
fondazione e
nella vita della
nostra Società**

1 Con senso di umile gratitudine crediamo che la Società di san Francesco di Sales è nata non da solo progetto umano, ma per iniziativa di Dio.¹ Per contribuire alla salvezza della gioventù, “questa porzione la più delicata e la più preziosa dell’umana società”,² lo Spirito Santo suscitò, con l’intervento materno di Maria, san Giovanni Bosco.

Formò in lui un cuore di padre e di maestro, capace di una dedizione totale: “Ho promesso a Dio che fin l’ultimo mio respiro sarebbe stato per i miei poveri giovani”.³

Per prolungare nel tempo la sua missione lo guidò nel dar vita a varie forze apostoliche, prima fra tutte la nostra Società.

La Chiesa ha riconosciuto in questo l’azione di Dio, soprattutto approvando le Costituzioni e proclamando santo il Fondatore.

Da questa presenza attiva dello Spirito attingiamo l’energia per la nostra fedeltà e il sostegno della nostra speranza.

1 Cfr. MO, 16.

2 MB II, 45.

3 MB XVIII, 258.

I. SPOLOČNOSŤ SVÄTÉHO FRANTIŠKA SALESKÉHO

„Ja sám budem hľadať svoje ovce a navštívim ich... Postavím nad ne jedného pastiera, ktorý ich bude pásť.“ (Ez 34, 11. 23)

**Božie
pôsobenie
pri zakladaní
a v živote našej
Spoločnosti**

1. S pocitom pokornej vďačnosti veríme, že Spoločnosť svätého Františka Saleského sa zrodila nielen z ľudského projektu, ale z Božej iniciatívy.¹ Duch Svätý, aby prispel k záchrane mládeže, „tejto najkrehkejšej a najvzácnejšej časti ľudskej spoločnosti, s materským pričinením Panny Márie vzbudil svätého Jána Bosca“.²

Stvárnil v ňom srdce otca a učiteľa, schopné úplne sa darovať: „Sľúbil som Bohu, že aj môj posledný dych bude patriť mojim chudobným chlapcom.“³

Aby jeho poslanie predĺžil v čase, viedol ho pri zakladaní rozličných apoštolských združení. Prvým z nich bola naša Spoločnosť.

Cirkev v tom uznala Božie pôsobenie najmä tým, že schválila Stanovy a Zakladateľa vyhlásila za svätého.

Z tejto činnej prítomnosti Ducha Svätého čerpáme silu pre svoju vernosť a oporu pre svoju nádej.

¹ Porov. MO 16.

² MB 2, 45.

³ MB 18, 258.

Natura e missione della nostra Società

2 Noi, salesiani di Don Bosco (SDB), formiamo una comunità di battezzati che, docili alla voce dello Spirito, intendono realizzare in una specifica forma di vita religiosa il progetto apostolico del Fondatore: essere nella Chiesa segni e portatori dell'amore di Dio ai giovani, specialmente ai più poveri.

Nel compiere questa missione, troviamo la via della nostra santificazione.

La nostra consacrazione apostolica

3 La nostra vita di discepoli del Signore è una grazia del Padre che ci consacra¹ col dono del suo Spirito e ci invia ad essere apostoli dei giovani.

Con la professione religiosa offriamo a Dio noi stessi per camminare al seguito di Cristo e lavorare con Lui alla costruzione del Regno. La missione apostolica, la comunità fraterna e la pratica dei consigli evangelici sono gli elementi inseparabili della nostra consacrazione, vissuti in un unico movimento di carità verso Dio e verso i fratelli.

La missione dà a tutta la nostra esistenza il suo tono concreto, specifica il compito che abbiamo nella Chiesa e determina il posto che occupiamo tra le famiglie religiose.

¹ Cfr. LG 44.

**Povaha
a poslanie
našej
Spoločnosti**

2. My saleziáni dona Bosca (SDB) tvoríme spoločenstvo pokrstených, ktorí sú vnímaví na hlas Ducha Svätého a osobitnou formou rehoľného života chcú uskutočňovať apoštolský projekt Zakladateľa: byť v Cirkvi znameniami a nositeľmi Božej lásky k mladým, najmä tým najchudobnejším.

V plnení tohto poslania nachádzame cestu svojho posväcovania.

**Naše
apoštolské
zasvätenie**

3. Náš život, život Pánových učeníkov, je milosťou Otca, ktorý si nás zasväčuje¹ darom svojho Ducha a posieľa nás, aby sme boli apoštolmi mladých.

Rehoľnou profesiou obetujeme Bohu seba samých, aby sme nasledovali Krista a pracovali s ním na budovaní Božieho kráľovstva. Apoštolské poslanie, bratská komunita a zachovávanie evanjeliových rád sú neoddeliteľné prvky nášho zasvätenia, ktoré prežívame v jednom a tom istom hnutí lásky k Bohu a k blížnym.

Poslanie dáva ceľ našej existencii konkrétne ráz, špecifikuje našu úlohu v Cirkvi a určuje naše miesto medzi rehoľnými rodinami.

¹ Porov. LG 44.

La forma della nostra Società

4 La nostra Società è composta di chierici e di laici che vivono la medesima vocazione in fraterna complementarità.

Siamo riconosciuti nella Chiesa come istituto religioso clericale, di diritto pontificio, dedito alle opere di apostolato.¹

Don Bosco, ispirandosi alla bontà e allo zelo di san Francesco di Sales, ci ha dato il nome di Salesiani² e ci ha indicato un programma di vita nella massima: "Da mihi animas, cetera tolle".³

1 PC 8; CIC, can 675, 1.

2 Cfr. MB V, 9.

3 Cfr. MB XVII, 365, 366, 280.

La nostra Società nella Famiglia salesiana

5 Da Don Bosco trae origine un vasto movimento di persone che, in vari modi, operano per la salvezza della gioventù.

Egli stesso, oltre la Società di san Francesco di Sales, fondò l'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice e l'Associazione dei Cooperatori salesiani che, vivendo nel medesimo spirito e in comunione fra loro, continuano la missione da lui iniziata, con vocazioni specifiche diverse. Insieme a questi gruppi e ad altri nati in seguito formiamo la Famiglia salesiana.¹

In essa, per volontà del Fondatore, abbiamo particolari responsabilità: mantenere l'unità dello spirito e stimolare il dialogo e la collaborazione fraterna per un reciproco arricchimento e una maggiore fecondità apostolica.

Forma našej Spoločnosti

4. Našu Spoločnosť tvoria klerici a laici, ktorí žijú to isté povolanie a navzájom sa bratsky dopĺňajú.

Cirkev nás uznáva ako rehoľný klerický inštitút pápežského práva, ktorý sa venuje apoštolským dielam.¹

Don Bosco, inšpirovaný dobrotou a horlivosťou svätého Františka Saleského, nám dal meno saleziáni² a vyznačil nám životný program heslom „Da mihi animas, cetera tolle“.³

1 Porov. *PC* 8; *CIC*, kán. 675, 1.

2 Porov. *MB* 5, 9.

3 Porov. *MB* 17, 365, 366, 280.

Naša Spoločnosť v saleziánskej rodine

5. Od dona Bosca pochádza široké hnutie osôb, ktoré rozličným spôsobom pracujú na spáse mládeže.

On osobne – okrem Spoločnosti svätého Františka Saleského – založil Inštitút dcér Márie Pomocnice a Združenie saleziánov spolupracovníkov. Žijú v tom istom duchu a vo vzájomnom spoločenstve a odlišných špecifických povolaniach pokračujú v poslaní, ktoré on začal. Spolu s týmito aj s ďalšími skupinami, ktoré vznikli neskôr, tvoríme saleziánsku rodinu.¹

Z vôle Zakladateľa máme v nej osobitnú zodpovednosť: udržiavať jednotu ducha a podnecovať dialóg a bratskú spoluprácu pre vzájomné obohatovanie a účinnejší apoštolát.

30 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

R 36 - 41.147

Gli Ex allievi ne fanno parte per l'educazione ricevuta. La loro appartenenza diviene più stretta quando si impegnano a partecipare alla missione salesiana nel mondo.

1 Cfr. ASC, Progetto CG1, ms DB; MB XVII, 25.

**La nostra
Società nella
Chiesa**

6 La vocazione salesiana ci situa nel cuore della Chiesa e ci pone interamente al servizio della sua missione.

Fedeli agli impegni che Don Bosco ci ha trasmesso siamo evangelizzatori dei giovani, specialmente dei più poveri; abbiamo una cura particolare per le vocazioni apostoliche; siamo educatori della fede negli ambienti popolari, in particolare con la comunicazione sociale; annunciamo il Vangelo ai popoli che non lo conoscono.

Contribuiamo in tal modo a edificare la Chiesa come Corpo di Cristo affinché, anche per mezzo nostro, si manifesti al mondo come "sacramento universale della salvezza".¹

1 LG 48; GS 45.

**La nostra
Società nel
mondo
contemporaneo**

7 La nostra vocazione ci chiede di essere intimamente solidali con il mondo e con la sua storia.¹ Aperti alle culture dei paesi in cui lavoriamo, cerchiamo di comprenderle e ne accogliamo i valori, per incarnare in esse il messaggio evangelico.

Le necessità dei giovani e degli ambienti popolari, la volontà di agire con la Chiesa e in suo nome

P 36 - 41.147

Bývalí chovanci do nej patria z titulu prijatej výchovy. Ich príslušnosť sa stáva ešte silnejšou, keď sa aktívne zúčastňujú na saleziánskom poslaní vo svete.

1 Porov. ASC: Progetto CG1, ms DB; MB 17, 25.

**Naša
Spoločnosť
v Cirkvi**

6. Saleziánske povolanie nám určuje ústredné postavenie v Cirkvi a naplno nás zapája do služieb jej poslania.

Verní úlohám, ktoré nám zanechal don Bosco, evanjelizujeme mladých, najmä tých najchudobnejších; osobitne sa staráme o apoštolské povolania; vychovávame ľudové vrstvy k viere, najmä prostriedkami spoločenskej komunikácie, a ohlasujeme evanjelium národom, ktoré ho nepoznajú.

Takto pomáhame budovať Cirkev ako Kristovo telo, aby sa aj naším prostredníctvom javila svetu ako „všeobecná sviatosť spásy“.¹

1 LG 48; GS 45.

**Naša
Spoločnosť
v súčasnom
svete**

7. Naše povolanie si vyžaduje, aby sme boli úzko spätí so svetom a jeho dejinami.¹ Otvorení kultúram krajín, v ktorých pracujeme, usilujeme sa ich pochopiť a prijímame ich hodnoty, aby sme ich prenikli evanjeliovým posolstvom.

Potreby mladých ľudí a ľudových vrstiev, ako aj ochota pracovať v Cirkvi a v jej mene podnecujú

muovono e orientano la nostra azione pastorale per l'avvento di un mondo più giusto e più fraterno in Cristo.

1 Cfr. GS 1.

La presenza di Maria nella nostra Società

8 La Vergine Maria ha indicato a Don Bosco il suo campo di azione tra i giovani e l'ha costantemente guidato e sostenuto ¹ specialmente nella fondazione della nostra Società.

Crediamo che Maria è presente tra noi e continua la sua "missione di Madre della Chiesa e Ausiliatrice dei cristiani".²

Ci affidiamo a Lei, umile serva in cui il Signore ha fatto grandi cose,³ per diventare tra i giovani testimoni dell'amore inesauribile del suo Figlio.

1 Cfr. MB VII, 334; XVII, 258; XVIII, 439.

2 DB, *Meraviglie della Madre di Dio*, Torino 1868, p. 45 (OE XX, 237).

3 Cfr. Lc 1, 48-49.

Patroni e Protettori della nostra Società

9 Come membri della Chiesa in cammino ci sentiamo in comunione con i fratelli del regno celeste e bisognosi del loro aiuto.¹

Don Bosco ha affidato la nostra Società in modo speciale, oltre che a Maria, costituita da lui patrona principale,² a san Giuseppe e san Francesco di Sales, pastore zelante e dottore della carità.

Veneriamo pure come protettori particolari san Domenico Savio, segno delle meraviglie della

a usmerňujú naše pastoračné úsilie o vytvorenie spravodlivejšieho a bratskejšieho sveta v Kristovi.

1 Porov. GS 1.

**Prítomnosť
Panny Márie
v našej
Spoločnosti**

8. Panna Mária ukázala donovi Boscovi pole jeho činnosti medzi chlapcami a ustavične ho viedla a podporovala,¹ najmä pri zakladaní našej Spoločnosti.

Veríme, že Panna Mária je medzi nami prítomná a pokračuje vo svojom „poslaní Matky Cirkvi a Pomocnice kresťanov“.²

Zverujeme sa tejto pokornej služobnici, v ktorej Pán vykonal veľké veci,³ aby sme sa medzi mladými stali svedkami nevyčerateľnej lásky jej Syna.

1 Porov. MB 7, 334; 17, 258; 18, 439.

2 DB: *Meraviglie della Madre di Dio*. Turín 1868, s. 45 (OE 20. zv., 237).

3 Porov. Lk 1, 48 – 49.

**Patróni
a ochrancovia
našej
Spoločnosti**

9. Ako členovia putujúcej Cirkvi sa cítime spojení s bratmi a sestrami v nebeskom kráľovstve a dožadujeme sa ich pomoci.¹

Don Bosco zveril našu Spoločnosť osobitným spôsobom Panne Márii, ktorú ustanovil za hlavnú patrónku,² svätému Jozefovi a svätému Františkovi Saleskému, horlivému pastierovi a učiteľovi lásky.

Ako osobitných ochrancov si uctieваме aj svätého Dominika Savia, znamenie divov milosti v dos-

34 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

grazia negli adolescenti, e gli altri membri glorificati della nostra Famiglia.

1 Cfr. LG 49.

2 Cfr. C 1875, V, 6.

pievajúcich, a ostatných oslávených členov našej rodiny.

1 Porov. *LG* 49.

2 Porov. *S* 1875, V, 6.

II. LO SPIRITO SALESIANO

“Ciò che avete imparato, ricevuto, ascoltato e veduto in me, è quello che dovete fare. E il Dio della pace sarà con voi” (Fil 4, 9).

La carità pastorale al centro del nostro spirito

10 Don Bosco ha vissuto e ci ha trasmesso, sotto l’ispirazione di Dio, uno stile originale di vita e di azione: lo spirito salesiano.

Il suo centro e la sua sintesi è la carità pastorale, caratterizzata da quel dinamismo giovanile che si rivelava così forte nel nostro Fondatore e alle origini della nostra Società: è uno slancio apostolico che ci fa cercare le anime e servire solo Dio.

Il Cristo del Vangelo sorgente del nostro spirito

11 Lo spirito salesiano trova il suo modello e la sua sorgente nel cuore stesso di Cristo, apostolo del Padre.¹

Nella lettura del Vangelo siamo più sensibili a certi lineamenti della figura del Signore: la gratitudine al Padre per il dono della vocazione divina a tutti gli uomini; la predilezione per i piccoli e i poveri; la sollecitudine nel predicare, guarire, salvare sotto l’urgenza del Regno che viene; l’atteggiamento del Buon Pastore che conquista con la mitezza e il dono di sé; il desiderio di radunare i discepoli nell’unità della comunione fraterna.

¹ Cfr. LG 3; AG 3.

II. SALEZIÁNSKY DUCH

„Robte to, čo ste sa naučili, prijali, počuli a videli na mne! A Boh pokoja bude s vami.“ (Flp 4, 9)

**Pastoračná
láska –
stredobod
nášho ducha**

10. Don Bosco prežíval a z Božieho vnuknutia nám zanechal svojrázny štýl života a činnosti – saleziánskeho ducha.

Jeho stredobodom a syntézou je pastoračná láska, vyznačujúca sa mladíckym dynamizmom, ktorý sa tak výrazne prejavoval u nášho Zakladateľa a v začiatkoch našej Spoločnosti. Je to apoštolské nadšenie, ktoré nás podnecuje hľadať duše a slúžiť jedine Bohu.

**Kristus
evanjelia –
prameň nášho
ducha**

11. Saleziánsky duch má svoj vzor a prameň v samotnom Srdci Krista, Otcovho apoštola.¹

Pri čítaní evanjelia sme zvlášť vnímaví na niektoré črty Pánovej osobnosti. Je to vďačnosť Otcovi za dar Božieho povolania pre všetkých ľudí; prednostná láska k malým a chudobným; horlivosť v kázaní, uzdravovaní a zachraňovaní, podnecovaná nalievavosťou blížiaceho sa Božieho kráľovstva; postoj Dobrého pastiera, ktorý si iných podmaňuje miernosťou a sebadarovaním; túžba zhromaždiť učeníkov v jednote bratského spoločenstva.

¹ Porov. LG 3; AG 3.

Unione con Dio **12** Operando per la salvezza della gioventù, il salesiano fa esperienza della paternità di Dio e ravviva continuamente la dimensione divina della sua attività: “Senza di me non potete far nulla”.¹

Coltiva l'unione con Dio, avvertendo l'esigenza di pregare senza sosta in dialogo semplice e cordiale con il Cristo vivo e con il Padre che sente vicino. Attento alla presenza dello Spirito e compiendo tutto per amore di Dio, diventa, come Don Bosco, contemplativo nell'azione.

1 Gv 15, 5.

Senso di Chiesa **13** Dal nostro amore per Cristo nasce inseparabilmente l'amore per la sua Chiesa, popolo di Dio, centro di unità e comunione di tutte le forze che lavorano per il Regno.

Ci sentiamo parte viva di essa e coltiviamo in noi e nelle nostre comunità una rinnovata coscienza ecclesiale. La esprimiamo nella filiale fedeltà al successore di Pietro e al suo magistero, e nella volontà di vivere in comunione e collaborazione con i vescovi, il clero, i religiosi e i laici.

Educhiamo i giovani cristiani a un autentico senso di Chiesa e lavoriamo assiduamente per la sua crescita. Don Bosco ci ripete: “Qualunque fatica è poca, quando si tratta della Chiesa e del Papa”.¹

1 MB V, 577.

**Spojenie
s Bohom**

12. V práci na záchrane mládeže salezián zakúša Božie otcovstvo a ustavične si oživuje božský rozmer svojej činnosti: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť.“¹

Pestuje spojenie s Bohom a uvedomuje si potrebu bez prestania sa modliť v jednoduchom a srdečnom dialógu so živým Kristom a s Otcom, ktorého cíti vo svojej blízkosti. Je pozorný na prítomnosť Ducha Svätého, všetko robí z lásky k Bohu, a tak sa stáva podobne ako don Bosco kontemplatívnym v činnosti.

¹ Jn 15, 5.

Cítiť s Cirkvou

13. Z našej lásky ku Kristovi sa nerozlučne rodí láska k jeho Cirkvi, Božiemu ľudu, stredobodu jednoty a spoločenstva všetkých, ktorí sa namáhajú pre Božie kráľovstvo.

Cítíme sa jej živou súčasťou a v sebe i v našich komunitách pestujeme obnovené cirkevné povedomie. Prejavujeme ho synovskou vernosťou Petrovmu nástupcovi a jeho Učiteľskému úradu i vôľou žiť v spoločenstve a v spolupráci s biskupmi, s klérom, s rehoľnými osobami a laikmi.

Mladých kresťanov vychovávame k autentickému čítaniu s Cirkvou a usilovne pracujeme na jej raste. Don Bosco nám opakuje: „Keď ide o Cirkev a pápežstvo, nijaká námaha nie je dosť veľká.“¹

¹ MB 5, 577.

**Predilezione
per i giovani**

14 La nostra vocazione è segnata da uno speciale dono di Dio, la predilezione per i giovani: “Basta che siate giovani, perché io vi ami assai.”¹ Questo amore, espressione della carità pastorale, dà significato a tutta la nostra vita.

Per il loro bene offriamo generosamente tempo, doti e salute: “Io per voi studio, per voi lavoro, per voi vivo, per voi sono disposto anche a dare la vita.”²

¹ DB, *Il Giovane Provveduto*, Torino 1847, p. 7 (OE II, 187).

² Don Ruffino, *Cronaca dell'Oratorio*, ASC 110, quaderno 5, p. 10.

**Amorevolezza
salesiana**

15 Mandato ai giovani da Dio che è “tutto carità”,¹ il salesiano è aperto e cordiale, pronto a fare il primo passo e ad accogliere sempre con bontà, rispetto e pazienza.

Il suo affetto è quello di un padre, fratello e amico, capace di creare corrispondenza di amicizia: è l'amorevolezza tanto raccomandata da Don Bosco.

La sua castità e il suo equilibrio gli aprono il cuore alla paternità spirituale e lasciano trasparire in lui l'amore preveniente di Dio.

¹ DB, *Esercizio di devozione alla misericordia di Dio*, Torino 1847, p. 81; (OE II, 151).

**Spirito di
famiglia**

16 Don Bosco voleva che nei suoi ambienti ciascuno si sentisse “a casa sua”. La casa salesiana diventa una famiglia quando l'affetto e ricambiato e tutti, confratelli e giovani, si sentono accolti e responsabili del bene comune.

**Prednostná
lásky k mladým**

14. Naše povolanie sa vyznačuje osobitným Božím darom – prednostnou láskou k mladým. „Stačí, že ste mladí, aby som vás mal veľmi rád.“¹ Táto láska, ako prejav pastoračnej lásky, dáva zmysel celému nášmu životu.

Pre ich dobro veľkodušne obetujeme čas, schopnosti i zdravie. „Pre vás študujem, pre vás pracujem, pre vás žijem, za vás som ochotný obetovať aj svoj život.“²

1 DB: *Il Giovane Provveduto*. Turín 1847, s. 7 (OE 2. zv., 187).
2 DON RUFFINO: *Cronaca dell'Oratorio*. ASC 110, zošit 5, s. 10.

**Saleziánska
láskavosť**

15. Salezián, ktorého k mladým posielala dobrotivý Boh, „lásky sama“,¹ je otvorený a srdečný, ochotný urobiť prvý krok a každého vždy prijať láskavo, úctivo a trpezlivo.

Jeho láska je láskou otcovskou, bratskou a priateľskou, schopnou vytvárať priateľské vzťahy. Je to láskavosť, ktorú don Bosco tak veľmi odporúča.

Čistota a vyrovnanosť mu otvárajú srdce pre duchovné otcovstvo a umožňujú mu vyžarovať lásku, ktorou nás predchádza Boh.

1 DB: *Esercizio di devozione alla misericordia di Dio*. Turín 1847, s. 81; (OE 2. zv., 151).

Rodinný duch

16. Don Bosco chcel, aby sa v jeho prostredí každý cítil „ako doma“. Saleziánsky dom sa stáva rodinou, keď sa láska spláca láskou a keď sa všetci, spolubratia i chlapci, cítia prijímaní a zodpovední za spoločné dobro.

In clima di mutua confidenza e di quotidiano perdono si prova il bisogno e la gioia di condividere tutto e i rapporti vengono regolati non tanto dal ricorso alle leggi, quanto dal movimento del cuore e dalla fede.¹

Tale testimonianza suscita nei giovani il desiderio di conoscere e seguire la vocazione salesiana.

1 Cfr. MB XVII, 110.

Ottimismo e gioia

17 Il salesiano non si lascia scoraggiare dalle difficoltà, perché ha piena fiducia nel Padre: “Niente ti turbi”,¹ diceva Don Bosco.

Ispirandosi all’umanesimo di san Francesco di Sales, crede nelle risorse naturali e soprannaturali dell’uomo, pur non ignorandone la debolezza.

Coglie i valori del mondo e rifiuta di gemere sul proprio tempo: ritiene tutto ciò che è buono,² specie se gradito ai giovani.

Poiché annuncia la Buona Novella, è sempre lieto.³ Diffonde questa gioia e sa educare alla letizia della vita cristiana e al senso della festa: “Serviamo il Signore in santa allegria”.⁴

1 MB VII, 524.

2 Cfr. 1 Ts 5,21.

3 Cfr. Fil 3,1.

4 DB, *Il Giovane Provveduto*, Torino 1847, p. 6 (OE II, 186).

Ottimismo e gioia

18 “Il lavoro e la temperanza faranno fiorire la Congregazione”;¹ la ricerca delle comodità e delle agiatezze ne sarà invece la morte.²

V ovzduší vzájomnej dôvery a každodenného odpúšťania sa zakúša potreba deliť sa o všetko, ako aj radosť z toho. Vzájomné vzťahy sa tu riadia viac srdcom a vierou, ako odvolávaním sa na predpisy.¹

Takéto svedectvo prebúdza u mladých túžbu poznať a nasledovať saleziánske povolanie.

1 Porov. *MB* 17, 110.

Optimizmus a radosť

17. Salezián sa nedá znechutiť ťažkosťami, lebo úplne dôveruje Otcovi. Don Bosco hovorieval: „Ničím sa neznepokojuj!“¹

Inšpirovaný humanizmom svätého Františka Saleského verí v prirodzené i v nadprirodzené dary človeka, hoci nezabúda na jeho slabosti.

Váži si hodnoty sveta a nebedáka nad dobou, v ktorej žije: prijíma všetko, čo je dobré,² najmä ak to majú radi mladí.

Keďže ohlasuje radostnú zvesť, je vždy veselý.³ Túto radosť šíri a vie vychovávať k radostnému kresťanskému životu a zmyslu pre slávenie: „Slúžte Pánovi vo svätej veselosti.“⁴

1 *MB* 7, 524.

2 Porov. 1 *Sol* 5, 21.

3 Porov. *Flp* 3, 1.

4 DB: *Il Giovane Proveduto*. Turín 1847, s. 6; (*OE* 2. zv., 186).

Práca a miernosť

18. „Práca a miernosť privedú Kongregáciu k rozkvetu“,¹ ale vyhľadávanie pohodlia a blahobytu budú znamením jej zániku.²

Il salesiano si dà alla sua missione con operosità instancabile, curando di far bene ogni cosa con semplicità e misura. Con il suo lavoro sa di partecipare all'azione creativa di Dio e di cooperare con Cristo alla costruzione del Regno.

La temperanza rafforza in lui la custodia del cuore e il dominio di sé e lo aiuta a mantenersi sereno.

Non cerca penitenze straordinarie, ma accetta le esigenze quotidiane e le rinunce della vita apostolica: è pronto a sopportare il caldo e il freddo, la sete e la fame, le fatiche e il disprezzo, ogni volta che si tratti della gloria di Dio e della salvezza delle anime.³

1 MB XII, 466.

2 Cfr. MB XVII, 272.

3 Cfr. C 1875, XIII, 13.

Creatività e flessibilità

19 Il salesiano è chiamato ad avere il senso del concreto ed è attento ai segni dei tempi, convinto che il Signore si manifesta anche attraverso le urgenze del momento e dei luoghi.

Di qui il suo spirito di iniziativa: "Nelle cose che tornano a vantaggio della pericolante gioventù o servono a guadagnare anime a Dio, io corro avanti fino alla temerità."¹

La risposta tempestiva a queste necessità lo induce a seguire il movimento della storia e ad assumerlo con la creatività e l'equilibrio del Fondatore, verificando periodicamente la propria azione.

1 MB XIV, 662.

Salezián sa venuje svojmu poslaniu s neúnavnou pracovitosťou a usiluje sa všetko robiť dobre, jednoducho a s mierou. Vie, že svojou prácou sa zúčastňuje na Božej stvoriteľskej činnosti a spolupracuje s Kristom na budovaní Božieho kráľovstva.

Striedmosť mu dáva silu strážiť si srdce a ovládať sa, pomáha mu zachovať si pokojnú myseľ.

Nevyhľadáva mimoriadne kajúčne skutky, ale prijíma každodenné požiadavky a odriekania apoštolského života. S vedomím, že mu ide o Božiu slávu a spásu duší, je ochotný znášať horúčavu i zimu, smäd i hlad, únavu i pohrdanie.³

¹ MB 12, 466.

² Porov. MB 17, 272.

³ Porov. S 1875, XIII, 13.

Tvorivosť a pružnosť

19. Salezián je povolaný mať zmysel pre realitu a v presvedčení, že Pán sa prejavuje aj prostredníctvom naliehavých časových a miestnych potrieb, je pozorný na znamenia čias.

Z toho pramení iniciatívnosť jeho ducha. „Do toho, čo je pre dobro ohrozenej mládeže alebo čo môže priviesť duše k Bohu, vrhám sa až po hranice nerozvážnosti.“¹

Aby mohol na tieto potreby pohotovo odpovedať, sleduje vývoj dejín a prijíma ho s tvorivosťou a vyváženosťou Zakladateľa, pričom pravidelne preveruje svoju činnosť.

¹ MB 14, 662.

Sistema Preventivo e spirito salesiano

20 Guidato da Maria che gli fu Maestra, Don Bosco visse nell'incontro con i giovani del primo oratorio un'esperienza spirituale ed educativa che chiamò "Sistema Preventivo". Era per lui un amore che si dona gratuitamente, attingendo alla carità di Dio che previene ogni creatura con la sua Provvidenza, l'accompagna con la sua presenza e la salva donando la vita.

Don Bosco ce lo trasmette come modo di vivere e di lavorare per comunicare il Vangelo e salvare i giovani con loro e per mezzo di loro. Esso permea le nostre relazioni con Dio, i rapporti personali e la vita di comunità, nell'esercizio di una carità che sa farsi amare.

Don Bosco nostro modello

21 Il Signore ci ha donato Don Bosco come padre e maestro.

Lo studiamo e io imitiamo, ammirando in lui uno splendido accordo di natura e di grazia. Profondamente uomo, ricco delle virtù della sua gente, egli era aperto alle realtà terrestri; profondamente uomo di Dio, ricolmo dei doni dello Spirito Santo, viveva "come se vedesse l'invisibile".¹

Questi due aspetti si sono fusi in un progetto di vita fortemente unitario: il servizio dei giovani. Lo realizzò con fermezza e costanza, fra ostacoli e fatiche, con la sensibilità di un cuore generoso. "Non diede passo, non pronunciò parola, non mi-

Preventívny systém a saleziánsky duch

20. Don Bosco, vedený Pannou Máriou, ktorá bola jeho učiteľkou, prežíval s chlapcami prvého oratória duchovnú a výchovnú skúsenosť. Nazval ju *preventívny systém*. V jeho ponímaní to bola nezištne sa dávajúca láska, lebo čerpá z lásky Boha, ktorý každé stvorenie predchádza svojou prozreteľnosťou, sprevádza svojou prítomnosťou a zachraňuje ho tým, že mu dáva život.

Don Bosco nám tento systém zanechal ako spôsob života a práce na ohlasovanie evanjelia a záchranu mladých spolu s nimi a prostredníctvom nich. Preventívny systém preniká naše vzťahy k Bohu, osobné vzťahy i život komunity v prejavovaní takej lásky, ktorá sa vie stať milovanou.

Don Bosco – náš vzor

21. Pán nám dal dona Bosca za otca a učiteľa.

Študujeme a nasledujeme ho, obdivujúc v ňom žiarivý súlad prírody a milosti. Ako človek hlboko ľudský, bohato obdarený cnosťami svojho ľudu, bol otvorený pre pozemské skutočnosti. Ako človek hlboko Boží, plný darov Ducha Svätého, žil tak, „akoby videl neviditeľného“.¹

Tieto dve stránky splynuli do pevného jednotného životného projektu slúžiteľ mladým. Uskutočňoval ho s húževnatou vytrvalosťou aj napriek prekážkam a námahám, s citlivým a veľkodušným srdcom. „Neurobil krok, nepovedal slovo a nepodnikol nič, čo by nesmerovalo k záchrane mlá-

48 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

se mano ad impresa che non avesse di mira la salvezza della gioventù... Realmente non ebbe a cuore altro che le anime".²

¹ Eb 11,27.

² DON RUA, L 24.8.1894.

deže... V skutočnosti mu okrem duší nič viac neležalo na srdci.“²

1 *Hebr 11, 27.*

2 DR: *Obežník z 24. 8. 1894.*

III. LA PROFESSIONE DEL SALESIANO

“Gesù disse loro: Seguitemi, vi farò diventare pescatori di uomini. E subito, lasciate le reti, lo seguirono” (Mc 1, 17 - 18).

Vocazione personale del salesiano

22 Ciascuno di noi è chiamato da Dio a far parte della Società salesiana. Per questo riceve da Lui doni personali e, rispondendo fedelmente, trova la via della sua piena realizzazione in Cristo.

La Società lo riconosce nella sua vocazione e lo aiuta a svilupparla. Egli, come membro responsabile, mette se stesso e i propri doni al servizio della vita e dell'azione comune.

Ogni chiamata manifesta che il Signore ama la Congregazione, la vuole viva per il bene della sua Chiesa e non cessa di arricchirla di nuove energie apostoliche.

Significato della nostra professione

23 La professione religiosa è un segno dell'incontro di amore tra il Signore che chiama e il discepolo che risponde donandosi totalmente a Lui e ai fratelli.

E' una scelta tra le più alte per la coscienza di un credente, un atto che riprende e riconferma il mistero dell'alleanza battesimale per una sua espressione più intima e piena.

Obbligandosi pubblicamente di fronte alla Chiesa, mediante il cui ministero viene consacrato più intimamente al servizio di Dio,¹ il salesiano

III. REHOĽNÁ PROFESIA SALEZIÁNA

„Ježiš im povedal: ‚Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.‘ Oni hneď zanechali siete a išli za ním.“ (Mk 1, 17 – 18)

Osobné povolanie saleziána

22. Každého z nás povoláva Boh za člena Saleziánskej spoločnosti. K tomu dostáva od neho osobné dary, a keď odpovedá verne, nachádza cestu svojej plnej realizácie v Kristovi.

Spoločnosť jeho povolanie uznáva a pomáha mu rozvíjať ho. A on ako zodpovedný člen dáva seba i svoje dary do služieb spoločného života a činnosti.

Každé povolanie svedčí o tom, že Pán našu Kongregáciu miluje, chce, aby žila pre dobro jeho Cirkvi, a neprestáva ju obohacovať novými apoštol'skými silami.

Význam našej rehoľnej profesie

23. Rehoľná profesia je znamením stretnutia lásky medzi Pánom, ktorý povoláva, a učeníkom, ktorý odpovedá tým, že sa úplne dáva jemu a blížnym.

Pre svedomie veriaceho je to jedno z najväčších rozhodnutí. Je to úkon, ktorý vnútornejším a plnším spôsobom obnovuje a znova potvrdzuje tajomstvo krstnej zmluvy.

Keď salezián verejne preberá záväzok pred Cirkvou, z poverenia ktorej sa vnútornejšie zasväcuje Božej službe,¹ vstupuje do nového života a ten

inizia una vita nuova che si realizza in un servizio di dedizione permanente ai giovani.²

Nella professione si esprime anche l'impegno reciproco del professo che entra nella Società e di questa che lo accoglie con gioia.

1 Cfr. MR 8; LG 44.

2 Cfr. LG 44; PC 5; CIC, can. 654.

Formula della professione

24 La formula della nostra professione è la seguente:

Dio Padre,
Tu mi hai consacrato a Te
nel giorno del Battesimo.
In risposta all'amore del Signore Gesù
tuo Figlio,
che mi chiama a seguirlo più da vicino,
e condotto dallo Spirito Santo
che è luce e forza,
io, N.N. in piena libertà
mi offro totalmente a Te,
impegnandomi
a donare tutte le mie forze
a quelli a cui mi manderai,
specialmente ai giovani più poveri,
a vivere nella Società salesiana
in fraterna comunione di spirito e di azione,
e a partecipare in questo modo alla vita
e alla missione della tua Chiesa.

sa realizuje v službe trvalého oddania sa mladým.²

V rehoľnej profesii sa vyjadruje aj vzájomný záväzok profesia, ktorý vstupuje do Spoločnosti, a Spoločnosti, ktorá ho s radosťou prijíma.

1 Porov. *MR* 8; *LG* 44.

2 Porov. *LG* 44; *PC* 5; *CIC*, kán. 654.

Formula rehoľnej profesie

24. Formula našej rehoľnej profesie znie takto:

Bože Otče,
ty si si ma v deň krstu
zasvätil pre seba.
Ako odpoveď na lásku Pána Ježiša,
tvojho Syna,
ktorý ma volá nasledovať ho zblížša,
a vedený Duchom Svätým,
ktorý je svetlo a sila,
ja M. M.
celkom slobodne
sa ti úplne obetujem:
zaväzujem sa,
že zo všetkých síl sa budem venovať tým,
ku ktorým ma pošleš,
najmä najchudobnejším mladým,
že budem žiť v Saleziánskej spoločnosti
v bratskom spoločenstve ducha a činnosti,
aby som mal takto podiel
na živote a poslaní tvojej Cirkvi.

Per questo,
alla presenza dei miei fratelli,
davanti a N.N., Rettor Maggiore
della Società di san Francesco di Sales

*(oppure: davanti a... che fa le veci
del Rettor Maggiore
della Società di san Francesco di Sales)*

faccio voto per sempre
di vivere obbediente, povero e casto,
secondo la via evangelica
tracciata nelle Costituzioni salesiane.

La tua grazia, Padre,
l'intercessione di Maria SS. Ausiliatrice,
di san Giuseppe, di san Francesco di Sales,
di san Giovanni Bosco,
e i miei fratelli salesiani
mi assistano ogni giorno
e mi aiutino ad essere fedele.

Per i professi temporanei:

Per questo alla presenza dei miei fratelli,
davanti a N.N., Rettor Maggiore
della Società di san Francesco di Sales

*(oppure: davanti a... che fa le veci
del Rettor Maggiore
della Società di san Francesco di Sales),
pur avendo l'intenzione di offrirmi a Te
per tutta la vita,
secondo le disposizioni della Chiesa,
faccio voto per... anni
di vivere obbediente, povero e casto,*

Preto v prítomnosti svojich bratov,
pred M. M., hlavným predstaveným
Spoločnosti svätého Františka Saleského,

(*alebo*: Preto v prítomnosti svojich bratov,
pred M. M.,

ktorý zastupuje hlavného predstaveného
Spoločnosti svätého Františka Saleského,)

navždy sľubujem,

že budem žiť poslušný, chudobný a čistý
podľa evanjeliovej cesty
vyznačenej v saleziánskych Stanovách.

Tvoja milosť, Otče,

príhovor Panny Márie Pomocnice,
svätého Jozefa, svätého Františka Saleského
a svätého Jána Bosca

i moji bratia saleziáni

nech ma denne sprevádzajú
a pomáhajú mi byť verným.

Pri skladaní dočasnej reholnej profesie:

Preto v prítomnosti svojich bratov,
pred M. M., hlavným predstaveným
Spoločnosti svätého Františka Saleského,

(*alebo*: Preto v prítomnosti svojich bratov,
pred M. M.,

ktorý zastupuje hlavného predstaveného
Spoločnosti svätého Františka Saleského,)

aj keď mám úmysel obetovať sa ti na celý život,
podľa smerníc Cirkvi

sľubujem na ... rok/-y,

že budem žiť poslušný, chudobný a čistý

secondo la via evangelica
tracciata nelle Costituzioni salesiane.

La tua grazia, Padre,
l'intercessione di Maria SS. Ausiliatrice,
di san Giuseppe, di san Francesco di Sales,
di san Giovanni Bosco,
e i miei fratelli salesiani
mi assistano ogni giorno
e mi aiutino ad essere fedele.

Il Superiore risponde:

A nome della Chiesa e della Società salesiana, ti
accolgo come confratello impegnato con voti
perpetui (o temporanei) tra i salesiani di Don
Bosco.

**La professione
fonte di
santificazione**

25 L'azione dello Spirito è per il professo fonte
permanente di grazia e sostegno nello sforzo
quotidiano per crescere nell'amore perfetto di
Dio e degli uomini.¹

I confratelli che hanno vissuto o vivono in pie-
nezza il progetto evangelico delle Costituzioni
sono per noi stimolo e aiuto nel cammino di san-
tificazione.

La testimonianza di questa santità, che si attua
nella missione salesiana, rivela il valore unico
delle beatitudini, ed è il dono più prezioso che
possiamo offrire ai giovani.

¹ Cfr. PC 1.

podľa evanjeliovej cesty
vyznačenej v saleziánskych Stanovách.

Tvoja milosť, Otče,
príhovor Panny Márie Pomocnice,
svätého Jozefa, svätého Františka Saleského
a svätého Jána Bosca
i moji bratia saleziáni
nech ma denne sprevádzajú
a pomáhajú mi byť verným.

Predstavený odpovie:

V mene Cirkvi a Saleziánskej spoločnosti
ňa prijímam medzi saleziánov dona Bosca
ako spolubrata, ktorý sa zaviazal
doživotnými (*alebo*: dočasnými) sľubmi.

**Rehoľná
profesia –
zdroj
posväcovania**

25. Pôsobenie Ducha Svätého je pre profesu trvalým zdrojom milosti a podporuje ho v dennom úsilí rásť v dokonalej láske k Bohu a k ľuďom.¹

Spolubratia, ktorí naplno žili alebo žijú podľa evanjeliového projektu Stanov, sú pre nás povzbudením a pomocou na ceste posväcovania.

Svedectvo tejto svätosti, ktorá sa uskutočňuje v saleziánskom poslaní, poukazuje na jedinečnú hodnotu blahoslavenstiev a je najvzácnejším darom, aký môžeme ponúknuť mladým.

¹ Porov. PC 1.

Parte Seconda

**Inviati ai giovani
in comunità
al seguito di Cristo**

Druhá část
**Poslaní k mladým
v komunitách
v nasledování Krista**

IV. INVIATI AI GIOVANI

I DESTINATARI DELLA NOSTRA MISSIONE

“Vide molta folla e si commosse per loro, perché erano come pecore senza pastore e si mise a insegnare loro molte cose” (Mc 6,34).

I giovani a cui siamo inviati

26 Il Signore ha indicato a Don Bosco i giovani, specialmente i più poveri, come primi e principali destinatari della sua missione.

Chiamati alla medesima missione, ne avvertiamo l'estrema importanza: i giovani vivono un'età in cui fanno scelte di vita fondamentali che preparano l'avvenire della società e della Chiesa.

Con Don Bosco riaffermiamo la preferenza per la “gioventù povera, abbandonata, pericolante”,¹ che ha maggior bisogno di essere amata ed evangelizzata, e lavoriamo specialmente nei luoghi di più grave povertà.

R 1.3.11.15.26

¹ Cfr. MB XIV, 662.

I giovani del mondo del lavoro

27 I giovani degli ambienti popolari che si avviano al lavoro e i giovani lavoratori spesso incontrano difficoltà e sono facilmente esposti ad ingiustizie.

Imitando la sollecitudine di Don Bosco, ci rivolgiamo ad essi per renderli idonei ad occupare con dignità il loro posto nella società e nella Chiesa e

IV. POSLANÍ K MLADÝM

ADRESÁTI NÁŠHO POSLANIA

„Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam.“ (Mk 6, 34)

**Mladí,
ku ktorým
sme poslaní**

26. Pán ukázal donovi Boscovi, že prvými a hlavnými adresátmi jeho poslania sú chlapci, najmä najchudobnejší.

Sme povolaní k tomu istému poslaniu a uvedomujeme si jeho nesmiernu dôležitosť. Mladí sú vo veku, keď sa robia základné životné rozhodnutia, ktoré pripravujú budúcnosť ľudskej spoločnosti a Cirkvi.

S donom Boscom tvrdíme, že dávame prednosť „mládeži chudobnej, opustenej a ohrozenej“, ¹ ktorá potrebuje byť viac milovaná a evanjelizovaná. Pracujeme najmä v prostrediach, kde je väčšia chudoba.

P 1.3.11.15.26

1 Porov. MB 14, 662.

**Mladí zo sveta
práce**

27. Mladí z ľudových vrstiev, ktorí sa pripravujú na vstup do sveta práce, i mladí robotníci často narážajú na ťažkosti a ľahko sú vystavení nespravodlivosti.

Ujímame sa ich tak starostlivo ako don Bosco a pomáhame im, aby boli schopní dôstojne zaujať svoje miesto v spoločnosti i v Cirkvi a uvedomiť si

62 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

R 2 a prendere coscienza del loro ruolo in vista della trasformazione cristiana della vita sociale.

I giovani chiamati per un servizio nella Chiesa

28 Rispondendo alle necessità del suo popolo, il Signore chiama continuamente e con varietà di doni a seguirlo per il servizio del Regno.

Siamo convinti che tra i giovani molti sono ricchi di risorse spirituali e presentano germi di vocazione apostolica.

Li aiutiamo a scoprire, ad accogliere e a maturare il dono della vocazione laicale, consacrata, sacerdotale, a beneficio di tutta la Chiesa e della Famiglia salesiana.

R 9.16.17

Con pari diligenza curiamo le vocazioni adulte.

Negli ambienti popolari

29 L'impegno prioritario per i giovani poveri si armonizza con l'azione pastorale verso i ceti popolari.

Riconosciamo i valori evangelici di cui sono portatori e il bisogno che hanno di essere accompagnati nello sforzo di promozione umana e di crescita nella fede. Li sosteniamo quindi con "tutti quei mezzi che la carità cristiana ispira".¹

R 14.25.26

Dedichiamo la nostra attenzione ai laici responsabili dell'evangelizzazione dell'ambiente e alla famiglia, nella quale le diverse generazioni si incontrano² e costruiscono il futuro dell'uomo.

¹ C 1875, 1, 7.

² Cfr. GS 52.

P 2 svoju úlohu v perspektíve kresťanskej premeny sociálneho života.

Mladí povolani do služby Cirkvi **28.** Pán odpovedá na potreby svojho ľudu tým, že ustavične a rozličnými darmi volá ľudí, aby ho nasledovali v službe pre Božie kráľovstvo.

Sme presvedčení, že medzi mladými sú mnohí bohatí na duchovné dary a kľíči v nich apoštolské povolanie.

Pomáhame im objavovať, prijímať a rozvíjať dar laického, zasväteného a kňazského povolania na osoh celej Cirkvi i saleziánskej rodiny.

P 9.16.17 Rovnako usilovne sa staráme o povolania dospelých.

Ľudové vrstvy **29.** Prednostná starostlivosť o chudobných mladých je v súlade s pastoračnou činnosťou v prospech ľudových vrstiev.

Uznávame evanjeliové hodnoty, ktorých sú nositeľmi, i to, že im treba pomáhať v úsilí o ľudský rozvoj a rast vo viere. Preto ich podporujeme „všetkými prostriedkami, ktoré nám vnuká kresťanská láska“.¹

P 14.25.26 Svoju pozornosť venujeme laikom, ktorí sú zodpovední za evanjelizáciu prostredia, aj rodine, v ktorej sa stretávajú rozličné generácie² a budújú budúcnosť človeka.

¹ S 1875, 1, 7.

² Porov. GS 52.

I popoli non ancora evangelizzati

30 I popoli non ancora evangelizzati sono stati oggetto speciale della premura e dello slancio apostolico di Don Bosco. Essi continuano a sollecitare e a mantenere vivo il nostro zelo: ravvisiamo nel lavoro missionario un lineamento essenziale della nostra Congregazione.

Con l'azione missionaria compiamo un'opera di paziente evangelizzazione e fondazione della Chiesa in un gruppo umano.¹ Questa opera mobilita tutti gli impegni educativi e pastorali propri del nostro carisma.

Sull'esempio del Figlio di Dio che si è fatto in tutto simile ai suoi fratelli, il missionario salesiano assume i valori di questi popoli e condivide le loro angosce e speranze.²

R 18 - 24

1 Cfr. AG 6.

2 Cfr. AG 3,12,26.

IL NOSTRO SERVIZIO EDUCATIVO PASTORALE

“Lo Spirito del Signore è sopra di me; per questo mi ha consacrato con l'unzione e mi ha mandato per annunziare ai poveri un lieto messaggio, per proclamare ai prigionieri la liberazione e ai ciechi la vista; per rimettere in libertà gli oppressi e predicare un anno di grazia del Signore” (Lc 4, 18 - 19).

La promozione integrale

31 La nostra missione partecipa a quella della Chiesa che realizza il disegno salvifico di Dio, l'avvento del suo Regno, portando agli uomini il

Národy, ktoré ešte nie sú evanjelizované

30. Doteraz neevanjelizované národy boli osobitným predmetom starostlivosti a apoštolskej horlivosti dona Bosca. Stále podnecujú a oživujú našu horlivosť. V misionárskej práci vidíme podstatnú črtu našej Kongregácie.

Misijnou činnosťou trpezlivo evanjelizujeme a zakladáme Cirkev v rámci určitej skupiny ľudí.¹ Toto dielo podnecuje celé výchovné a pastoračné úsilie vlastné našej charizme.

Podľa príkladu Božieho Syna, ktorý sa vo všetkom stal podobný svojim bratom, saleziánsky misionár prijíma za svoje hodnoty týchto národov a delí sa s nimi o ich úzkosti a nádeje.²

P 18 - 24

¹ Porov. AG 6.

² Porov. AG 3.12.26.

NAŠA VÝCHOVNO-PASTORAČNÁ SLUŽBA

„Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“ (Lk 4, 18 - 19)

Integrálny rozvoj

31. Svojím poslaním máme podiel na poslaní Cirkvi, ktorá uskutočňuje Boží plán spásy, príchod Božieho kráľovstva tým, že prináša ľuďom

messaggio del Vangelo intimamente unito allo sviluppo dell'ordine temporale.¹

Educhiamo ed evangelizziamo secondo un progetto di promozione integrale dell'uomo, orientato a Cristo, uomo perfetto.² Fedeli alle intenzioni del nostro Fondatore, miriamo a formare "onesti cittadini e buoni cristiani".³

R 4.5.22

1 Cfr. EN 31.

2 Cfr. GS 41.

3 *Piano di Regolamento per l'Oratorio*, 1854 (MB II, 46).

Promozione personale

32 Come educatori collaboriamo con i giovani per sviluppare le loro capacità e attitudini fino alla piena maturità.

Nelle varie circostanze condividiamo con essi il pane, promuoviamo la loro competenza professionale e la formazione culturale.

Sempre e in ogni caso li aiutiamo ad aprirsi alla verità e a costruirsi una libertà responsabile. Per questo ci impegniamo a suscitare in loro la convinzione e il gusto dei valori autentici che li orientano al dialogo e al servizio.

R 4.6

Promozione sociale e collettiva

33 Don Bosco ha visto con chiarezza la sociale e portata sociale della sua opera.

Lavoriamo in ambienti popolari e per i giovani poveri. Li educiamo alle responsabilità morali, professionali e sociali, collaborando con loro, e contribuiamo alla promozione del gruppo e dell'ambiente.

evanjeliové poslanstvo úzko spojené s rozvojom časného poriadku.¹

P 4.5.22 Vychovávame a evanjelizujeme podľa projektu integrálneho rozvoja človeka, orientovaného na Ježiša Krista, dokonalého človeka.² Verní úmyslom nášho Zakladateľa usilujeme sa vychovávať „čestných občanov a dobrých kresťanov“.³

1 Porov. *EN* 31.

2 Porov. *GS* 41.

3 *Piano di Regolamento per l'Oratorio*, 1854 (*MB* 2, 46).

Osobný rozvoj **32.** Ako vychovávateľa spolupracujeme s mladými na rozvoji ich schopností a vlôh, až kým nedosiahnu plnú zrelosť.

Podľa rozličných okolností sa delíme s nimi o chlieb, rozvíjame ich odbornú kvalifikáciu a kultúrnu formáciu.

P 4.6 Vždy a v každom prípade im pomáhame otvárať sa pravde a rozvíjať si zodpovednú slobodu. Preto sa usilujeme vzbudzovať v nich presvedčenie a cit pre pravé hodnoty, ktoré upriamujú ich pozornosť na dialóg a službu.

Sociálny a kolektívny rozvoj

33. Don Bosco jasne chápal sociálny dosah svojho diela.

Pôsobíme v ľudových prostrediach a tam, kde je chudobná mládež. Spolupracujeme s nimi, vychovávame ich k mravnej, odbornej a sociálnej zodpovednosti a prispievame k rozvoju spoločenskej skupiny a prostredia.

Partecipiamo in qualità di religiosi alla testimonianza e all'impegno della Chiesa per la giustizia e la pace. Rimanendo indipendenti da ogni ideologia e politica di partito, rifiutiamo tutto ciò che favorisce la miseria, l'ingiustizia e la violenza, e cooperiamo con quanti costruiscono una società più degna dell'uomo.

La promozione, a cui ci dedichiamo in spirito evangelico, realizza l'amore liberatore di Cristo e costituisce un segno della presenza del Regno di Dio.

R 6.26

Evangelizzazione 34 "Questa Società nel suo principio era un semplice catechismo".¹ Anche per noi l'evangelizzazione e la catechesi sono la dimensione fondamentale della nostra missione.

Come Don Bosco, siamo chiamati tutti e in ogni occasione a essere educatori alla fede. La nostra scienza più eminente è quindi conoscere Gesù Cristo e la gioia più profonda è rivelare a tutti le insondabili ricchezze del suo mistero.²

Camminiamo con i giovani per condurli alla persona del Signore risorto affinché, scoprendo in lui e nel suo Vangelo il senso supremo della propria esistenza, crescano come uomini nuovi.

La Vergine Maria è una presenza materna in questo cammino. La facciamo conoscere e amare come Coeli che ha creduto,³ aiuta e infonde speranza.

R 7

¹ MB IX, 61.

² Cfr. Ef 3, 8-19.

³ Cfr. Lc 1, 45.

Ako rehoľníci máme podiel na svedectve a úsilí Cirkvi o spravodlivosť a pokoj. Nezávisíme od nijakej ideológie ani od politiky strán, odmietame všetko, čo spôsobuje biedu, nespravodlivosť a násilie, a spolupracujeme so všetkými, čo budú dôstojnejšiu ľudskú spoločnosť.

Rozvoj, o ktorý sa zasadzujeme v duchu evanjelia, je realizáciou Kristovej oslobodzujúcej lásky a je znamením prítomnosti Božieho kráľovstva.

P 6.26

**Evanjelizácia
a katechizácia**

34. „Táto Spoločnosť vo svojich začiatkoch bola jednoduchým katechizmom.“¹ Aj pre nás je evanjelizácia a katechizácia základným rozmerom nášho poslania.

Všetci sme rovnako ako don Bosco pri každej príležitosti povolani byť vychovávateľmi k viere. Naším najvyšším poznaním je teda poznať Ježiša Krista a našou najhlbšou radosťou je zjavovať všetkým nesmierne bohatstv jeho tajomstva.²

Kráčame s mladými a privádzame ich k osobe vzkrieseného Pána, aby v ňom a v jeho evanjeliu objavili najvyšší zmysel svojej existencie a tak rástli ako noví ľudia.

Panna Mária je na tejto ceste prítomná ako naša Matka. Pomáhame ju iným poznať a milovať ako tú, ktorá uverila,³ ktorá pomáha a vlieva nádej.

P 7

¹ MB 9, 61.

² Porov. Ef 3, 18 – 19.

³ Porov. Lk 1, 45.

70 Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského

Iniziazione alla vita ecclesiale **35** Avviamo i giovani a fare esperienza di vita ecclesiale con l'ingresso e la partecipazione a una comunità di fede.

Per questo animiamo e promuoviamo gruppi e movimenti di formazione e di azione apostolica e sociale. In essi i giovani crescono nella consapevolezza delle proprie responsabilità e imparano a dare il loro apporto insostituibile alla trasformazione del mondo e alla vita della Chiesa, diventando essi stessi "i primi e immediati apostoli dei giovani".¹

R 8

1 AA 12.

Iniziazione alla vita liturgica **36** Iniziamo i giovani a partecipare in modo cosciente e attivo alla liturgia della Chiesa, culmine e fonte di tutta la vita cristiana.¹

Insieme con essi celebriamo l'incontro Con Cristo nell'ascolto della Parola, nella preghiera e nei sacramenti.

L'Eucaristia e la Riconciliazione, celebrate assiduamente, offrono risorse di eccezionale valore per l'educazione alla libertà cristiana alla conversione del cuore e allo spirito di condivisione e di servizio nella comunità ecclesiale.

R 7

1 Cfr. SC 10.

Orientamento alle scelte vocazionali **37** Educiamo i giovani a sviluppare la loro vocazione umana e battesimale con una vita quotidiana progressivamente ispirata e unificata dal Vangelo.

Uvádzenie do života Cirkvi **35.** Mladých uvádzame do získavania skúseností života Cirkvi tak, že ich zapájame do spoločenstva viery.

Preto animujeme a podporujeme formačné a apoštolsky i sociálne činné skupiny a hnutia. Mladí si v nich postupne vytvárajú vedomie vlastnej zodpovednosti a učia sa prispievať svojím nenahraditeľným prínosom k premene sveta a k životu Cirkvi, takže sa sami stávajú „prvými a bezprostrednými apoštolmi mládeže“.¹

P 8

1 AA 12.

Uvádzenie do liturgického života **36.** Mladých uvádzame do uváženej a činnej účasti na liturgii Cirkvi, ktorá je vrcholom a zdrojom celého kresťanského života.¹

Spoločne s nimi slávime stretnutie s Kristom pri počúvaní Božieho slova, v modlitbe a vo sviatosťach.

Časté eucharistické slávenie a sviatosti zmierenia poskytujú prostriedky mimoriadnej hodnoty pri výchove ku kresťanskej slobode, k obráteniu srdca a k duchu spoluúčasti a služby cirkevnému spoločenstvu.

P 7

1 Porov. SC 10.

Orientácia vo voľbe povolania **37.** Mladých vychovávame k tomu, aby si rozvíjali svoje ľudské a krstné povolanie každodenným životom, ktorý sa stále viac inšpiruje evanjeliom a zjednocuje sa s ním.

Il clima di famiglia, di accoglienza e di fede, creato dalla testimonianza di una comunità che si dona con gioia, è l'ambiente più efficace per la scoperta e l'orientamento delle vocazioni.

Quest'opera di collaborazione al disegno di Dio, coronamento di tutta la nostra azione educativa pastorale, è sostenuta dalla preghiera e dal contatto personale, soprattutto nella direzione spirituale.

R 9.16.17

Il Sistema Preventivo nella nostra missione

38 Per compiere il nostro servizio educativo e pastorale, Don Bosco ci ha tramandato il Sistema Preventivo.

“Questo sistema si appoggia tutto sopra la ragione, la religione e sopra l'amorevolezza”:¹ fa appello non alle costrizioni, ma alle risorse dell'intelligenza, del cuore e del desiderio di Dio, che ogni uomo porta nel profondo di se stesso.

Associa in un'unica esperienza di vita educatori e giovani in un clima di famiglia, di fiducia e di dialogo.

Imitando la pazienza di Dio, incontriamo i giovani al punto in cui si trova la loro libertà. Li accompagniamo perché maturino solide convinzioni e siano progressivamente responsabili nel delicato processo di crescita della loro umanità nella fede.

R 4.5.13.15

¹ MB XIII, 919.

Najúčinnjším prostredím na objavenie povolania a orientáciu v ňom je rodinné, vlúdne a vierou preniknuté ovzdušie, vytvárané svedectvom komunity, ktorá sa iným dáva s radosťou.

Túto spoluprácu na Božom pláne, ktorá je vyvrcholením celej našej výchovno-pastoračnej činnosti, podporujeme modlitbou a osobným kontaktom najmä v rámci duchovného vedenia.

P 9.16.17

Preventívny systém v našom poslaní

38. Aby sme mohli plniť svoju výchovno-pastoračnú službu, don Bosco nám zanechal preventívny systém.

„Celý tento systém sa opiera o rozum, náboženstvo a láskavosť.“¹ Nepoužíva donucovacie prostriedky, ale dovoľáva sa zdrojov rozumu, srdca a túžby po Bohu, ktorú každý človek nosí v hĺbke svojej duše.

V tej istej životnej skúsenosti spája vychovávateľov i mladých v rodinnom ovzduší dôvery a dialógu.

Napodobňovaním Božej trpezlivosti sa stretávame s mladými na úrovni vývoja ich slobody. Spreádzame ich, aby sa upevňovali v presvedčení a postupne preberali zodpovednosť za citlivý proces rastu svojej ľudskosti vo viere.

P 4.5.13.15

¹ MB 13, 919.

**L'assistenza
come
atteggiamento
e metodo**

39 La pratica del Sistema Preventivo esige da noi un atteggiamento di fondo: la simpatia e la volontà di contatto con i giovani. "Qui con voi mi trovo bene, è proprio la mia vita stare con voi".¹

Stiamo fraternamente in mezzo ai giovani con una presenza attiva e amichevole che favorisce ogni loro iniziativa per crescere nel bene e li incoraggia a liberarsi da ogni schiavitù, affinché il male non domini la loro fragilità.

Questa presenza ci apre alla conoscenza vitale del mondo giovanile e alla solidarietà con tutti gli aspetti autentici del suo dinamismo.

1 MB IV, 654.

CRITERI DI AZIONE SALESIANA

"Pur essendo libero da tutti, mi son fatto servo di tutti per guadagnare il maggior numero... Mi son fatto debole con i deboli, per guadagnare i deboli; mi son fatto tutto a tutti, per salvare ad ogni costo qualcuno" (1 Cor 9, 19.22).

**L'oratorio
di Don Bosco
criterio
permanente**

40 Don Bosco visse una tipica esperienza pastorale nel suo primo oratorio, che fu per i giovani casa che accoglie, parrocchia che evangelizza, scuola che avvia alla vita e cortile per incontrarsi da amici e vivere in allegria.

**Asistencia
ako postoj
a metóda**

39. Prax preventívneho systému vyžaduje od nás základný postoj: sympatiu k mladým a vôľu stretávať sa s nimi. „Tu medzi vami sa cítim dobre. Byť s vami, to je vlastne môj život.“¹

Medzi mladými sme ako bratia. Naša prítomnosť je aktívna a priateľská, podporuje každú ich iniciatívu rásť v dobre a povzbudzuje ich k zbavovaniu sa každého otroctva, aby zlo neovládlo ich krehkosť.

Táto prítomnosť nám umožňuje dôkladne poznať svet mladých a preukazovať solidárnosť so všetkými autentickými aspektmi jeho dynamickej črty.

1 MB 4, 654.

KRITÉRIÁ SALEZIÁNSKEJ ČINNOSTI

„Lebo hoci som slobodný voči všetkým, stal som sa sluhom všetkých, aby som čím viacerých získal. Pre slabých som sa stal slabým, aby som získal slabých. Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som zachránil aspoň niektorých.“ (1 Kor 9, 19.22)

**Oratórium
dona Bosca –
trvalé
kritérium**

40. Don Bosco prežíval svojráznu pastoračnú skúsenosť vo svojom prvom oratóriu. Toto oratórium bolo pre chlapcov domovom, ktorý prijíma, farnosťou, ktorá evanjelizuje, školou, ktorá pripravuje do života, a dvorom, kde sa priatelia stretávajú a žijú vo veselosti.

Nel compiere oggi la nostra missione, l'esperienza di Valdocco rimane criterio permanente di discernimento e rinnovamento di ogni attività e opera.

**Criteri
ispiratori
per le nostre
attività e opere**

41 La nostra azione apostolica si realizza con pluralità di forme, determinate in primo luogo dalle esigenze di coloro a cui ci dedichiamo.

Attuiamo la carità salvifica di Cristo, organizzando attività e opere a scopo educativo pastorale, attenti ai bisogni dell'ambiente e della Chiesa. Sensibili ai segni dei tempi, con spirito di iniziativa e costante duttilità le verifichiamo e rinnoviamo e ne creiamo di nuove.

L'educazione e l'evangelizzazione di molti giovani, soprattutto fra i più poveri, ci muovono a raggiungerli nel loro ambiente e a incontrarli nel loro stile di vita con adeguate forme di servizio.

R 1

**Attività
e opere**

42 Realizziamo la nostra missione principalmente attraverso attività e opere in cui ci è possibile promuovere l'educazione umana e cristiana dei giovani, come l'oratorio e il centro giovanile, la scuola e i centri professionali, i convitti e le case per giovani in difficoltà.

Nelle parrocchie e residenze missionarie contribuamo alla diffusione del Vangelo e alla promozione del popolo, collaborando alla pastorale della Chiesa particolare con le ricchezze di una vocazione specifica.

Pri plnení nášho poslania je skúsenosť z Valdocca trvalým kritériom rozpoznávania a obnovy každej činnosti a každého diela.

**Inšpiračné
kritériá našich
aktivít a diel**

41. Naša apoštolská činnosť sa uskutočňuje v rozmanitých formách a tie určujú predovšetkým potreby tých, ktorým sa venujeme.

Kristovu spásonosnú lásku uplatňujeme pri organizovaní aktivít a diel s výchovno-pastoračným zameraním, pričom zohľadňujeme potreby prostredia a Cirkvi. Citliví na znamenia čias ich iniciatívne a vytrvalo pružne preverujeme, obnovujeme a vytvárame nové.

Výchova a evanjelizácia mnohých mladých, najmä tých najchudobnejších, vyžadujú, aby sme za nimi išli do ich prostredia a stretávali sa s nimi v štýle ich života prostredníctvom primeraných foriem služby.

P 1

Aktivity a diela 42. Svoje poslanie plníme hlavne aktivitami a dielami, v ktorých možno rozvíjať ľudskú a kresťanskú výchovu mladých, ako je oratórium a mládežnícke stredisko, škola a strediská odbornej prípravy, internáty a domy pre mladých, ktorí sa ocitli v ťažkostiach.

Vo farnostiach a na misijných staniach napomáhame šírenie evanjelia a napredovanie ľudu. Bohatstvom špecifického povolania spolupracujeme na pastorácii partikulárnej cirkvi.

78 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

Offriamo il nostro servizio pedagogico e catechistico in campo giovanile attraverso centri specializzati.

Nelle case per esercizi spirituali curiamo la formazione cristiana di gruppi, specialmente giovanili.

Ci dedichiamo inoltre ad ogni altra opera che abbia di mira la salvezza della gioventù.

R 11 - 30.35

**La
comunicazione
sociale**

43 Operiamo nel settore della comunicazione sociale. E' un campo di azione significativo¹ che rientra tra le priorità apostoliche della missione salesiana.

Il nostro Fondatore intuì il valore di questa scuola di massa, che crea cultura e diffonde modelli di vita, e s'impegnò in imprese apostoliche originali per difendere e sostenere la fede del popolo.

Sul suo esempio valorizziamo come doni di Dio le grandi possibilità che la comunicazione sociale ci offre per l'educazione e l'evangelizzazione.

R 31 - 34.41

¹ Cfr. IM 1.

V špecializovaných strediskách poskytujeme našu pedagogickú a katechetickú službu v oblasti výchovy mládeže.

V exercičných domoch sa staráme o kresťanské formovanie skupín, najmä mládežníckych.

P 11 - 30.35

Okrem toho sa venujeme akémukoľvek inému dieľu, ktorého cieľom je spása mládeže.

Spoločenská komunikácia

43. Pôsobíme v oblasti spoločenskej komunikácie. Je to významné pole činnosti,¹ ktoré patrí medzi popredné apoštolské úlohy saleziánskeho poslania.

Náš Zakladateľ vytyčil význam tejto školy širokých vrstiev, ktorá tvorí kultúru a šíri životné modely, a podujal sa na realizáciu originálnych spôsobov apoštolskej práce, aby tak chránil a posilňoval vieru ľudu.

P 31 - 34.41

Veľké možnosti, ktoré nám prostriedky spoločenskej komunikácie poskytujú pri výchove a evanjelizácii, si podľa jeho príkladu vážime ako Boží dar.

1 Porov. *IM* 1.

I CORRESPONSABILI DELLA MISSIONE

“Non c’è differenza tra chi pianta e chi irriga, ma ciascuno riceverà la sua mercede secondo il proprio lavoro. Siamo infatti collaboratori di Dio, e voi siete il campo di Dio, edificio di Dio” (1 Cor 3, 8-9).

**Missione
comunitaria**

44 Il mandato apostolico, che la Chiesa ci affida, viene assunto e attuato in primo luogo dalle comunità ispettoriali e locali i cui membri hanno funzioni complementari con compiti tutti importanti. Essi ne prendono coscienza: la coesione e la corresponsabilità fraterna permettono di raggiungere gli obiettivi pastorali.

L’ispettore e il direttore, come animatori del dialogo e della partecipazione, guidano il discernimento pastorale della comunità, affinché essa proceda unita e fedele nell’attuazione del progetto apostolico.

**Responsabilità
comuni e
complementari**

45 Ciascuno di noi è responsabile della missione comune e vi partecipa con la ricchezza dei suoi doni e delle caratteristiche laicale e sacerdotale dell’unica vocazione salesiana.

Il salesiano coadiutore porta in tutti i campi educativi e pastorali il valore proprio della sua laicità, che lo rende in modo specifico testimone del Regno di Dio nel mondo, vicino ai giovani e alle realtà del lavoro.

SPOLUZODPOVEDNÍ ZA POSLANIE

„Kto sadí i kto polieva, sú jedno, ale každý dostane vlastnú odmenu podľa toho, ako pracoval. Lebo my sme Boží spolupracovníci a vy ste Božia roľa a Božia stavba.“ (1 Kor 3, 8 - 9)

Komunitné poslanie

44. Apoštolské poslanie, ktoré nám Cirkev zveruje, preberajú a vykonávajú predovšetkým provinciálne a miestne komunity. Ich členovia majú vzájomne sa dopĺňajúce funkcie s úlohami, ktoré sú všetky dôležité. Uvedomujú si, že súdržnosť a bratská spoluzodpovednosť umožňujú dosiahnuť pastoračné ciele.

Provinciál a direktor ako animátori dialógu a spoluúčasti vedú komunitu pri rozpoznávaní pastoračných úloh, aby pri uskutočňovaní apoštolského projektu postupovala jednotne a verne.

Spoločná a vzájomne sa dopĺňajúca zodpovednosť

45. Každý z nás je zodpovedný za spoločné poslanie. Zúčastňuje sa na ňom bohatstvom svojich darov a laickou i kňazskou charakteristikou jediného saleziánskeho povolania.

Salezián koadjútór prináša do všetkých výchovných a pastoračných oblastí hodnotu svojej laickosti, ktorá mu osobitným spôsobom umožňuje byť svedkom Božieho kráľovstva vo svete, blízkym mládeži a skutočnostiam sveta práce.

Il salesiano presbitero o diacono apporta al comune lavoro di promozione e di educazione alla fede la specificità del suo ministero, che lo rende segno di Cristo pastore, particolarmente con la predicazione del Vangelo e l'azione sacramentale.

La presenza significativa e complementare di salesiani chierici e laici nella comunità costituisce un elemento essenziale della sua fisionomia e completezza apostolica.

I giovani salesiani

46 Lo spirito di famiglia e il dinamismo caratteristico della nostra missione rendono particolarmente valido il contributo apostolico dei giovani salesiani.

Essi sono più vicini alle nuove generazioni, capaci di animazione ed entusiasmo, disponibili per soluzioni nuove.

La comunità, incoraggiando e orientando questa generosità, aiuta la loro maturazione religiosa apostolica.

La comunità educativa e i laici associati al nostro lavoro

47 Realizziamo nelle nostre opere la comunità educativa e pastorale. Essa coinvolge, in clima di famiglia, giovani e adulti, genitori ed educatori, fino a poter diventare un'esperienza di Chiesa, rivelatrice del disegno di Dio.

In questa comunità i laici, associati al nostro lavoro, portano il contributo originale della loro esperienza e del loro modello di vita.

Salezián kňaz alebo diakon prispieva k spoločnej práci na rozvoji a výchove k viere špecifickosťou svojej služby, ktorou sa stáva znamením Krista Pastiera najmä hlásaním evanjelia a vysluhovaním sviatostí.

Výrazná a navzájom sa dopĺňajúca prítomnosť saleziánov klerikov a laikov v komunite je podstatným prvkom jej podoby a apoštolskej úplnosti.

Mladí saleziáni 46. Rodinný duch a charakteristický dynamizmus nášho poslania dodáva apoštolskému prínosu mladých saleziánov osobitnú účinnosť.

Majú bližšie k mladým generáciám, sú schopní animovať a vnášať nadšenie a sú otvorení novým riešeniam.

Komunita povzbudzuje a usmerňuje túto veľkodušnosť a tak im pomáha v apoštolskom reholnom vyzrievaní.

Výchovná komunita a laici zapojení do našej práce

47. Vo svojich dielach vytvárame výchovno-pastoračnú komunitu. Tá v rodinnom ovzduší angažuje mladých i dospelých, rodičov i vychovávatelov, takže sa môže stať skúsenosťou života v Cirkvi, cez ktorú sa zjavuje Boží plán.

Laici, zapojení do našej práce, sú pre túto komunitu svojou skúsenosťou a príkladom života originálnym prínosom.

Accogliamo e suscitiamo la loro collaborazione e offriamo la possibilità di conoscere e approfondire lo spirito salesiano e la pratica del Sistema Preventivo.

Favoriamo la crescita spirituale di ognuno e proponiamo, a chi vi sia chiamato, di condividere più strettamente la nostra missione nella Famiglia salesiana.

R 4.5.148

**Solidali
con la Chiesa
particolare**

48 La Chiesa particolare è il luogo in cui la comunità vive ed esprime il suo impegno apostolico. Ci inseriamo nella sua pastorale che ha nel vescovo il primo responsabile¹ e nelle direttive delle conferenze episcopali un principio di azione a più largo raggio.

Offriamo ad essa il contributo dell'opera e della pedagogia salesiana e ne riceviamo orientamenti e sostegno.

Per un più organico collegamento condividiamo iniziative con i gruppi della Famiglia salesiana e con altri istituti religiosi.

R 2.13.25.35

Siamo pronti a cooperare con gli organismi civili di educazione e di promozione sociale.

¹ Cfr. CIC, can. 678, 1.

Prijímame a podnecujeme ich spoluprácu a dávame im možnosť poznať a prehĺbiť saleziánskeho ducha a prax preventívneho systému.

Podporujeme duchovný rast každého z nich a tomu, kto je na to povoláný, ponúkame v saleziánskej rodine možnosť užiť sa podieľať na našom poslaní.

P 4.5.148

**Solidárni
s partikulárnou
cirkvou**

48. Partikulárna cirkev je miesto, kde komunita prežíva a vyjadruje svoje apoštolské úsilie. Zapájame sa do jej pastorácie, za ktorú je hlavným zodpovedným biskup¹ a v ktorej smernice biskupskej konferencie sú normou činnosti v širšom rozsahu.

Ponúkame jej saleziánsku prácu a pedagogiku, prijímame jej smernice a pomoc.

Kvôli organickejšiemu prepojeniu sa podieľame na iniciatívach zložiek saleziánskej rodiny a iných rehoľných inštitútov.

Sme ochotní spolupracovať aj s občianskymi inštitúciami zameranými na výchovu a sociálny rozvoj.

P 2.13.25.35

¹ Porov. *CIC*, kán. 678, 1.

V. IN COMUNITÀ FRATERNE ED APOSTOLICHE

“La carità non abbia finzioni:... amatevi gli uni gli altri con affetto fraterno, garegiate nello stimarvi a vicenda;... siate solidali coi fratelli nelle necessità, premurosi nell’ospitalità... Abbiate i medesimi sentimenti gli uni verso gli altri” (Rm 12, 9.10.13.16).

**Valore
della vita
in comunità**

49 Vivere e lavorare insieme è per noi salesiani una esigenza fondamentale e una via sicura per realizzare la nostra vocazione.

Per questo ci riuniamo in comunità,¹ nelle quali ci amiamo fino a condividere tutto in spirito di famiglia e costruiamo la comunione delle persone.

Nella comunità si riflette il mistero della Trinità; in essa troviamo una risposta alle aspirazioni profonde del cuore e diventiamo per i giovani segni di amore e di unità.

R 20

1 Cfr. CIC, can. 608.

**I vincoli
dell’unità**

50 Dio ci chiama a vivere in comunità, affidandoci dei fratelli da amare.

La carità fraterna, la missione apostolica e la pratica dei consigli evangelici sono i vincoli che plasmano la nostra unità e rinsaldano continuamente la nostra comunione.

R 42

Formiamo così un cuor solo e un’anima sola per amare e servire Dio¹ e per aiutarci gli uni gli altri.

1 Cfr. C 1875, II, 1.

V. V BRATSKÝCH A APOŠTOLSKÝCH KOMUNITÁCH

„Láska nech je bez pretvárk. Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti. Majte účasť na potrebách svätých, buďte pohostinní. Navzájom rovnako zmyšľajte.“ (Rim 12, 9.10.13.16)

Hodnota života v komunite **49.** Žiť a pracovať spoločne je pre nás saleziánov základná požiadavka a bezpečná cesta realizácie svojho povolania.

Preto sa zhromažďujeme v komunitách,¹ v ktorých sa tak milujeme, že sa v rodinnom duchu delíme o všetko a budujeme spoločenstvo osôb.

V komunite sa odráža tajomstvo Najsvätejšej Trojice; nachádzame v nej odpoveď na hlboké túžby srdca a pre mladých sa stávame znamením lásky a jednoty.

P 20

1 Porov. CIC, kán. 608.

Putá jednoty **50.** Boh nás volá žiť v komunite a zveruje nám bratov, aby sme ich milovali.

Bratská láska, apoštolské poslanie a zachovávanie evanjeliových rád sú putá, ktoré stváňujú našu jednotu a ustavične upevňujú naše spoločenstvo.

P 42

Tvoríme tak jedno srdce a jednu dušu, aby sme milovali Boha, slúžili mu¹ a navzájom si pomáhali.

1 Porov. S 1875, II, 1.

Rapporti di fraterna amicizia

51 San Paolo ci esorta: "Rivestitevi, come eletti di Dio, santi e amati, di sentimenti di misericordia, di bontà, di umiltà, di mansuetudine, di pazienza, sopportandovi a vicenda e perdonandovi scambievolmente."¹

La comunità salesiana si caratterizza per lo spirito di famiglia che anima tutti i momenti della sua vita: il lavoro e la preghiera, le refezioni e i tempi di distensione, gli incontri e le riunioni.

In clima di fraterna amicizia ci comunichiamo gioie e dolori e condividiamo corresponsabilmente esperienze e progetti apostolici.

¹ Col 3, 12-13.

Il confratello nella comunità

52 La comunità accoglie il confratello con cuore aperto, lo accetta com'è e ne favorisce la maturazione. Gli offre la possibilità di esplicitare le sue doti di natura e di grazia. Provvede a ciò che occorre e lo sostiene nei momenti di difficoltà, di dubbio, di fatica, di malattia.

Don Bosco a chi gli chiedeva di rimanere con lui era solito dire: "Pane, lavoro e paradiso: ecco tre cose che ti posso offrire io in nome del Signore".¹

Il confratello s'impegna a costruire la comunità in cui vive e la ama, anche se imperfetta: sa di trovare in essa la presenza di Cristo.

Accetta la correzione fraterna, combatte quanto scopre in sé di anticomunitario e partecipa generosamente alla vita e al lavoro comune. Ringrazia

**Vzťahy
bratského
priateľstva**

51. Svätý Pavol nás vyzýva: „Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si.“¹

Saleziánsku komunitu charakterizuje rodinný duch, ktorý oživuje všetky chvíle jej života: prácu i modlitbu, jedlo i odpočinok, stretnutia i zasadnutia.

V ovzduší bratského priateľstva sa navzájom oboznamujeme s radosťami i bolesťami a s pocitom spoluzodpovednosti sa delíme o skúsenosti a apoštolské plány.

¹ Kol 3, 12 – 13.

**Spolubrat
v komunite**

52. Komunita prijíma spolubrata s otvoreným srdcom; prijíma ho takého, aký je, a podporuje jeho vyzrievanie. Umožňuje mu rozvíjať si prirodzené schopnosti i dary milosti. Zaobstaráva mu všetko, čo potrebuje, a podporuje ho v ťažkostiach, pochybnostiach, námahách a v chorobe.

Don Bosco tomu, kto chcel s ním ostať, zvyčajne hovorieval: „V Božom mene ti môžem sľúbiť tri veci: chlieb, prácu a nebo.“¹

Spolubrat sa snaží budovať komunitu, v ktorej žije, a má ju rád, aj keď je nedokonalá: vie, že v nej nachádza prítomného Krista.

Prijíma bratské napomenutie, bojuje proti všetkému, čo objaví v sebe ako protikomunitné, a veľkodušne sa zúčastňuje na spoločnom živote

R 43 Dio di essere tra fratelli che lo incoraggiano e lo aiutano.

1 MB XVIII, 420.

**Il confratelli
anziani e
ammalati**

53 La comunità circonda di cure e di affetto i confratelli anziani e ammalati.

Essi, prestando il servizio di cui sono capaci e accettando la propria condizione, sono fonte di benedizione per la comunità, ne arricchiscono lo spirito di famiglia e rendono più profonda la sua unità.

La loro vita assume un nuovo significato apostolico: offrendo con fede le limitazioni e le sofferenze per i fratelli e i giovani, si uniscono alla passione redentrice del Signore e continuano a partecipare alla missione salesiana.

**La morte
del confratello**

54 La comunità sostiene con più intensa carità e prega per il confratello gravemente infermo. Quando giunge l'ora di dare alla sua vita consacrata il compimento supremo, i fratelli lo aiutano a partecipare con pienezza alla Pasqua di Cristo.

Per il salesiano la morte è illuminata dalla speranza di entrare nella gioia del suo Signore.¹ E quando avviene che un salesiano muore lavorando per le anime, la Congregazione ha riportato un grande trionfo.²

P 43 a práci. Ďakuje Bohu, že je medzi spolubratmi, ktorí ho povzbudzujú a pomáhajú mu.

1 MB 18, 420.

Starí a chorí spolubratia

53. Komunita zahŕňa starých a chorých spolubratov starostlivosťou a láskou.

Oni tým, že slúžia podľa svojich možností a prijímajú svoj stav, sú pre komunitu zdrojom požehnaní, obohacujú jej rodinného ducha a prehlbujú jednotu.

Ich život nadobúda nový apoštolský význam: tým, že s vierou obetujú svoje obmedzené schopnosti a utrpenie za spolubratov a mladých, spájajú sa s Pánovým výkupným utrpením a naďalej majú účasť na saleziánskom poslaní.

Smrť spolubrata

54. Ťažko chorého spolubrata komunita podporuje intenzívnejšou láskou a modlitbou. Keď príde hodina, v ktorej má zavŕšiť svoj zasvätený život, bratia mu pomáhajú mať plnú účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve.

Pre saleziána je smrť prežiarená nádejou, že vstúpi do radosti svojho Pána.¹ A keď sa stane, že salezián zomrie v práci za duše, Kongregácia dosiahla veľké víťazstvo.²

92 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

R 47 Il ricordo dei confratelli defunti unisce nella “carità che non passa”³ coloro che sono ancora pellegrini con quelli che già riposano in Cristo.

1 Cfr. Mt 25,21.

2 MB XVII, 273.

3 1 Cor 13,8.

**Il direttore
nella comunità**

55 Il direttore rappresenta Cristo che unisce i suoi nel servizio del Padre. E’ al centro della comunità, fratello tra fratelli, che riconoscono la sua responsabilità e autorità.

Suo primo compito è animare la comunità perché viva nella fedeltà alle Costituzioni e cresca nell’unità. Coordina gli sforzi di tutti tenendo conto dei diritti, doveri e capacità di ciascuno.

Ha responsabilità diretta anche verso ogni confratello: lo aiuta a realizzare la sua personale vocazione e lo sostiene nel lavoro che gli è affidato.

Estende la sua sollecitudine ai giovani e ai collaboratori, perché crescano nella corresponsabilità della missione comune.

Nelle parole, nei contatti frequenti, nelle decisioni opportune è padre, maestro e guida spirituale.

R 42.48

**Comunità
accogliente**

56 I confratelli vivono con semplicità il dono di sé e il senso della condivisione nell’accoglienza degli altri e nell’ospitalità. Con le loro attenzioni e con la loro allegria sanno rendere tutti partecipi dello spirito di famiglia salesiano.

P 47 Spomienka na nebohých spolubratov spája v „láske, ktorá nikdy nezanikne“,³ tých, čo ešte putujú, s tými, ktorí už odpočívajú v Kristovi.

1 Porov. Mt 25, 21.

2 Porov. MB 17, 273.

3 1 Kor 13, 8.

**Direktor
v komunite**

55. Direktor zastupuje Krista, ktorý zjednocuje svojich v službe Otcovi. Je v centre komunity, brat medzi bratmi, ktorí uznávajú jeho zodpovednosť a autoritu.

Jeho prvoradou úlohou je animovať komunitu, aby žila verne podľa Stanov a rástla v jednote. Koordinuje úsilie všetkých, pričom má na zreteli práva, povinnosti a schopnosti každého.

Je priamo zodpovedný aj za každého spolubrata. Pomáha mu realizovať jeho osobné povolanie a podporuje ho v práci, ktorá mu je zverená.

Stará sa aj o mladých a spolupracujúcich, aby rástli v spoluzodpovednosti za spoločné poslanie.

V reči, v častom kontakte a v primeraných rozhodnutiach je otcom, učiteľom a duchovným vodcom.

P 42.48

**Komunita,
ktorá prijíma**

56. Spolubratia prežívajú svoje sebadarovanie jednoducho a zmysel pre podelenie sa v prijímaní druhých a v pohostinnosti. Svojou pozornosťou a veselosťou umožňujú všetkým mať účasť na sa-leziánskom rodinnom duchu.

R 21.45 Tuttavia, per favorire il rispetto vicendevole e le espressioni della comunione fraterna, la comunità riserva ai soli confratelli alcuni ambienti della casa religiosa.¹

1 Cfr. CIC, can. 667, 1.

**Comunità
aperta**

57 La comunità salesiana opera in comunione con la Chiesa particolare.

E' aperta ai valori del mondo e attenta al contesto culturale in cui svolge la sua azione apostolica. Solidale con il gruppo umano in mezzo a cui vive, coltiva buone relazioni con tutti.

E' così segno rivelatore di Cristo e della sua salvezza presente fra gli uomini e diviene fermento di nuove vocazioni, sul modello della prima comunità di Valdocco.

**Comunità
ispettoriale**

58 Le comunità locali sono parte viva della comunità ispettoriale. Essa le promuove nella comunione fraterna e le sostiene nella missione.

Segue con amore i nuovi confratelli; è sollecita per la formazione di tutti, gode per la loro riuscita e per le loro liete ricorrenze, ne soffre la perdita, ne tiene vivo il ricordo.

Attenta alle situazioni giovanili, coordina e verifica il lavoro apostolico attraverso i suoi organismi, favorisce la collaborazione, anima la pastorale vocazionale, provvede alla continuità delle opere e si apre a nuove attività.

P 21.45

Komunita však vyhradzuje niektoré priestory rehoľného domu výlučne pre spolubratov, aby tak podporovala vzájomnú úctu a prejavy bratského spoločenstva.¹

1 Porov. *CIC*, kán. 667, 1.

Otvorená komunita

57. Saleziánska komunita vyvíja svoju činnosť v spoločenstve s partikulárnou cirkvou.

Je otvorená hodnotám sveta a všíma si kultúrne prostredie, v ktorom rozvíja svoju apoštolskú činnosť. Je solidárna so spoločenstvom ľudí, uprostred ktorého žije, a so všetkými udržuje dobré vzťahy.

Tak je znakom, ktorý zjavuje Krista a jeho spásu prítomnú medzi ľuďmi, a stáva sa kvasom nových povolaní podľa vzoru prvej komunity na Valdoccu.

Provinciálna komunita

58. Miestne komunity sú živou súčasťou provinciálnej komunity. Táto ich podporuje v bratskom spoločenstve a pomáha im v ich poslaní.

S láskou sprevádza nových spolubratov, stará sa o formovanie všetkých, teší sa z ich úspechov a radostných výročí, smúti, keď ich stráca, a udržuje si na nich živú spomienku.

Obracia pozornosť na situáciu mládeže a prostredníctvom svojich organizmov koordinuje a preveruje apoštolskú prácu, podporuje spoluprácu, animuje pastoračiu povolaní, stará sa o kontinuitu diel a je otvorená novým druhom činnosti.

Coltiva la fraternità e la esprime in concreta solidarietà verso le altre ispettorie, la Congregazione e la Famiglia salesiana.

Comunità mondiale

59 La professione religiosa incorpora il salesiano nella Società, facendolo partecipe della comunione di spirito, di testimonianza e di servizio che essa vive nella Chiesa universale.

L'unione con il Rettor Maggiore e il suo Consiglio, la solidarietà nelle iniziative apostoliche, la comunicazione e informazione sul lavoro dei confratelli, incrementando la comunione approfondiscono il senso di appartenenza e aprono al servizio della comunità mondiale.

R 103

Rozvíjí bratstvo a konkrétně ho projevuje solidárností s inými provinciemi, s Kongregáciou a saleziánskou rodinou.

**Celosvetová
komunita**

59. Rehoľná profesia začleňuje saleziána do Spoločnosti a sprostredkúva mu účasť na spoločenstve ducha, svedectva a služby, ktoré Spoločnosť prežíva vo všeobecnej Cirkvi.

Jednota s hlavným predstaveným Spoločnosti a jeho radou, solidárnosť v apoštolských iniciatívach, komunikovanie a informovanie o činnosti spolubratov posilňujú spoločenstvo a tak prehlbujú zmysel pre spolupatričnosť a otvárajú služby vo vzťahu k celosvetovej komunite.

P 103

VI. AL SEGUITO DI CRISTO OBEDIENTE POVERO CASTO

“Ho lasciato perdere tutte queste cose... al fine di guadagnare Cristo... perché anch'io sono stato conquistato da Gesù Cristo” (Fil 3, 8.12).

Al seguito di Cristo

60 Con la professione religiosa intendiamo vivere la grazia battesimale con maggior pienezza e radicalità.

Seguiamo Gesù Cristo il quale, “casto e povero, redense e santificò gli uomini con la sua obbedienza”¹ e partecipiamo più strettamente al mistero della sua Pasqua, al suo annientamento e alla sua vita nello Spirito.

Aderendo in modo totale a Dio, amato sopra ogni cosa, ci impegniamo in una forma di vita che si fonda interamente sui valori del Vangelo.

¹ PC 1.

Amore fraterno e apostolico

61 Don Bosco fa spesso notare quanto la pratica sincera dei voti rinsaldi i vincoli dell'amore fraterno e la coesione nell'azione apostolica.

La professione dei consigli ci aiuta a vivere la comunione con i fratelli della comunità religiosa, come in una famiglia che gode della presenza del Signore.¹

I consigli evangelici, favorendo la purificazione del cuore e la libertà spirituale,² rendono sollecita e feconda la nostra carità pastorale: il salesia-

VI. ZA KRISTOM POSLUŠNÝM, CHUDOBNÝM A ČISTÝM

„... preň som všetko stratil... aby som získal Krista... ako sa aj Kristus Ježiš zmocnil mňa.“ (Flp 3, 8. 12)

Za Kristom

60. Rehoľnou profesiou chceme plnšie a radikálnejšie prežívať krstnú milosť.

Nasledujeme Ježiša Krista, ktorý „v čistote a chudobe svojou poslušnosťou vykúpil a posvätil človeka“,¹ a máme hlbšiu účasť na jeho veľkonočnom tajomstve, na jeho zrieknutí sa seba samého a na jeho živote v Duchu Svätom.

Úplným oddaním sa nadovšetko milovanému Bohu zaväzujeme sa k spôsobu života, ktorý celý spočíva na evanjeliových hodnotách.

¹ PC 1.

Bratská a apoštolská láska

61. Don Bosco často pripomína, že úprimné zachovávanie sľubov upevňuje putá bratskej lásky a súdržnosť v apoštolskej činnosti.

Profesia evanjeliových rád nám pomáha prežívať spoločenstvo s bratmi rehoľnej komunity ako v rodine, ktorá sa teší z Pánovej prítomnosti.¹

Evanjeliové rady nám pomáhajú k očiste srdca a k slobode ducha² a tým robia našu pastoračnú lásku pohotovou a plodnou – poslušný, chudobný

no obbediente, povero e casto è pronto ad amare e servire quelli a cui il Signore lo manda, soprattutto i giovani poveri.

1 Cfr. PC 15.

2 Cfr. LG 46.

**Segno
particolare
della presenza
di Dio**

62 La pratica dei consigli, vissuta nello spirito delle beatitudini, rende più convincente il nostro annuncio del Vangelo.

In un mondo tentato dall'ateismo e dall'idolatria del piacere, del possesso e del potere, il nostro modo di vivere testimonia, specialmente ai giovani, che Dio esiste e il suo amore può colmare una vita; e che il bisogno di amare, la spinta a possedere e la libertà di decidere della propria esistenza acquistano il loro senso supremo in Cristo salvatore.

Il nostro modo di vivere tiene conto anche dell'abito: quello che i chierici portano, conforme alle disposizioni delle Chiese particolari dei paesi in cui dimorano, e il vestire semplice che Don Bosco consigliava ai soci laici,¹ vogliono essere un segno esterno di questa testimonianza e di questo servizio.²

1 Cfr. C 1875, XV, 1-3.

2 Cfr. CIC, can. 669.

**Testimonianza
del mondo
futuro**

63 L'offerta della propria libertà nell'obbedienza, lo spirito di povertà evangelica e l'amore fatto dono nella castità fanno del salesiano un segno della forza della risurrezione.

a čistý salezián je ochotný milovať a slúžiť všetkým, ku ktorým ho Pán posielal, najmä chudobnej mládeži.

1 Porov. *PC* 15.

2 Porov. *LG* 46.

**Osobitný znak
Božej
prítomnosti**

62. Život podľa evanjeliových rád v duchu blahoslavenstiev dáva nášmu ohlasovaniu evanjelia presvedčivosť.

Vo svete, ktorý je zvädzaný ateizmom a modloslužbou pôžitku, majetku a moci, náš spôsob života dosvedčuje najmä mladým, že Boh existuje, že jeho láska môže naplniť celý život a že potreba milovať, túžba vlastniť a sloboda rozhodovať o svojom živote nadobúdajú svoj najvyšší zmysel v Kristovi Spasiteľovi.

Spôsob nášho života dbá aj na oblečenie. Aj oblečenie, aké nosia klerici podľa smerníc partikulárnych cirkví v krajinách, v ktorých žijú, aj jednoduché oblečenie, aké don Bosco radil členom laikom,¹ má byť vonkajším znakom tohto svedectva a tejto služby.²

1 Porov. *S* 1875, XV, 1 – 3.

2 Porov. *CIC*, kán. 669.

**Svedectvo
o budúcom
svete**

63. Obetovaním vlastnej slobody v poslušnosti, duchom evanjeliovej chudoby a láskou, ktorá sa dáva v čistote, salezián sa stáva znamením sily zmŕtvychvstania.

I consigli evangelici, configurando il suo cuore tutto per il Regno, lo aiutano a discernere e ad accogliere l'azione di Dio nella storia; e, nella semplicità e laboriosità della vita quotidiana, lo trasformano in un educatore che annuncia ai giovani "cieli nuovi e terra nuova",¹ stimolando in loro gli impegni e la gioia della speranza.²

1 Cfr. Ap 21, 1.

2 Cfr. Rm 12, 12.

LA NOSTRA OBEDIENZA

"Pur essendo Figlio, imparò tuttavia l'obbedienza dalle cose che patì e, reso perfetto, divenne causa di salvezza eterna per tutti coloro che gli obbediscono" (Eb 5, 8 - 9).

Significato evangelico della nostra obbedienza

64 Il nostro Salvatore ci assicurò di essere venuto sulla terra non per fare la propria volontà, ma la volontà del Padre suo che è nei cieli.¹

Con la professione di obbedienza offriamo a Dio la nostra volontà e riviviamo nella Chiesa e nella Congregazione l'obbedienza di Cristo, compiendo la missione che ci è affidata.

Docili allo Spirito e attenti ai segni che Egli ci dà attraverso gli eventi, prendiamo il Vangelo come regola suprema² di vita, le Costituzioni come via

Evanjeliové rady uspôsobujú celé jeho srdce pre Božie kráľovstvo a zároveň mu pomáhajú rozpoznať a prijímať Božie pôsobenie v dejinách. V jednoduchosti a pracovitosti každodenného života ho pretvárajú na vychovávateľa, ktorý ohlasuje mladým „nové nebesia a novú zem“¹ a podnecuje v nich z nádeje prameniace úsilie a radosť.²

1 Porov. Žjv 21, 1.

2 Porov. Rim 12, 12.

NAŠA POSLUŠNOSŤ

„A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.“ (Hebr 5, 8 – 9)

**Evanjeliový
význam našej
poslušnosti**

64. Náš Spasiteľ nás uistil, že neprišiel na túto zem plniť svoju vôľu, ale vôľu svojho Otca, ktorý je na nebesiach.¹

Sľubom poslušnosti obetujeme Bohu svoju vôľu a v Cirkvi aj v Kongregácii prežívame Kristovu poslušnosť tak, že plníme poslanie, ktoré je nám zverené.

Vnímaví na vnuknutia Ducha Svätého a pozorní na znamenia, ktoré nám dáva prostredníctvom udalostí, prijímame evanjelium ako najvyššie pravidlo² života, Stanovy ako bezpečnú cestu,

sicura, i superiori e la comunità come quotidiani interpreti della volontà di Dio.

1 f. C 1875, III, 1.

2 Cfr. PC 2.

Stile salesiano dell'obbedienza e dell'autorità

65 Nella tradizione salesiana obbedienza e autorità vengono esercitate in quello spirito di famiglia e di carità, che ispira le relazioni a stima e a fiducia reciproca.

Il superiore orienta, guida e incoraggia, facendo un uso discreto della sua autorità. Tutti i confratelli collaborano con un'obbedienza schietta, pronta e fatta "con animo ilare e con umiltà".¹

Il servizio dell'autorità e la disponibilità nell'obbedienza sono principio di coesione e garanzia di continuità della Congregazione; per il salesiano sono via di santità, fonte di energia nel lavoro, di gioia e di pace.

R 50

1 C 1875, III, 2.

Corresponsabilità nell'obbedienza

66 Nella comunità e in vista della missione, tutti obbediamo, pur con compiti diversi.

Nell'ascolto della Parola di Dio e nella celebrazione dell'Eucaristia esprimiamo e rinnoviamo la nostra comune dedizione al divino volere.

Nelle cose di rilievo cerchiamo insieme la volontà del Signore in fraterno e paziente dialogo e con vivo senso di corresponsabilità.

predstavených a komunitu ako každodenných tlmočníkov Božej vôle.

1 Porov. S 1875, III, 1.

2 Porov. PC 2.

**Saleziánsky
štýl
poslušnosti
a autority**

65. V saleziánskej tradícii sa poslušnosť a autorita uplatňujú v duchu rodiny a lásky, ktorý naplňa vzťahy vzájomnou úctou a dôverou.

Predstavený usmerňuje, vedie a povzbudzuje, pričom svoju autoritu používa rozvážne. Všetci spolubratia spolupracujú úprimnou, ochotnou poslušnosťou, vykonávanou „s veselým duchom a pokorne“.¹

Služba autority a ochota poslúchať sú základom súdržnosti a zárukou trvania Kongregácie. Pre saleziána sú cestou svätosti a prameňom pracovnej energie, radosti a pokoja.

P 50

1 S 1875, III, 2.

**Spoluzodpo-
vednosť
v poslušnosti**

66. V komunite a vzhľadom na poslanie, hoci máme rozličné úlohy, všetci poslúchame.

Počúvaním Božieho slova a slávením Eucharistie vyjadrujeme a obnovujeme našu spoločnú odozvanosť Božej vôli.

V dôležitých veciach spoločne hľadáme Pánovu vôľu v bratskom a trpezlivom dialógu a so silným zmyslom pre spoluzodpovednosť.

Il superiore esercita la sua autorità ascoltando i confratelli, stimolando la partecipazione di tutti e promuovendo l'unione delle volontà nella fede e nella carità. Egli conclude il momento della ricerca comune prendendo le opportune decisioni, che normalmente emergeranno dalla convergenza delle vedute.

Tutti quindi ci impegniamo nell'esecuzione collaborando sinceramente, anche quando i propri punti di vista non sono stati accolti.

Obbedienza personale e libertà

67 Il salesiano è chiamato ad obbedire con spirito libero e responsabile, impegnando le sue "forze di intelligenza e di volontà, i doni di natura e di grazia".¹

Obbedisce con fede e riconosce nel superiore un aiuto e un segno che Dio gli offre per manifestare la sua volontà.

Questa obbedienza "conduce alla maturità facendo crescere la libertà dei figli di Dio".²

¹ PC 14.

² PC 14.

Esigenze del voto di obbedienza

68 Con il voto di obbedienza il salesiano si impegna ad obbedire ai legittimi superiori nelle cose riguardanti l'osservanza delle Costituzioni.¹

Quando un precetto è dato espressamente in forza del voto di obbedienza, l'obbligo di obbedire è grave. Soltanto i superiori maggiori e i direttori possono dare tale precetto; ma lo facciano raramente, per iscritto o davanti a due testimo-

Predstavený uplatňuje svoju autoritu tak, že počúva spolubratov, všetkých povzbudzuje k spolupráci a podporuje zjednocovanie postojov vo viere a láske. Spoločné hľadanie zakončuje urobením vhodných rozhodnutí, ktoré zvyčajne vyplývajú zo zblížovania názorov.

Potom sa všetci usilujeme tieto rozhodnutia plniť a pritom úprimne spolupracovať, aj keď naše osobné pohľady neboli prijaté.

Osobná poslušnosť a sloboda

67. Salezián je povoláný poslúchať s duchom slobody a zodpovednosti, pričom používa „schopnosti rozumu a vôle, ako i dary prírody a dary milosti“.¹

Poslúcha s vierou a uznáva, že predstavený je preňho pomocou a znamením, ktoré mu poskytuje Boh, aby mu ukázal svoju vôľu.

Takáto poslušnosť „prehlbuje slobodu Božích detí, a tak privádza k zrelosti“.²

¹ PC 14.

² PC 14.

Požiadavky sľubu poslušnosti

68. Salezián sa sľubom poslušnosti zaväzuje poslúchať právoplatných predstavených v záležitostiach, ktoré sa týkajú zachovávanía Stanov.¹

Keď je príkaz daný výslovne z moci sľubu poslušnosti, povinnosť poslúchnuť je vážna. Takýto príkaz môžu dať len vyšší predstavení a direktori. Nech to však robia zriedkakedy, písomne alebo

ni, e solo quando lo richiede qualche grave ragione.²

1 Cfr. CIC, can. 601.

2 Cfr. CIC, can. 49 ss.

Doni personali e obbedienza **69** Ognuno mette capacità e doni al servizio della missione comune.

Il superiore, aiutato dalla comunità, ha una speciale responsabilità nel discernere questi doni, nel favorirne lo sviluppo e il retto esercizio.

Se le necessità concrete della carità e dell'apostolato esigono il sacrificio di desideri e progetti in sé legittimi, il confratello accetta con fede ciò che l'obbedienza gli chiede, pur potendo sempre ricorrere all'autorità superiore.

Per assumere incarichi o uffici, oltre quelli che gli sono assegnati nella comunità, domanda l'autorizzazione al legittimo superiore.¹

1 Cfr. CIC, can. 671.

Colloquio con il superiore **70** Fedele alla raccomandazione di Don Bosco, ogni confratello s'incontra frequentemente con il proprio superiore in un colloquio fraterno.

E' un momento privilegiato di dialogo per il bene proprio e per il buon andamento della comunità.

In esso parla con confidenza della sua vita e attività e, se lo desidera, anche della sua situazione di coscienza.

pred dvoma svedkami, a len keď je na to nejaký vážny dôvod.²

1 Porov. *CIC*, kán. 601.

2 Porov. *CIC*, kán. 49 n.

Osobné dary a poslušnosť

69. Každý dáva svoje schopnosti a dary do služieb spoločného poslania.

Predstavený, ktorému pomáha komunita, je zvlášť zodpovedný za rozpoznanie týchto darov, za ich rozvíjanie a správne využívanie.

Ak si konkrétne potreby lásky a apoštolátu vyžadujú obetovať oprávnené želania a plány, spolubrat prijíma s vierou to, čo od neho žiada poslušnosť, aj keď mu vždy ostáva možnosť obrátiť sa na vyššiu autoritu.

Na prevzatie záväzkov a povinností, okrem tých, čo sú mu zverené v komunite, si vyžiada dovoľenie právoplatného predstaveného.¹

1 Porov. *CIC*, kán. 671.

Pohovor s predstaveným

70. Každý spolubrat, verný odporúčaniu dona Bosca, sa často stretáva so svojím predstaveným pri bratskom pohovore.

Je to výsadná chvíľa dialógu pre vlastné dobro i pre správny chod komunity.

V tomto pohovore rozpráva s dôverou o svojom živote a činnosti, a ak chce, aj o stave svojho svedomia.

Obbedienza e mistero della croce

71 “Invece di fare opere di penitenza, ci dice Don Bosco, fate quelle dell’obbedienza.”¹

A volte l’obbedienza contrasta con la nostra inclinazione all’indipendenza e all’egoismo o può esigere difficili prove di amore. E’ il momento di guardare a Cristo obbediente fino alla morte:² “Padre mio, se questo calice non può passare da me senza che io lo beva, sia fatta la tua volontà.”³

Il mistero della sua morte e risurrezione c’insegna come sia fecondo per noi obbedire: il grano che muore nell’oscurità della terra porta molto frutto.⁴

1 MB XIII, 89.

2 Cfr. Fil 2,8; cfr. MB IV, 233.

3 Mt 26,42.

4 Cfr. Gv 12,24.

LA NOSTRA POVERTÀ

“Disse a lui Gesù: Se vuoi essere perfetto, va, vendi quello che possiedi, dallo ai poveri e avrai un tesoro nel cielo; poi vieni e seguimi” (Mt 19, 21).

Significato evangelico della nostra povertà

72 Conosciamo la generosità del Signore nostro Gesù Cristo: da ricco che era, egli si fece povero, affinché noi diventassimo ricchi per mezzo della sua povertà.¹

**Poslušnosť
a tajomstvo
križa**

71. „Namiesto kajúcnych skutkov,“ hovorí don Bosco, „konajte skutky, ktoré vyžaduje poslušnosť.“¹

Poslušnosť je neraz v rozpore s naším sklonom k nezávislosti a k egoizmu alebo môže vystaviť lásku veľkým skúškam. Sú to chvíle, keď sa treba pozerať na Krista poslušného až na smrť:² „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho piť, nech sa stane tvoja vôľa.“³

Tajomstvo jeho smrti a zmŕtvychvstania nás učí, aká plodná je pre nás poslušnosť: zrno, ktoré umiera v temnote zeme, prináša veľkú úrodu.⁴

¹ MB 13, 89.

² Porov. Flp 2, 8; porov. MB 4, 233.

³ Mt 26, 42.

⁴ Porov. Jn 12, 24.

NAŠA CHUDOBA

„Ježiš mu vravel: ‚Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!‘“ (Mt 19, 21)

**Evanjeliový
význam našej
chudoby**

72. Poznáme veľkodušnosť nášho Pána Ježiša Krista: hoci bol bohatý, stal sa chudobným, aby sme sa jeho chudobou stali bohatými my.¹

Chiamati ad una vita intensamente evangelica, scegliamo di seguire “il Salvatore che nacque nella povertà, visse nella privazione di tutte le cose, e morì nudo in croce”.²

Come gli Apostoli all’invito del Signore, ci liberiamo dalla preoccupazione e dall’affanno dei beni terreni³ e, ponendo la nostra fiducia nella Provvidenza del Padre, ci doniamo al servizio del Vangelo.

1 Cfr. 2 Cor 8, 9.

2 C 1875 (Introduzione), p. XXIV.

3 Cfr. Mt 6, 25 ss.

Povertà e missione salesiana

73 Don Bosco visse la povertà come distacco del cuore e generoso servizio ai fratelli, con uno stile austero, industrioso e ricco di iniziative.

Sul suo esempio anche noi viviamo nel distacco da ogni bene terreno¹ e partecipiamo con intraprendenza alla missione della Chiesa, al suo sforzo per la giustizia e la pace, specialmente con l’educazione dei bisognosi.

La testimonianza della nostra povertà, vissuta nella comunione dei beni, aiuta i giovani superare l’istinto del possesso egoistico e li apre al senso cristiano del condividere.

1 Cfr. C 1875, IV, 7.

Esigenze del voto di povertà

74 Con il voto di povertà ci impegniamo a non usare e a non disporre dei beni materiali senza il consenso del legittimo superiore.

Povolání k dôslednému životu podľa evanjelia volíme si nasledovanie „Spasiteľa, ktorý sa narodil v chudobe, žil v úplnom odriekaní a zomrel obnažený na kríži“.²

Tak ako apoštoli, aj my sa na Pánovu výzvu oslobodzujeme od starostí a obáv o pozemské majetky,³ skladáme svoju dôveru v Otcovu prozreteľnosť a dávame sa do služieb evanjelia.

1 Porov. 2 Kor 8, 9.

2 S 1875 (Úvod), s. XXIV.

3 Porov. Mt 6, 25 n.

Chudoba a saleziánske poslanie

73. Don Bosco prežíval chudobu ako odpútanosť srdca a veľkodušnú službu bližným v striedmom, vynaliezavom a na iniciatívy bohatom štýle.

Podľa jeho príkladu aj my žijeme v odpútanosti od všetkých pozemských majetkov¹ a s podnikavosťou sa zapájame do poslania Cirkvi, do jej úsilia o spravodlivosť a pokoj predovšetkým výchovou núdznych.

Svedectvo našej chudoby prežívanej v duchu, že máme všetko spoločné, pomáha mladým prekonať inštinkt egoisticky vlastniť a otvára ich pre kresťanský cit vedieť sa podeliť.

1 Porov. S 1875, IV, 7.

Požiadavky sľubu chudoby

74. Sľubom chudoby sa zaväzujeme, že nebudeme užívať hmotné majetky a disponovať nimi bez súhlasu právoplatného predstaveného.

Ogni confratello conserva la proprietà del suo patrimonio e la capacità di acquistare altri beni; ma prima della sua professione dispone liberamente dell'uso e usufrutto di essi e cede ad altri la loro amministrazione.

Prima della professione perpetua redige il suo testamento conforme alle leggi del codice civile. Dopo seria riflessione, per esprimere il suo totale abbandono alla divina Provvidenza, può anche rinunciare definitivamente ai beni di cui ha conservato la proprietà, a norma del diritto universale e proprio.

R 51 - 53

Impegno personale di povertà

75 Ciascuno di noi è il primo responsabile della sua povertà, per cui quotidianamente vive il distacco promesso con un tenore di vita povera.

Accetta di dipendere dal superiore e dalla comunità nell'uso dei beni temporali, ma sa che il permesso ricevuto non lo dispensa dall'essere povero in realtà e nello spirito.¹

Vigila per non cedere poco a poco al desiderio del benessere e alle comodità, che sono una minaccia diretta alla fedeltà e alla generosità apostolica.

E quando il suo stato di povertà gli è causa di qualche incomodo e sofferenza,² si rallegra di poter partecipare alla beatitudine promessa dal Signore ai poveri in spirito.³

R 55

1 Cfr. PC 13.

2 Cfr. C 1875 (Introduzione) p. XXVI.

3 Cfr. Mt 5,3.

Každý spolubrat si ponecháva vlastníctvo svojho majetku i možnosť nadobudnúť si iný, ale pred profesiou slobodne rozhodne o ich užívaní a zisku a ich správu postúpi iným.

Pred doživotnou profesiou napíše testament podľa zákonov občianskeho práva. Aby vyjadril, že sa úplne zveruje Božej prozreteľnosti, môže sa po dôkladnom uvážení podľa všeobecného a občianskeho práva aj navždy zrieknuť majetkov, ktorých vlastníctvo si ponechal.

P 51 - 53

Úsilie o osobnú chudobu

75. Za plnenie sľubu chudoby je predovšetkým zodpovedný každý sám. Preto odpútanosť, ktorú sľúbil, každodenne žije štýlom chudobného života.

Prijíma, že v užívaní majetkov závisí od predstaveného a komunity, ale vie, že dovoľenie, ktoré dostane, ho neoslobodzujúce od toho, aby bol chudobným v skutočnosti i v duchu.¹

Dáva si pozor, aby sa postupne nepoddával túžbe po blahobyte a pohodlí, ktoré priamo ohrozujú vernosť a apoštolskú veľkodušnosť.

A keď mu jeho chudoba spôsobuje nejaké nepohodlie alebo utrpenie,² raduje sa, že môže mať podiel na blaženosti, ktorú Pán prisľúbil chudobným v duchu.³

P 55

1 Porov. *PC* 13.

2 Porov. *S* 1875 (Úvod), s. XXVI.

3 Porov. *Mt* 5, 3.

**La comunione
dei beni**

76 Sull'esempio dei primi cristiani mettiamo in comune i beni materiali:¹ i frutti del nostro lavoro, i doni che riceviamo e quanto percepiamo da pensioni, sussidi e assicurazioni. Offriamo anche i nostri talenti e le nostre energie ed esperienze.

Nella comunità il bene di ciascuno diventa il bene di tutti.

Condividiamo fraternamente ciò che abbiamo con le comunità dell'ispettoria e siamo solidali con le necessità dell'intera Congregazione, della Chiesa e del mondo.

R 56 - 58.
63.197.201

¹ Cfr. At 4, 32.

**Testimonianza
di povertà
nella comunità
e nelle opere**

77 Ogni comunità è attenta alle condizioni dell'ambiente in cui vive e testimonia la sua povertà con una vita semplice e frugale in abitazioni modeste.

Sull'esempio e nello spirito del Fondatore, accettiamo il possesso dei mezzi richiesti dal nostro lavoro e li amministriamo in modo che a tutti sia evidente la loro finalità di servizio.

La scelta delle attività e l'ubicazione delle opere rispondano alle necessità dei bisognosi; le strutture materiali si ispirino a criteri di semplicità e funzionalità.

R 1.58 - 65

Il lavoro

78 Il lavoro assiduo e sacrificato è una caratteristica lasciataci da Don Bosco ed è espressione concreta della nostra povertà.

Spoločný majetok

76. Podľa príkladu prvých kresťanov dávame do spoločného hmotné majetky:¹ plody svojej práce, prijaté dary i to, čo dostávame ako dôchodok, príspevky a poisťné. Dávame k dispozícii aj svoje schopnosti, energiu a skúsenosti.

V komunite sa dobrá jednotlivca stávajú dobrami všetkých.

O všetko, čo máme, sa bratsky delíme s komunitami v provincii a sme solidárni aj s potrebami celej Kongregácie, Cirkvi i sveta.

P 56 - 58.
63.197.201

1 Porov. Sk 4, 32.

Svedectvo o chudobe v komunite i v dielach

77. Každá komunita si všíma podmienky prostredia, v ktorom žije, a o svojej chudobe svedčí jednoduchým a striedmym spôsobom života v skromnom bývaní.

Podľa príkladu a v duchu Zakladateľa prijímame vlastníctvo prostriedkov, ktoré si vyžaduje naša práca, a spravujeme ich tak, aby bolo všetkým zrejmé, že sú určené pre službu.

Voľba činností a umiestnenie diel nech zodpovedajú potrebám chudobných. Kritériom materiálnych štruktúr nech je jednoduchosť a funkčnosť.

P 1.58 - 65

Práca

78. Vytrvalá a obetavá práca je charakteristickou vlastnosťou, ktorú nám zanechal don Bosco, a je konkrétnym prejavom našej chudoby.

118 Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského

R 64 Nell'operosità di ogni giorno ci associamo a poveri che vivono della propria fatica e testimoniamo il valore umano e cristiano del lavoro.¹

1 Cfr. ET 20.

Solidarietà con i poveri

79 Lo spirito di povertà ci porta ad essere solidali con i poveri e ad amarli in Cristo.¹

Per questo ci sforziamo di essere vicini a loro, di sollevarne l'indigenza, facendo nostre le loro legittime aspirazioni ad una società più umana.

Nel chiedere e accettare aiuti per il servizio dei bisognosi imitiamo Don Bosco nello zelo e nella gratitudine e ci manteniamo, come lui, evangelicamente liberi. "Ricordatevi bene, egli ci dice, che quello che abbiamo non è nostro, ma dei poveri; guai a noi se non ne faremo buon uso".²

1 Cfr. PC 13.

2 MB V, 682.

LA NOSTRA CASTITÀ

"Io sono persuaso che né morte né vita... né presente né avvenire... né alcun'altra creatura potrà mai separarci dall'amore di Dio in Gesù Cristo, nostro Signore" (Rm 8, 38 -39).

Significato evangelico della nostra castità

80 La castità consacrata per il Regno è un "dono prezioso della grazia divina dato dal Padre ad alcuni".¹ In risposta di fede, noi lo accogliamo con

P 64

Každodennou pracovitnosťou sa pridružujeme k chudobným, ktorí žijú z vlastnej námahy, a vydávame svedectvo o ľudskej a kresťanskej hodnote práce.¹

1 Porov. ET 20.

**Solidárnosť
s chudobnými**

79. Duch chudoby nás vedie k tomu, aby sme boli solidárni s chudobnými a milovali ich v Kristovi.¹

Preto sa usilujeme byť im nablízku a zmierňovať ich núdzu tým, že si osvojujeme ich oprávnené túžby po ľudskejšej spoločnosti.

Keď prosíme a prijímame pomoc pre službu núdz-
nym, nasledujeme dona Bosca v horlivosti
a vďačnosti a ostávame ako on evanjeliovo slo-
bodní. Hovorí nám: „Dobre si zapamätajte, že to,
čo máme, nepatrí nám, ale chudobným. Beda
nám, ak to nebudeme používať správne.“²

1 Porov. PC 13.

2 MB 5, 682.

NAŠA ČISTOTA

*„A som si istý, že ani smrť, ani život... ani
prítomnosť, ani budúcnosť... ani nijaké iné
stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej
lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pá-
novi.“ (Rim 8, 38 – 39)*

**Evanjeliový
význam našej
čistoty**

80. Zsvätená čistota pre Božie kráľovstvo je „vzácnny dar Božej milosti, ktorý Otec poniektorým udeľuje“.¹ Odpovedáme naň s vierou tak, že

gratitudine e ci impegniamo con voto a vivere la continenza perfetta nel celibato.²

Seguiamo da vicino Gesù Cristo, scegliendo un modo intensamente evangelico di amare Dio e i fratelli senza divisione del cuore.³

Ci inseriamo così con una vocazione specifica nel mistero della Chiesa, totalmente unita a Cristo e, partecipando alla sua fecondità, ci doniamo alla nostra missione.⁴

1 LG 42.

2 Cfr. CIC, can. 599.

3 Cfr. LG 42.

4 Cfr. ET 13-14; RD 11.

Castità e missione salesiana

81 Don Bosco visse la castità come amore senza limiti a Dio e ai giovani. Volle che essa fosse un segno distintivo della Società salesiana. “Chi spende la vita a pro dei giovani abbandonati deve certamente fare tutti gli sforzi per arricchirsi di ogni virtù. Ma la virtù che si deve sommamente coltivare... è la virtù della castità”.¹

La nostra tradizione ha sempre considerato la castità una virtù irradiante, portatrice di uno speciale messaggio per l’educazione della gioventù. Essa ci fa testimoni della predilezione di Cristo per i giovani, ci consente di amarli schiettamente in modo che “conoscano di essere amati”,² e ci rende capaci di educarli all’amore e alla purezza.

1 Cfr. C 1875, V, 1.

2 DB, *Lettera da Roma*, MB XVII, 110.

ho prijímame s vďačnosťou a sľubom sa zaväzujeme žiť v dokonalej zdržanlivosti v celibáte.²

Nasledujeme Ježiša Krista zblízka tým, že si volíme hlboko evanjeliový spôsob milovať Boha a blížnych s nerozdelným srdcom.³

Tak sa osobitným povolaním zapájame do tajomstva Cirkvi, úplne spojenej s Kristom, a účasťou na jej plodnosti sa venujeme svojomu poslaniu.⁴

1 LG 42.

2 Porov. CIC, kán. 599.

3 Porov. LG 42.

4 Porov. ET 13 – 14; RD 11.

Čistota a saleziánske poslanie

81. Don Bosco prežíval čistotu ako bezhraničnú lásku k Bohu a k mladým. Chcel, aby čistota bola rozpoznávacím znakom Saleziánskej spoločnosti: „Kto žije pre opustenú mládež, musí sa bezpochyby zo všetkých síl usilovať obohatiť sa všetkými cnosťami. Ale cnosť, ktorú treba pestovať navdovšetko... je cnosť čistoty.“¹

Naša tradícia vždy považovala čistotu za vyžarujúcu cnosť a nositeľku osobitného posolstva pre výchovu mládeže. Robí nás svedkami Kristovej prednostnej lásky k mladým, umožňuje nám milovať ich úprimne, aby „cítily, že sú milovaní“,² a robí nás schopnými vychovávať ich k láske a k čistote.

1 Porov. S 1875, V, 1.

2 DB: *List z Ríma 1884*, MB 17, 110.

Castità e maturità umana

82 Le esigenze educative e pastorali della nostra missione e il fatto che l'osservanza della perfetta continenza tocca inclinazioni tra le più profonde della natura umana ¹ richiedono dal salesiano equilibrio psicologico e maturità affettiva.

Don Bosco avvertiva: Chi non ha fondata speranza di poter conservare, col divino aiuto, la virtù della castità nelle parole, nelle opere e nei pensieri, non professi in questa Società, perché sovente si troverebbe in pericolo.²

R 68

1 Cfr. PC 12.

2 Cfr. C 1875, V, 2.

Castità e vita di comunità

83 La castità consacrata, "segno e stimolo della carità" ¹, libera e potenzia la nostra capacità di farci tutto a tutti. Sviluppa in noi il senso cristiano dei rapporti personali, favorisce vere amicizie e contribuisce a fare della comunità una famiglia.

A sua volta il clima fraterno della comunità ci aiuta a vivere nella gioia il celibato per il Regno e a superare, sostenuti dalla comprensione e dall'affetto, i momenti difficili.

1 LG 42.

Atteggiamenti e mezzi per crescere nella castità

84 La castità non è una conquista fatta una volta per sempre. Ha i suoi momenti di pace e i momenti di prova. E' un dono che, a causa dell'umana debolezza, esige un quotidiano impegno di fedeltà.

**Čistota
a lidská zrelost**

82. Výchovné a pastoračné požiadavky nášho poslania i skutočnosť, že zachovávanie dokonalej zdržanlivosti sa týka najhlbších sklonov ľudskej prirodzenosti,¹ si od saleziána vyžadujú psychickú vyrovnanosť a citovú zrelosť.

Don Bosco upozorňoval: „Kto nemá odôvodnenú nádej, že s Božou pomocou bude môcť zachovávať cnosť čistoty v slovách, skutkoch a myšlienkach, nech neskladá sľuby v tejto Spoločnosti, lebo často by sa ocitol v nebezpečenstve.“²

P 68

1 Porov. *PC* 12.2 Porov. *S* 1875, V, 2.**Čistota a život
komunity**

83. Zasvätená čistota, „znak a podnecovateľka lásky“,¹ oslobodzuje a umocňuje našu schopnosť stať sa všetkým pre všetkých. Rozvíja v nás kresťanský zmysel pre osobné vzťahy, podporuje pravé priateľstvá a pomáha vytvárať z komunity rodinu.

Bratské ovzdušie komunity zase prispieva k radosnému prežívaniu nášho celibátu pre Božie kráľovstvo a s porozumením a láskou prekonávať ťažké chvíle.

1 *LG* 42.**Postoje
a prostriedky
pre rast
v čistote**

84. Čistota nie je výtobytok dosiahnutý raz navždy. Má svoje chvíle pokoja i chvíle skúšky. Je to dar, ktorý si vzhľadom na ľudskú slabosť vyžaduje každodenné úsilie o vernosť.

124 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

Perciò il salesiano, fedele alle Costituzioni, vive nel lavoro e nella temperanza, pratica la mortificazione e la custodia dei sensi, fa uso discreto e prudente degli strumenti di comunicazione sociale e non trascura quei mezzi naturali che giovano alla salute fisica e mentale.

Soprattutto implora l'aiuto di Dio e vive alla sua presenza; alimenta l'amore per Cristo alla mensa della Parola e dell'Eucaristia e lo purifica umilmente nel sacramento della Riconciliazione; si affida con semplicità a una guida spirituale.

Ricorre con filiale fiducia a Maria Immacolata e Ausiliatrice, che lo aiuta ad amare come Don Bosco amava.

R 44.66 - 68

Preto salezián, verný Stanovám, žije v práci a miernosti, umírtvuje sa a stráži si zmysly, primerane a rozvážne používa prostriedky spoločenskej komunikácie a nezanedbáva ani prirodzené prostriedky, ktoré prospievajú telesnému i duševnému zdraviu.

Predovšetkým prosí o pomoc Boha a žije v jeho prítomnosti. Svoju lásku ku Kristovi živí pri stole Božieho slova a Eucharistie, pokorne ju očisťuje vo sviatosti zmierenia a jednoducho sa zveruje duchovnému vodcovi.

So synovskou dôverou sa obracia na Pannu Máriu Nepoškvrnenú a Pomocnicu, ktorá mu pomáha milovať tak, ako miloval don Bosco.

P 44.66 - 68

VII. IN DIALOGO CON IL SIGNORE

“La parola di Cristo dimori tra voi abbondantemente; ammaestratevi e ammonitevi con ogni sapienza, cantando a Dio di cuore e con gratitudine salmi, inni e cantici spirituali. E tutto quello che fate in parole ed opere, tutto si compia nel nome del Signore Gesù” (Col 3, 16 - 17).

Il dono della preghiera

85 La comunità esprime in forma visibile il mistero della Chiesa, che non nasce da volontà umana, ma è frutto della Pasqua del Signore. Allo stesso modo Dio raduna la nostra comunità e la tiene unita con il suo invito, la sua Parola, il suo amore.

Quando prega, la comunità salesiana risponde a questo invito, ravviva la coscienza della sua intima e vitale relazione con Dio e della sua missione di salvezza, facendo propria l'invocazione di Don Bosco: “Da mihi animas, cetera tolle”.

R 69

La preghiera salesiana

86 Docile allo Spirito Santo, Don Bosco visse l'esperienza di una preghiera umile, fiduciosa e apostolica, che congiungeva spontaneamente l'orazione con la vita.

Da lui impariamo a riconoscere l'azione della grazia nella vita dei giovani: preghiamo per loro affinché il disegno del Padre si compia in ciascuno di essi, e preghiamo con loro per testimoniare la nostra fede e condividere la stessa speranza di salvezza.

VII. V DIALÓGU S PÁNOM

„Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaka Bohu Otcovi.“ (Kol 3, 16 – 17)

Dar modlitby **85.** Komunita vyjadruje viditeľným spôsobom tajomstvo Cirkvi, ktorá nevznikla z ľudskej vôle, ale je ovocím Pánovho veľkonočného tajomstva. Rovnako Boh zhromažďuje našu komunitu a zachováva ju v jednote svojím volaním, svojím slovom a svojou láskou.

Keď sa saleziánska komunita modlí, odpovedá na toto volanie, oživuje vedomie svojho dôverného a životného vzťahu k Bohu aj svojho spásneho poslania a osvojuje si modlitbu dona Bosca: „Da mihi animas, cetera tolle.“

P 69

Saleziánska modlitba

86. Don Bosco, vnímavý na Ducha Svätého, prežíval skúsenosť pokornej, dôvernej a apoštolskej modlitby, ktorá spontánne spájala modlitbu so životom.

Učíme sa od neho spoznávať pôsobenie milosti v živote mladých: modlíme sa za nich, aby sa v každom z nich uskutočnil Otcov plán, a modlíme sa s nimi, aby sme dosvedčovali svoju vieru a delili sa s nimi o tú istú nádej na spásu.

R 77

La preghiera salesiana è gioiosa e creativa, semplice e profonda; si apre alla partecipazione comunitaria, è aderente alla vita e si prolunga in essa.

**Comunità
in ascolto
della Parola**

87 Il popolo di Dio viene adunato innanzitutto per mezzo della Parola del Dio vivente.¹

La Parola ascoltata con fede è per noi fonte di vita spirituale, alimento per la preghiera, luce per conoscere la volontà di Dio negli avvenimenti e forza per vivere in fedeltà la nostra vocazione.

Avendo quotidianamente in mano la Sacra Scrittura,² come Maria accogliamo la Parola e la meditiamo nel nostro cuore³ per farla fruttificare e annunziarla con zelo.

¹ Cfr. PO 4.

² Cfr. PC 6.

³ Cfr. Lc 2, 19.51.

**Comunità
unificata
dall'Eucaristia**

88 L'ascolto della Parola trova il suo luogo privilegiato nella celebrazione dell'Eucaristia. Essa è l'atto centrale quotidiano di ogni comunità salesiana, vissuto come una festa in una liturgia viva.

La comunità vi celebra il mistero pasquale e comunica al corpo di Cristo immolato, ricevendolo per costruirsi in Lui come comunione fraterna e rinnovare il suo impegno apostolico.

La concelebrazione mette in evidenza le ricchezze di questo mistero: esprime la triplice unità del sacrificio, del sacerdozio e della comunità, i cui

P 77

**Komunita
pri počúvaní
Božieho slova**

Saleziánska modlitba je radostná a tvorivá, jednoduchá a hlboká; je otvorená pre účasť komunity, je neoddeliteľne spätá so životom a v živote sa predlžuje.

87. Boží ľud zhromažďuje predovšetkým slovo živého Boha.¹

Ak sa Božie slovo počúva s vierou, stáva sa prameňom nášho duchovného života, pokrmom pre modlitbu, svetlom, v ktorom poznávame Božiu vôľu v udalostiach, a silou verne prežívať naše povolanie.

Denne berieme do rúk Sväté písmo² a podobne ako Panna Mária prijímame Božie slovo a uvažujeme o ňom vo svojom srdci,³ aby sa stalo plodným a aby sme boli jeho horlivými ohlasovateľmi.

1 Porov. *PO* 4.

2 Porov. *PC* 6.

3 Porov. *Lk* 2, 19. 51.

**Komunita
zjednotená
Eucharistiou**

88. Privilegovaným miestom na počúvanie Božieho slova je eucharistické slávenie. Je to ústredný dennodenný úkon každej saleziánskej komunity prežívaný v živej liturgii ako sviatok.

Komunita tu slávi veľkonočné tajomstvo a má účasť na tele obetovaného Krista tým, že ho prijíma, aby sa v ňom vybuodovala ako bratské spoločenstvo a obnovila svoju apoštolskú horlivosť.

Koncelebrácia zvyrazňuje bohatstvo tohto tajomstva: vyjadruje trojitú jednotu obety, kňaz-

130 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

membri sono tutti al servizio della stessa missione.

La presenza dell'Eucaristia nelle nostre case è per noi, figli di Don Bosco, motivo di frequenti incontri con Cristo. Da Lui attingiamo dinamismo e costanza nella nostra azione per i giovani.

R 70

Il mistero di Cristo nel tempo

89 La Liturgia delle ore estende alle diverse ore del giorno la grazia del mistero eucaristico.¹

La comunità, unita a Cristo e alla Chiesa, loda e supplica il Padre, nutre la sua unione con Lui² e si mantiene attenta alla divina volontà. Rimando per i chierici gli obblighi assunti con la loro ordinazione,³ la comunità celebra le Lodi come preghiera del mattino e il Vespro come preghiera della sera con la dignità e il fervore che Don Bosco raccomandava.

La domenica è il giorno della gioia pasquale. Vissuta nel lavoro apostolico, nella pietà e in allegria, rinvigorisce la fiducia e l'ottimismo del salesiano.

Lungo l'anno liturgico, la commemorazione dei misteri del Signore fa della nostra vita un tempo di salvezza nella speranza.⁴

R 70

1 Cfr. IGLH 10,12.

2 Cfr. LG 3.

3 Cfr. CIC, can. 1174,1.

4 Cfr. SC 102.

Comunità in continua conversione

90 La Parola di Dio ci chiama a una continua conversione.

stva a komunity, ktorej členovia sú všetci v službe toho istého poslania.

Prítomnosť Eucharistie v našich domoch je pre nás, synov dona Bosca, pohnútkou často sa stretávať s Kristom. Z neho čerpáme dynamizmus a vytrvalosť v našej práci pre mladých.

P 70

Tajomstvo Krista v čase

89. Liturgia hodín rozširuje milosť eucharistického tajomstva na rozličné hodiny dňa.¹

Komunita zjednotená s Kristom a s Cirkvou chváli a prosí Otca, živí svoje spojenie s ním² a je stále vnímavá na Božiu vôľu. Okrem toho, že klerikov zaväzuje povinnosť, ktorú prijali pri svojej vysviacke,³ komunita sa modlí ranné chvály ako modlitbu rannú a večery ako modlitbu večernú tak dôstojne a vrúcne, ako to odporúčal don Bosco.

Nedeľa je dňom veľkonočnej radosti. Keď sa prežíva v apoštolskej práci, nábožne a radostne, upevňuje dôveru a optimizmus saleziána.

Spomienky na Pánove tajomstvá počas liturgického roku menia náš život na čas spásy v nádeji.⁴

P 70

1 Porov. *IGLH* 10. 12.

2 Porov. *LG* 3.

3 Porov. *CIC*, kán. 1174, 1.

4 Porov. *SC* 102.

Komunita v neustálej konverzii

90. Božie slovo nás vyzýva k neustálej konverzii.

132 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

Consapevoli della nostra debolezza, rispondiamo con la vigilanza e il pentimento sincero, la correzione fraterna, il perdono reciproco e l'accettazione serena della croce di ogni giorno.

Il sacramento della Riconciliazione porta a compimento l'impegno penitenziale di ciascuno e di tutta la comunità.

Preparato dall'esame di coscienza quotidiana e ricevuto frequentemente, secondo le indicazioni della Chiesa, esso ci dona la gioia del perdono del Padre, ricostruisce la comunione fraterna e purifica le intenzioni apostoliche.

R 73

Momenti di rinnovamento

91 La nostra volontà di conversione si rinnova nel ritiro mensile e negli esercizi spirituali di ogni anno. Sono tempi di ripresa spirituale che Don Bosco considerava come la parte fondamentale e la sintesi di tutte le pratiche di pietà.¹

Per la comunità e per ogni salesiano sono occasioni particolari di ascolto della Parola di Dio, di discernimento della sua volontà e di purificazione del cuore.

Questi momenti di grazia ridonano al nostro spirito profonda unità nel Signore Gesù e tengono viva l'attesa del suo ritorno.

R 72

¹ Cfr. C 1875 (Introduzione), p. XXXIV.

Maria nella vita e nella preghiera del salesiano

92 Maria, Madre di Dio, occupa un posto singolare nella storia della salvezza.

Vedomí si svojej slabosti odpovedáme bedlivosťou a úprimnou lútosťou, bratským napomínaním, vzájomným odpúšťaním a pokojným prijímaním každodenného kríža.

Úsilie o kajúcnosť jednotlivca i celej komunity sa završuje sviatosťou zmierenia.

Keď sa na ňu pripravujeme každodenným spytovaním svedomia a prístupujeme k nej často, podľa smerníc Cirkvi, prináša nám radosť z Otcovho odpustenia, obnovuje bratské spoločenstvo a očisťuje apoštolské úmysly.

P 73

Chvilé obnovy

91. Svoju vôľu obrátiť sa obnovujeme v mesačnom ústraní a na každoročných duchovných cvičeniach. Sú to chvíle duchovného oživenia. Don Bosco ich považoval za základnú zložku a súhrn všetkých úkonov nábožnosti.¹

Pre komunitu i pre každého saleziána sú to osobitné príležitosti počúvať Božie slovo, rozpoznať Božiu vôľu a očisťovať si srdce.

Tieto chvíle milosti vracajú nášmu duchu hlbokú jednotu v Pánovi Ježišovi a živia v nás očakávanie jeho príchodu.

P 72

¹ Porov. S 1875 (Úvod), s. XXXIV.

Panna Mária v živote a v modlitbe saleziána

92. Panna Mária, Božia Matka, má jedinečné miesto v dejinách spásy.

134 Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského

Essa è modello di preghiera e di carità pastorale, maestra di sapienza e guida della nostra Famiglia.

Contempliamo e imitiamo la sua fede, la sollecitudine per i bisognosi, la fedeltà nell'ora della croce e la gioia per le meraviglie operate dal Padre.

Maria Immacolata e Ausiliatrice ci educa alla pienezza della donazione al Signore e ci infonde coraggio nel servizio dei fratelli.

Nutriamo per Lei una devozione filiale e forte. Recitiamo quotidianamente il rosario e celebriamo le sue feste per stimolarci ad un'imitazione più convinta e personale.

R 74

La preghiera personale

93 Potremo formare comunità che pregano solo se diventiamo personalmente uomini di preghiera.

Ciascuno di noi ha bisogno di esprimere nell'intimo il suo modo personale di essere figlio di Dio, manifestargli la sua gratitudine, confidargli i desideri e le preoccupazioni apostoliche.

Una forma indispensabile di preghiera è per noi l'orazione mentale. Essa rafforza la nostra intimità con Dio, salva dall'abitudine, conserva il cuore libero e alimenta la dedizione verso il prossimo. Per Don Bosco è garanzia di gioiosa perseveranza nella vocazione.

R 71

La memoria dei confratelli defunti

94 La fede nel Cristo risorto sostiene la nostra speranza e mantiene viva la comunione con i fratelli che riposano nella pace di Cristo. Essi hanno

Je vzorom modlitby a pastoračnej lásky, učiteľkou múdrosti a vodkyňou saleziánskej rodiny.

Kontemplujeme a nasledujeme ju vo viere, v starostlivosti o tých, čo sú v núdzi, vo vernosti v hodine kríža a v radosti z divov, ktoré vykonal Otec.

Panna Mária Nepoškvrnená a Pomocnica nás vychováva k plnému darovaniu sa Pánovi a vlieva nám odvahu v službe bližným.

Pestujeme si k nej silnú synovskú úctu. Denne sa modlíme ruženec a slávime jej sviatky, aby sme sa povzbudili a mohli ju nasledovať ešte presvedčivejšie a osobnejšie.

P 74

Osobná modlitba

93. Modliace sa komunity vytvoríme len vtedy, keď sa osobne staneme mužmi modlitby.

Každý z nás potrebuje vo svojom vnútri osobným spôsobom vyjadriť, že je Božím dieťaťom, prejať Bohu svoju vďačnosť a zveriť mu svoje túžby a apoštolské starosti.

Nevyhnutnou formou našej modlitby je rozjímaná modlitba. Posilňuje náš dôverný vzťah k Bohu, chráni pred formálnosťou, zachováva slobodu srdca a živí oddanosť bližnému. Pre dona Bosca bola zárukou radostnej vytrvalosti v povolání.

P 71

Spomienka na mŕtvych spolubratov

94. Viera vo vzkrieseného Krista udržuje našu nádej a zachováva živé spojenie so spolubratmi, ktorí odpočívajú v Kristovom pokoji. Prežili svoj

speso la vita nella Congregazione e non pochi hanno sofferto anche fino al martirio per amore del Signore.

Uniti in uno scambio di beni spirituali offriamo con riconoscenza per loro i suffragi prescritti.

Il loro ricordo è uno stimolo per continuare con fedeltà la nostra missione.

R 47.76

La vita come preghiera

95 Immerso nel mondo e nelle preoccupazioni della vita pastorale, il salesiano impara a incontrare Dio attraverso quelli a cui è mandato.

Scoprendo i frutti dello Spirito¹ nella vita degli uomini, specialmente dei giovani, rende grazie in ogni cosa;² condividendo i loro problemi e sofferenze, invoca per essi la luce e la forza della Sua presenza.

Attinge alla carità del Buon Pastore, di cui vuole essere il testimone, e partecipa alle ricchezze spirituali che la comunità gli offre.

Il bisogno di Dio, avvertito nell'impegno apostolico, lo porta a celebrare la liturgia della vita, raggiungendo "quella operosità instancabile, santificata dalla preghiera e dall'unione con Dio, che dev'essere la caratteristica dei figli di san Giovanni Bosco".³

¹ Cfr. Gal 5, 22.

² Cfr. Ef 5, 20.

³ R 1924, art. 291.

život v Kongregácii a mnohí trpeli až po mučeníctvo z lásky k Pánovi.

Spojení vzájomnou výmenou duchovných dobier z vďačnosti obetujeme za nich predpísané zádušné pobožnosti.

P 47.76

Spomienka na nich nás podnecuje, aby sme verne pokračovali vo svojom poslaní.

Život ako modlitba

95. Salezián ponorený do sveta a zaujatý starosťami pastoračného života učí sa stretávať s Bohom prostredníctvom tých, ku ktorým je poslaný.

V živote ľudí, najmä mladých, objavuje ovocie Ducha¹ a za všetko ďakuje;² spoločne s nimi prežíva ich problémy, trápenia a vyprosuje im svetlo a silu jeho prítomnosti.

Čerpá z lásky Dobrého pastiera – chce byť jeho svedkom – a má účasť na duchovných bohatstvách, ktoré mu poskytuje komunita.

Potreba Boha, ktorú si uvedomuje pri apoštolskej práci, ho privádza k sláveniu liturgie života a k dosiahnutiu „tej neúnavnej pracovitosti posvätej modlitbou a spojením s Bohom, ktorá má byť charakteristickou vlastnosťou synov svätého Jána Bosca“.³

1 Porov. Gal 5, 22.

2 Porov. Ef 5, 20.

3 P 1924, čl. 291.

Parte Terza

Formati per la missione di educatori pastori

Tretia časť

Formovaní pre poslanie vychovávateľov a pastierov

VIII. ASPETTI GENERALI DELLA NOSTRA FORMAZIONE

LA FORMAZIONE SALESIANA

“Vivendo secondo la verità nella carità, cerchiamo di crescere in ogni cosa verso di Lui, che è il capo, Cristo” (Ef 4, 15).

Vocazione e formazione

96 Gesù chiamò personalmente i suoi Apostoli perché stessero con Lui e per mandarli a proclamare il Vangelo¹. Li preparò con amore paziente e diede loro lo Spirito Santo che li guidasse alla pienezza della verità².

Egli chiama anche noi a vivere nella Chiesa il progetto del nostro Fondatore come apostoli dei giovani.

A questo appello rispondiamo con l’impegno di una adeguata e continua formazione, per la quale il Signore dona ogni giorno la sua grazia.

1 Cfr. Mc 3, 14.

2 Cfr. Gv 16, 13.

Orientamento salesiano della formazione

97 i primi salesiani trovarono in Don Bosco la loro guida sicura. Inseriti nel vivo della sua comunità in azione, impararono a modellare la propria vita sulla sua.

Anche noi troviamo in lui il nostro modello. La natura religiosa apostolica della vocazione salesiana determina l’orientamento specifico della

VIII. VŠEOBECNÉ ASPEKTY NAŠEJ FORMÁCIE

SALEZIÁNSKA FORMÁCIA

*„Ale žime podľa pravdy a v láske všestranne
vrastajme do toho, ktorý je hlavou, do Kris-
ta.“ (Ef 4, 15)*

**Povolanie
a formácia**

96. Ježiš si osobne povolal svojich apoštolov, aby boli s ním a aby ich poslal ohlasovať evanjelium.¹ Pripravoval ich s trpezlivou láskou a dal im Ducha Svätého, aby ich viedol k plnosti pravdy.²

Aj nás volá, aby sme v Cirkvi prežívali projekt nášho Zakladateľa ako apoštolí mladých.

Na toto volanie odpovedáme snahou o primeranú a trvalú formáciu, na ktorú nám Pán dáva každý deň svoju milosť.

1 Porov. Mk 3, 14.

2 Porov. Jn 16, 13.

**Saleziánske
zameranie
formácie**

97. Prví saleziáni našli v donovi Boscovi svojho bezpečného vodcu. Zapojení do najživšej časti jeho činnej komunity sa naučili formovať svoj život podľa jeho života.

Aj my v ňom nachádzame svoj vzor. Rehoľná apoštolská povaha saleziánskeho povolania určuje špecifické zameranie našej formácie,

nostra formazione, necessario alla vita e all'unità della Congregazione.

**L'esperienza
formativa**

98 Illuminato dalla persona di Cristo e dal suo Vangelo, vissuto secondo lo spirito di Don Bosco, il salesiano si impegna in un processo formativo che dura tutta la vita e ne rispetta i ritmi di maturazione. Fa esperienza dei valori della vocazione salesiana nei diversi momenti della sua esistenza e accetta l'ascesi che tale cammino comporta.

Con l'aiuto di Maria, madre e maestra, tende a diventare educatore pastore dei giovani nella forma laicale o sacerdotale che gli è propria.

**Impegno
personale
e comunitario**

99 Ogni salesiano assume la responsabilità della propria formazione. Docile allo Spirito Santo, sviluppa le sue attitudini e i doni della grazia in uno sforzo costante di conversione e di rinnovamento, vivendo e lavorando per la missione comune.

Il naturale ambiente di crescita vocazionale è la comunità, dove il confratello s'inserisce con fiducia e collabora con responsabilità. La vita stessa della comunità, unita in Cristo e aperta alle esigenze dei tempi, è formatrice: essa per questo deve continuamente progredire e rinnovarsi.

R 85

**Unità della
formazione
e culture**

100 Il carisma del Fondatore è principio di unità della Congregazione e, per la sua fecondità, è all'origine dei modi diversi di vivere l'unica voca-

ktoré je potrebné pre život a jednotu Kongregácie.

**Formujúca
skúsenosť**

98. Salezián osvietený Kristovou osobou a jeho Evanjeliom, ktoré prežíva v duchu dona Bosca, sa začleňuje do formačného procesu, ktorý trvá po celý život, a rešpektuje rytmus jeho vyzrievania. Získava poznanie o hodnotách saleziánskeho povolania v rozličných chvíľach svojho života a prijíma askézu, ktorú táto cesta vyžaduje.

Za pomoci Panny Márie, Matky a Učiteľky, usiluje sa stať vychovávateľom a pastierom mladých v laickej alebo kňazskej forme, ktorá mu je vlastná.

**Osobné
a komunitné
úsilie**

99. Každý salezián preberá zodpovednosť za svoju formáciu. Vnímový na účinkovanie Ducha Svätého rozvíja svoje schopnosti a dary milosti v trvalom úsilí o obrátenie a obnovu a pritom žije a podieľa sa na plnení spoločného poslania.

Prírodným prostredím pre rast povolania je komunita. Spolubrat sa do nej včleňuje s dôverou a zodpovedne spolupracuje. Samotný život komunity, zjednotenej v Kristovi a otvorenej požiadavkám času, je formujúci. Preto komunita musí stále rásť a obnovovať sa.

P 85

**Jednotnosť
formácie
a rozmanité
kultúry**

100. Zakladateľova charizma je princípom jednoty Kongregácie a svojou plodnosťou je zdrojom rozličných spôsobov, ako žiť jediné saleziánske

zione salesiana. La formazione è dunque allo stesso tempo unitaria nei contenuti essenziali e diversificata nelle espressioni concrete: accoglie e sviluppa tutto ciò che di vero, di nobile, di giusto¹ le vane culture contengono.

¹ Cfr. Fil 4, 8.

**Comunità
ispettoriale
e formazione**

101 La comunità ispettoriale accoglie e accompagna la vocazione di ogni confratello cura la preparazione dei formatori e le strutture di formazione, anima l'impegno formativo delle comunità locali.

E' suo compito, tramite i diversi organi di animazione e governo, stabilire il modo di attuare la formazione secondo le esigenze del proprio contesto culturale, in conformità con le direttive della Chiesa e della Congregazione.

Nell'esercizio di questa comune responsabilità ogni salesiano, con la preghiera e la testimonianza, contribuisce a sostenere e a rinnovare la vocazione dei suoi fratelli.

povolanie. Formácia je preto jednotná v podstatných prvkoch a zároveň rôzna v konkrétnych prejavoch: prijíma a rozvíja všetko, čo je v rozmanitých kultúrach pravdivé, šľachetné a spravodlivé.¹

1 Porov. Flp 4, 8.

Provinciálna komunita a formácia

101. Provinciálna komunita prijíma a sprevádza povolanie každého spolubrata, stará sa o prípravu formátorov aj o štruktúry formácie a animuje formačné úsilie miestnych komunít.

Jej úlohou je prostredníctvom rozličných orgánov animácie a vedenia určovať spôsob, ako uskutočňovať formáciu podľa požiadaviek vlastného kultúrneho kontextu a v súlade so smernicami Cirkvi a Kongregácie.

Pri plnení tejto spoločnej zodpovednosti každý salezián pomáha udržiavať a obnovovať povolanie svojich bratov modlitbou a svedectvom.

LA FORMAZIONE INIZIALE

“Parla, o Signore, perché il tuo servo ti ascolta” (1 Sam 3, 9).

**Complessità
e unità della
formazione
iniziale**

102 La formazione iniziale mira alla maturazione umana e alla preparazione intellettuale del giovane confratello insieme all’approfondimento della sua vita consacrata e al graduale inserimento nel lavoro educativo pastorale.

Nell’esperienza formativa questi aspetti devono essere armonizzati in una unità vitale.

**Le comunità
formatrici**

103 La formazione iniziale si realizza ordinariamente in comunità strutturate appositamente a tale scopo.

Aperte come vuole lo stile educativo di Don Bosco, esse tengono conto delle aspirazioni dei giovani a una vita più personale e più fraterna.

Il nostro spirito vi è vissuto in modo più intenso: tutti i membri formano insieme una famiglia, fondata sulla fede e l’entusiasmo per Cristo, unita nella mutua stima e nella convergenza degli sforzi.

Formatori e confratelli in formazione, pur nella diversità dei ruoli, danno vita ad un clima di corresponsabilità e attuano con chiarezza le mete formative.

R 78.80.81

**Ruolo dei
formatori**

104 Nella comunità formatrice i formatori hanno un compito specifico e necessario.

ZAČIATOČNÁ FORMÁCIA

„Hovor, Pane, tvoj sluha počúva!“ (1 Sam 3, 9)

Komplexnosť a jednotnosť začiatkovej formácie

102. Začiatková formácia sa zameriava na ľudské vyzrievanie a intelektuálnu prípravu mladého spolubrata spolu s prehĺbovaním jeho zasväteného života a s postupným zapájaním sa do výchovno-pastoračnej práce.

Tieto aspekty musia byť vo formačnej skúsenosti zladené do vitálnej jednoty.

Formačné komunity

103. Začiatková formácia sa spravidla uskutočňuje v komunitách výslovne spôsobilých na tento cieľ.

Tieto komunity sú otvorené, ako si to vyžaduje výchovný štýl dona Bosca, a majú na zreteli túžby mladých po osobnejšom a bratskejšom živote.

Žije sa v nich intenzívnejšie v našom duchu. Všetci členovia tvoria spolu jednu rodinu, založenú na viere a nadšení pre Krista, zjednotenú vo vzájomnej úcte a spoločnom úsilí.

Formátori a spolubratia vo formácii i pri rozmanitosti úloh vytvárajú atmosféru spoluzodpovednosti a verne uskutočňujú formačné ciele.

P 78.80.81

Úloha formátorov

104. Formátori majú vo formačných komunitách špecifickú a podstatnú úlohu.

148 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

Assicurano ai confratelli in formazione le condizioni per una valida esperienza e una seria riflessione dottrinale in un ambiente adatto.

Coscienti di essere mediatori dell'azione del Signore, si sforzano di costituire insieme col direttore, guida della comunità e maestro di spirito, un gruppo convinto della comune responsabilità.

Sono scelti per tale compito uomini di fede in grado di comunicare vitalmente l'ideale salesiano, capaci di dialogo e con sufficiente esperienza pastorale.

R 78

Il salesiano in formazione iniziale

105 Per il salesiano la formazione iniziale, più che attesa, è già tempo di lavoro e di santità. È un tempo di dialogo tra l'iniziativa di Dio che chiama e conduce e la libertà del salesiano che assume progressivamente gli impegni della propria formazione.

In questo cammino di crescenti responsabilità egli è sostenuto dalla preghiera, dalla direzione spirituale, dalla riflessione, dallo studio e dai rapporti fraterni.

R 79

Curricolo formativo

106 La formazione iniziale dei salesiani laici, dei futuri sacerdoti e dei diaconi permanenti ha ordinariamente un curriculum di livello paritario, con le stesse fasi e con obiettivi e contenuti simili.

Le distinzioni sono determinate dalla vocazione specifica di ognuno, dalle doti e attitudini personali e dai compiti del nostro apostolato.

R 95.97.98

Spolubratom vo formácii zaisťujú podmienky pre hodnotnú skúsenosť a serióznú odbornú reflexiu vo vhodnom prostredí.

Uvedomujú si, že sú prostredníkmi Pánovho pôsobenia, a spolu s direktorom, ktorý komunitu riadi a je jej duchovným učiteľom, snažia sa vytvoriť skupinu presvedčenú o spoločnej zodpovednosti.

Na túto úlohu sa vyberajú mužovia viery, ktorí vedia živo sprostredkovať saleziánsky ideál, sú schopní viesť dialóg a majú dostatočnú pastoračnú skúsenosť.

P 78

Salezián v začiatkovej formácii

105. Začiatková formácia je pre saleziána čosi viac ako očakávanie, je to už čas práce a svätosti. Je to čas dialógu medzi iniciatívou Boha, ktorý volá a vedie, a slobodou saleziána, ktorý postupne preberá záväzky svojej formácie.

Na tejto ceste rastúcej zodpovednosti mu pomáha modlitba, duchovné vedenie, uvažovanie, štúdium a bratské vzťahy.

P 79

Priebeh formácie

106. Začiatková formácia saleziánov laikov, budúcich kňazov a trvalých diakonov prebieha zvyčajne na rovnakej úrovni, má tie isté etapy a podobné ciele i obsah.

Rozdiely určuje špecifické povolanie každého z nich, osobné dary a schopnosti aj úlohy nášho apoštolátu.

P 95.97.98

Incorporazione nella Società e periodi formativi **107** Ognuno, prima di essere definitivamente incorporato nella Società, percorre i seguenti periodi formativi: preparazione al noviziato, noviziato e periodo della professione temporanea.

Essi sono necessari sia al candidato che alla comunità per discernere, in mutua collaborazione, la volontà di Dio e per corrispondervi.

Il candidato conosce progressivamente la Società ed essa, a sua volta, può valutarne le attitudini alla vita salesiana.

Le ammissioni **108** L'ammissione al noviziato, alla professione temporanea o perpetua, ai ministeri e alle sacre ordinazioni, dopo che il candidato ha presentato liberamente la sua domanda, è fatta dall'ispettore con il consenso del suo Consiglio, avuto il parere del direttore della comunità con il suo Consiglio.

I superiori fondano il loro giudizio su elementi positivi comprovanti l'idoneità del candidato, tenendo conto in primo luogo dei requisiti canonici.¹

R 81.93.94

¹ Cfr. CIC, can. 642-645; 1019-1054.

**Začlenenie
do Spoločnosti
a formáčné
obdobia**

107. Prv než je niekto definitívne začlenený do Spoločnosti, prechádza týmito formáčnými obdobiami: príprava na noviciát, noviciát a obdobie dočasnej profesie.

Tieto obdobia potrebuje tak kandidát, ako i komunita, aby vo vzájomnej spolupráci rozpoznali Božiu vôľu a odpovedali na ňu.

Kandidát postupne spoznáva Spoločnosť a Spoločnosť zasa môže posúdiť jeho schopnosti pre saleziánsky život.

Prijatie

108. Do noviciátu, k dočasnej alebo doživotnej profesii, k službám i k posvätným rádom pripúšťa provinciál so súhlasom svojej rady po vypočutí mienky direktora komunity s jeho radou, keď kandidát slobodne predstavil svoju žiadosť.

Predstavení zakladajú svoj posudok na pozitívnych prvkoch, ktoré potvrdzujú súcosť kandidáta, pričom pamätajú predovšetkým na požiadavky cirkevného práva.¹

P 81.93.94

¹ Porov. *CIC*, kán. 642 – 645; 1019 – 1054.

IX. IL PROCESSO FORMATIVO

“Colui che ha iniziato in voi quest’opera buona, la porterà a compimento fino al giorno di Cristo Gesù” (Fil 1, 6).

Preparazione al noviziato

109 A chi si orienta verso la vita salesiana vengono offerti l’ambiente e le condizioni adatte per conoscere la propria vocazione e maturare come uomo e come cristiano. Può così, con l’aiuto di una guida spirituale, scegliere in modo più consapevole e libero da pressioni esterne e interne.

Immediatamente prima del noviziato è richiesta una speciale preparazione per approfondire l’opzione vocazionale e verificare l’idoneità necessaria ad iniziare il noviziato. Tale preparazione si compie attraverso un’esperienza di vita comunitaria e apostolica salesiana.

R 88

Il noviziato

110 Nel noviziato il candidato ha la possibilità di iniziare l’esperienza religiosa salesiana.

La comunità perciò dev’essere un esempio di vita fondata sulla fede e alimentata dalla preghiera, dove la semplicità evangelica, l’allegria, l’amiciizia e il rispetto reciproco creano un clima di fiducia e di docilità.

Con l’aiuto del maestro il novizio approfondisce le motivazioni della propria scelta, accerta l’idoneità alla vocazione salesiana e si orienta verso il completo dono di sé a Dio per il servizio dei giovani, secondo lo spirito di Don Bosco.

R 89.92

IX. FORMAČNÝ PROCES

„Ten, čo začal vo vás dobré dielo, aj ho dokončí až do dňa Krista Ježiša.“ (Flp 1, 6)

Príprava na noviciát

109. Tomu, kto sa orientuje na saleziánsky život, je poskytnuté prostredie a vhodné prostriedky, aby mohol poznať svoje povolanie a ľudsky i kresťansky vyzrieť. Takto sa pomocou duchovného vodcu môže rozhodnúť s plnším vedomím a nezávisle od vonkajších a vnútorných nátlakov.

Bezprostredne pred noviciátom sa vyžaduje osobitná príprava, aby sa dôkladne zväžila voľba povolania a overila spôsobilosť potrebná na začatie noviciátu. Táto príprava sa uskutočňuje prostredníctvom skúsenosti saleziánskeho komunitného a apoštolského života.

P 88

Noviciát

110. Kandidát má v noviciáte možnosť začať žiť saleziánskym rehoľným životom.

Komunita preto musí dávať príklad života založeného na viere a živeného modlitbou, kde evanjeliová prostota, veselosť, priateľskosť a vzájomná úcta vytvárajú ovzdušie dôvery a učenlivosti.

Novic za pomoci magistra prehlbuje motivácie svojho rozhodnutia, overuje si súcosť na saleziánske povolanie a zameriava sa na úplné darovanie sa Bohu v službe mladým v duchu dona Bosca.

P 89.92

154 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského***Durata
del noviziato**

111 Il noviziato dura dodici mesi a norma del diritto.¹ Comincia quando il candidato ammesso dall'ispettore, entra nella casa de noviziato canonicamente eretta e si pone sotto la guida del maestro.

Un'assenza che superi i tre mesi continui o discontinui lo rende invalido. L'assenza che supera i quindici giorni dev'essere ricuperata.

R 93

¹ Cfr. CIC, can. 647, 3; 648; 649, 1.

**Il maestro
dei novizi**

112 Il maestro dei novizi è la guida spirituale che coordina e anima tutta l'azione formativa del noviziato.

Sia un uomo di esperienza spirituale e salesiana, prudente, aggiornato sulle realtà psicologiche e i problemi della condizione giovanile. Abbia un grande senso dei contatti umani e capacità di dialogo; con la sua bontà ispiri confidenza ai novizi.

E' professo perpetuo e viene nominato dall'ispettore con il consenso del suo Consiglio e l'approvazione del Rettor Maggiore. Rimane in carica tre anni e può essere riconfermato.

**Periodo della
professione
temporanea**

113 La prima professione apre un periodo di vita consacrata durante il quale il confratello, sostenuto dalla comunità e da una guida spirituale, completa il processo di maturazione in vista della professione perpetua e sviluppa, come salesiano laico o aspirante al sacerdozio, i diversi aspetti della sua vocazione.

**Trvanie
noviciátu**

111. Noviciát podľa cirkevného práva trvá dvanásť mesiacov.¹ Začína sa, keď kandidát, prijatý provinciálom, vstúpi do kánonicky zriadeného domu noviciátu a zverí sa vedeniu magistra.

Neprítomnosťou, ktorá trvá viac ako tri mesiace, súvisle či nesúvisle, sa noviciát stáva neplatným. Ak neprítomnosť trvá viac ako pätnásť dní, musí sa nahradiť.

P 93

1 Porov. *CIC*, kán. 647, 3; 648; 649, 1.

**Magister
novicov**

112. Magister novicov je duchovný vodca, ktorý koordinuje a animuje celú formačnú činnosť noviciátu.

Nech je to človek s duchovnou a saleziánskou skúsenosťou, rozvážny, nech sa vyzná v psychológii a v problémoch mladých ľudí, so silným zmyslom pre medziludské vzťahy a schopnosťou viesť dialóg. Svojou dobrotou nech vzbudzuje v novicoch dôveru.

Ide o spolubrata s doživotnou profesiou a vymenúva ho provinciál so súhlasom svojej rady a so schválením hlavného predstaveného. Ostáva vo funkcii tri roky a môže byť znovu potvrdený.

**Obdobie
dočasnej
profesie**

113. Prvou rehoľnou profesiou sa začína obdobie zasväteného života, v ktorom spolubrat za pomoci komunity a duchovného vodcu si so zreteľom na doživotnú profesiou dopĺňa proces vyzrievania a ako salezián laik alebo ašpirant na kňazstvo rozvíja rozličné stránky svojho povolania.

156 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

R 95.96 La professione nel primo triennio sarà triennale o annuale; nel secondo triennio sarà ordinariamente triennale.

L'immediato postnoviziato

114 Alla prima professione segue una fase di maturazione religiosa che continua l'esperienza formativa del noviziato e prepara il tirocinio.

L'approfondimento della vita di fede e dello spirito di Don Bosco e un'adeguata preparazione filosofica, pedagogica e catechistica in dialogo con la cultura orientano il giovane confratello a integrare progressivamente fede, cultura e vita.

R 95

Il tirocinio

115 Nel corso di tutta la formazione iniziale, insieme allo studio, si dà importanza alle attività pastorali della nostra missione.

Una fase di confronto vitale e intenso con l'azione salesiana in un'esperienza educativa pastorale è il tirocinio. In questo tempo il giovane confratello si esercita nella pratica del Sistema Preventivo e in particolare nell'assistenza salesiana.

Accompagnato dal direttore e dalla comunità, realizza la sintesi personale tra la sua attività e i valori della vocazione.

R 86.96

Formazione specifica del salesiano presbitero e del salesiano laico

116 Dopo il tirocinio il salesiano completa la formazione iniziale.

La formazione specifica del candidato al ministero presbiterale segue gli orientamenti e le norme stabilite dalla Chiesa e dalla Congregazione e mi-

P 95.96 V prvom trojročí sa profesia skladá na tri roky alebo na rok, v druhom trojročí spravidla na tri roky.

Bezprostredný ponoviciát 114. Po prvej profesii nasleduje etapa rehoľného vyzrievania, ktorá je pokračovaním formácie v noviciáte a prípravou na tirocínium.

P 95 Prehľbovanie života viery a ducha dona Bosca a primeraná filozofická, pedagogická a katechetická príprava v dialógu s kultúrou usmerňujú mladého spolubrata k postupnému zjednocovaniu viery, kultúry a života.

Tirocínium 115. V priebehu celej začiatkovej formácie sa popri štúdiu kladie dôraz aj na pastoračné aktivity nášho poslania.

Tirocínium je etapou intenzívnej životnej konfrontácie so saleziánskou činnosťou vo výchovno-pastoračnom zácviaku. V tomto čase sa mladý spolubrat cvičí v uplatňovaní preventívneho systému a zvlášť v saleziánskej asistencii.

P 86.96 Sprevedzaný direktorom a komunitou robí osobnú syntézu svojej činnosti a hodnôt povolania.

Špecifická formácia saleziána kňaza a saleziána laika 116. Po tirocínii si salezián dopĺňa začiatočnú formáciu.

Špecifická formácia kandidáta zameraná na kňazskú službu sa riadi smernicami a normami, ktoré určila Cirkev a Kongregácia. Jej cieľom je

ra a preparare il sacerdote pastore educatore nella prospettiva salesiana.

La formazione specifica offre al salesiano coadiutore, con l'approfondimento del patrimonio spirituale della Congregazione, un'adeguata preparazione teologica nella linea della laicità consacrata e completa la sua formazione in vista del lavoro educativo apostolico.

R 97.98

La professione perpetua

117 Il socio fa la professione perpetua quando ha raggiunto la maturità spirituale salesiana richiesta dall'importanza di tale scelta.

La celebrazione di questo atto è preceduta da un tempo conveniente di preparazione immediata e accompagnata dalla fraterna attenzione della comunità ispettoriale.

La professione perpetua è fatta ordinariamente sei anni dopo la prima professione. Se tuttavia lo ritiene opportuno, l'ispettore può prolungare questo tempo, ma non oltre i nove anni.

R 94

Esigenza della formazione permanente

118 In un contesto pluralista e di rapide trasformazioni, il carattere evolutivo della persona e la qualità e fecondità della nostra vita religiosa apostolica richiedono che, dopo le fasi iniziali, continuiamo la formazione. Cerchiamo di crescere nella maturità umana, di conformarci più profondamente a Cristo e di rinnovare la fedeltà a Don Bosco, per rispondere alle esigenze sempre nuove della condizione giovanile e popolare.

prípraviť kňaza ako pastiera a vychovávateľa zo saleziánskeho hľadiska.

Špecifická formácia poskytuje saleziánovi koadjutorovi s prehĺbením duchovného dedičstva Kongregácie primeranú teologickú prípravu v línii zasvätenej laickosti a dopĺňa jeho formáciu vzhľadom na výchovno-apoštolskú prácu.

P 97.98

Doživotná profesia

117. Spolubrat skladá doživotnú rehoľnú profesiu, keď dosiahol takú saleziánsku duchovnú zrelosť, akú si vyžaduje dôležitosť tohto rozhodnutia.

Slávenie tohto úkonu, ktorému predchádza primeraný čas bezprostrednej prípravy, sprevádza bratský záujem provinciálnej komunity.

Doživotná profesia sa zvyčajne skladá šesť rokov po prvej profesii. Ak to však provinciál uzná za vhodné, môže tento čas predĺžiť, ale nie viac ako na deväť rokov.

P 94

Požiadavka permanentnej formácie

118. Charakter vývoja osoby, kvalita a plodnosť nášho rehoľného apoštolského života si v pluralistickom svete rýchlych premien vyžadujú, aby sme aj po začiatkových etapách pokračovali vo formácii. Usilujeme sa rásť v ľudskej zrelosti, hlbšie sa pripodobňovať Kristovi a obnovovať vernosť donovi Boscovi, aby sme odpovedali na nové požiadavky situácie mládeže a ľudu.

R 99 - 102 Mediante iniziative personali e comunitarie coltíviamo la vita spirituale salesiana, l'aggiornamento teologico e pastorale, la competenza professionale e la creatività apostolica.

**Formazione
permanente
come
atteggiamento
personale**

119 Vivendo in mezzo ai giovani e in costante rapporto con gli ambienti popolari, il salesiano si sforza di discernere negli eventi la voce dello Spirito, acquistando così la capacità d'imparare dalla vita. Attribuisce efficacia formativa alle sue attività ordinarie e usufruisce anche dei mezzi di formazione che gli vengono offerti.

Durante il tempo della piena attività trova occasioni per rinnovare il senso religioso pastorale della propria vita e per abilitarsi a svolgere con maggior competenza il proprio lavoro.

R 10.19.99 - 102 Egli si sente poi chiamato a vivere con impegno formativo qualunque situazione, considerandola un tempo favorevole per la crescita della sua vocazione.

P 99 - 102

Prostredníctvom osobných a komunitných iniciatív pestujeme saleziánsky duchovný život, teologický a pastoračný rast, odbornosť i apoštolskú tvorivosť.

Permanentná formácia ako osobný postoj

119. Keďže salezián žije medzi mladými a v stálom kontakte s ľudovým prostredím, snaží sa v jednotlivých udalostiach rozpoznávať hlas Duča Svätého, a tak nadobúdať schopnosť učiť sa od života. Svoju riadnu činnosť považuje za formáčnú a využíva aj formáčné prostriedky, ktoré sa mu ponúkajú.

V čase plného pracovného nasadenia nachádza príležitosti k obnoveniu rehoľného pastoračného zmyslu svojho života a k získavaniu schopnosti vykonávať svoju prácu kompetentnejšie.

Cíti sa povolaný každú situáciu prežívať s formáčným úsilím a považovať ju za priaznivý čas, ktorý podporuje rast jeho povolania.

P 10.19.99 - 102

Parte Quarta

**Il Servizio dell' autorità
nella nostra società**

Štvrtá časť
**Služba autority
v našej Spoločnosti**

X. PRINCIPI E CRITERI GENERALI

“Chi vuol essere grande tra voi si farà vostro servitore e chi vuol essere il primo tra voi sarà il servo di tutti. Il Figlio dell’uomo infatti non è venuto per essere servito, ma per servire e dare la propria vita in riscatto per molti” (Mc 10, 43-45).

Strutture fondamentali della nostra Società

120 La nostra Società si configura in comunità ispettoriali che, a loro volta, sono articolate in comunità locali.

Il governo a livello mondiale assicura l’unità di vita e di azione nella diversità di ambienti e situazioni.

Il governo centrale, ispettoriale e locale viene esercitato con potestà ordinaria da un superiore assistito dal suo Consiglio.

L’autorità suprema su tutta la Congregazione compete al Capitolo generale. Ai Capitoli ispettoriali vengono riconosciuti determinati poteri nell’ambito dell’ispettoria.

Natura del servizio dell’autorità

121 L’autorità nella Congregazione è esercitata a nome e ad imitazione di Cristo come un servizio ai fratelli, nello spirito di Don Bosco, per ricercare e adempiere la volontà del Padre.

Questo servizio è rivolto a promuovere la carità, a coordinare l’impegno di tutti, ad animare, orientare, decidere, correggere, in modo che venga realizzata la nostra missione.

X. VŠEOBECNÉ PRINCÍPY A KRITÉRIÁ

„Kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mk 10, 43 – 45)

Základné štruktúry našej Spoločnosti

120. Naša Spoločnosť sa člení na provinciálne komunity a tie zasa na miestne komunity.

Vedenie na celosvetovej úrovni zabezpečuje jednotu života a činnosti v rozmanitých prostrediach a situáciách.

Ústredné, provinciálne a miestne vedenie vykonáva s riadnou mocou predstavený, ktorému pomáha jeho rada.

Najvyššou autoritou celej Kongregácie je generálna kapitula. Provinciálnym kapitulám sa priznávajú určité právomoci v rámci provincie.

Povaha služby autority

121. Autorita v Kongregácii sa vykonáva v mene Ježiša Krista a podľa jeho vzoru – ako služba blížnym pri hľadaní a plnení Otcovej vôle v duchu dona Bosca.

Táto služba má rozvíjať lásku, koordinovať úsilie všetkých, animovať, usmerňovať, rozhodovať a naprávať tak, aby sa plnilo naše poslanie.

Secondo la nostra tradizione, le comunità sono guidate da un socio sacerdote che, per la grazia del ministero presbiterale e l'esperienza pastorale, sostiene e orienta lo spirito e l'azione dei fratelli.

Egli a norma del diritto¹ è tenuto ad emettere la professione di fede.

¹ Cfr. CIC ,can. 833, 8.

**Unità
nel governo
della Società**

122 I superiori, a tutti i livelli di governo, partecipano di un'unica e medesima autorità e la esercitano in comunione con il Rettor Maggiore, a vantaggio di tutta la Società. Così, mentre promuovono il bene delle singole comunità, sono solleciti per l'unità, l'incremento e il perfezionamento dell'intera Congregazione.

**Partecipazione e
corresponsabilità**

123 La comune vocazione comporta la partecipazione responsabile ed effettiva di tutti i membri alla vita e all'azione della comunità locale, ispettoriale e mondiale, sia sul piano dell'esecuzione che su quello della programmazione, dell'organizzazione e della revisione, secondo i ruoli e le competenze di ciascuno.

Tale corresponsabilità esige la partecipazione dei confratelli, secondo le modalità più convenienti, alla scelta dei responsabili di governo ai vari livelli e all'elaborazione delle loro decisioni più significative.

E' dovere di chi esercita l'autorità promuovere e guidare questo contributo mediante l'informa-

Podľa našej tradície komunitu vedie spolubrat kňaz, ktorý milosťou kňazskej služby a pastoračnou skúsenosťou podporuje a usmerňuje ducha a činnosť bratov.

Podľa cirkevného práva je povinný zložiť vyznanie viery.¹

1 Porov. *CIC*, kán. 833, 8.

Jednotné vedenie Spoločnosti

122. Predstavení na všetkých úrovniach vedenia majú podiel na jedinej a tej istej autorite a vykonávajú ju v spoločenstve s hlavným predstaveným na osov celej Spoločnosti. Podporovaním dobra jednotlivých komunit starajú sa o jednotu, rast a zdokonaľovanie celej Kongregácie.

Účasť a spoluzodpo- vednosť

123. Spoločné povolanie si vyžaduje zodpovednú a účinnú účasť všetkých členov na živote a činnosti miestnej, provinciálnej a celosvetovej komunity tak v uskutočňovaní, ako aj v plánovaní, organizovaní a v revízii podľa príslušných úloh a kompetencií.

Táto spoluzodpovednosť vyžaduje účasť spolubratov – podľa najvhodnejších modalít – na výbere osôb zodpovedných za vedenie na rozličných stupňoch i na vypracovaní ich najvýznamnejších rozhodnutí.

Povinnosťou toho, kto vykonáva autoritu, je podnecovať a riadiť túto spoluúčasť primeranou in-

168 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

R 169 zione adeguata, il dialogo personale e la riflessione comunitaria.

Sussidiarietà e decentramento **124** L'autorità di qualsiasi genere e livello lascia all'iniziativa degli organi inferiori e dei singoli ciò che può essere da loro deciso e realizzato secondo le rispettive competenze. Così si valorizzano le persone e le comunità e si favorisce un più reale impegno.

Il principio di sussidiarietà comporta il decentramento che, mentre salvaguarda l'unità, riconosce una conveniente autonomia e un'equa distribuzione di poteri tra i diversi organi di governo.

P 169 formáciou, osobným dialógom a komunitným zvažovaním.

Subsidiarita a decentralizácia **124.** Autorita akéhokoľvek druhu a na akejkolvek úrovni ponecháva iniciatívu nižším orgánom a jednotlivcom v tom, čo môžu rozhodnúť a vykonať sami podľa príslušných kompetencií. Osoby a komunity sú tak docenené a podporuje sa ich reálnejšie úsilie.

Princíp subsidiarity umožňuje decentralizáciu, ktorá chráni jednotu, ale uznáva aj vhodnú autonómiu a spravodlivé rozdelenie moci medzi rozličné orgány vedenia.

XI. SERVIZIO DELL'AUTORITÀ NELLA COMUNITÀ MONDIALE

“Pascete il gregge di Dio che vi è affidato, sorvegliandolo non per forza, ma volentieri, secondo Dio... non spadroneggiando sulle persone a voi affidate, ma facendovi modelli del gregge” (1 Pt 5, 2-3).

Il Sommo Pontefice

125 La Società salesiana ha come supremo superiore il Sommo Pontefice alla cui autorità i soci sono filialmente sottomessi anche in forza del voto di obbedienza, disponibili per il bene della Chiesa universale. Accolgono con docilità il suo magistero e aiutano i fedeli, specialmente i giovani, ad accettarne gli insegnamenti.

Il Rettor Maggiore

126 Il Rettor Maggiore, superiore della Società salesiana, è il successore di Don Bosco, il padre e il centro di unità della Famiglia salesiana.

La sua principale sollecitudine è di promuovere, in comunione con il Consiglio generale, la costante fedeltà dei soci al carisma salesiano per compiere la missione affidata dal Signore alla nostra Società.

R 103

127 Il Rettor Maggiore ha potestà ordinaria di governo che esercita secondo il diritto su tutte le ispettorie, le case e i soci, nelle cose spirituali e temporali. Visita personalmente o per mezzo di altri tutte le ispettorie e le comunità locali.

XI. SLUŽBA AUTORITY V CELOSVETOVEJ KOMUNITĚ

„Paste Božie stádo, ktoré je u vás. Starajte sa oň nie z prinútenia, ale dobrovoľne, podľa Božej vôle... nie ako páni nad dedičným podielom, ale ako vzor stáda.“ (1 Pt 5, 2 – 3)

Pápež

125. Najvyšším predstaveným Saleziánskej spoločnosti je pápež. Jeho autorite sa členovia synovsky podriaďujú aj z moci sľubu poslušnosti a sú k dispozícii pre dobro všeobecnej Cirkvi. Ohotne prijímajú jeho Učiteľský úrad a veriacim, najmä mladým, pomáhajú prijímať jeho náuku.

Hlavný predstavený Spoločnosti

126. Hlavný predstavený Saleziánskej spoločnosti je nástupcom dona Bosca, otcom a stredobodom jednoty saleziánskej rodiny.

Jeho hlavnou starosťou je v spojení s hlavnou radou podnecovať stálu vernosť členov saleziánskej charizme v plnení poslania, ktoré Boh zveril našej Spoločnosti.

P 103

127. Hlavný predstavený Spoločnosti má riadnu správnu moc. Vykonáva ju podľa práva nad všetkými provinciami, domami a členmi v duchovných i časných veciach. Osobne alebo prostredníctvom iných navštevuje všetky provincie a miestne komunity.

172 Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského

R 104.105 Convoca e presiede il Consiglio generale. Rappresenta ufficialmente la Società.

128 Il Rettor Maggiore viene eletto dal Capitolo generale per un periodo di sei anni e può essere rieletto soltanto per un secondo sessennio consecutivo. Non può dimettersi dalla sua carica senza il consenso della Sede Apostolica.

129 Perché un socio possa essere eletto Rettor Maggiore dev'essere sacerdote, professore perpetuo da almeno dieci anni e distinguersi per amore alla Chiesa e alla Congregazione, esemplarità di vita, dinamismo pastorale, abilità e prudenza di governo.

Il Consiglio generale

130 Il Consiglio generale coopera con il Rettor Maggiore nell'animazione e nel governo della Congregazione.

Spetta al Consiglio individuare e studiare i problemi che interessano il bene comune della Società, promuovere l'unione fraterna fra le diverse ispettorie e curare una sempre più efficiente organizzazione perché sia attuata la missione salesiana nel mondo.

R 106

131 I consiglieri collaborano con il Rettor Maggiore dando il proprio parere e voto. Attendono in comunione con lui sia agli impegni ricevuti dal Capitolo generale, sia a quelli che il Rettor Maggiore giudicherà opportuno assegnare loro. A questo scopo hanno sede nella stessa casa in cui dimora il Rettor Maggiore.

P 104.105 Zvoláva hlavnú radu a predsedá jej. Oficiálne zastupuje Spoločnosť.

128. Hlavného predstaveného Spoločnosti volí generálna kapitula na obdobie šiestich rokov. Môže byť zvolený druhýkrát, ale iba na jedno po sebe nasledujúce šesťročie. Bez súhlasu Apoštolskej stolice sa nemôže vzdať svojho úradu.

129. Aby spolubrat mohol byť zvolený za hlavného predstaveného Spoločnosti, musí byť kňazom, aspoň desať rokov mať doživotnú profesiu a vyznačovať sa láskou k Cirkvi a ku Kongregácii, príkladným životom, pastoračným dynamizmom, schopnosťou viesť a pritom byť rozvážny.

Hlavná rada

130. Hlavná rada spolupracuje s hlavným predstaveným na animovaní a vedení Kongregácie.

Rade prislúcha zisťovať a skúmať problémy, ktoré sa týkajú spoločného dobra Spoločnosti, podporovať bratskú jednotu medzi rozličnými provinciami a starať sa o čoraz účinnejšiu organizáciu, aby sa saleziánske poslanie realizovalo vo svete.

131. Radcovia spolupracujú s hlavným predstaveným vyjadrením svojej mienky a hlasovaním. V jednote s ním sa zaoberajú úlohami, ktoré im zverila generálna kapitula, ako aj úlohami, ktoré im uzná za vhodné zveriť hlavný predstavený. Preto bývajú v tom istom dome ako hlavný predstavený.

P 106

132 §1. Il Rettor Maggiore deve avere il consenso del suo Consiglio per:

1 l'erezione o soppressione di ispettorie, visitatorie o altre circoscrizioni (156 C);

2 l'apertura e chiusura di case o la modifica dello scopo di opere già esistenti a norma del diritto¹ (165 C);

3 l'erezione di noviziati (110 C);

4 la convocazione del Capitolo generale, ai sensi dell'articolo 149 delle Costituzioni;

5 l'approvazione delle deliberazioni dei Capitoli ispettoriali (170 C);

6 la costituzione delle conferenze ispettoriali (155 C);

7 la nomina del sostituto di un membro del Consiglio generale, in caso di morte o di impedimento (142 C);

8 la nomina del segretario generale (144 C);

9 la nomina del procuratore e del postulatore generale (145 C);

10 la nomina di ispettori, superiori di visitatorie o di altre circoscrizioni (158,162 C);

11 la cessazione dalla carica degli ispettori ai sensi dell'articolo 163 delle Costituzioni e dei superiori delle visitatorie e di altre circoscrizioni (158 C);

12 l'alienazione di beni immobili e mobili appartenenti al patrimonio stabile della Congregazione (188 C);

13 la determinazione dei limiti di valore entro i quali è competente l'ispettore con il suo Consiglio in ordine a tutte le operazioni di cui all'articolo 188 delle Costituzioni (189 C);

¹ Cfr. CIC, can. 609-612.

132. § 1. Hlavný predstavený musí mať súhlas svojej rady na:

1. zriadenie alebo zrušenie provincií, vizitatórií alebo iných územnosprávnych celkov (S 156);
2. otvorenie a zatvorenie domov alebo na zmenu účelu diel, ktoré už jestvujú podľa práva¹ (S 165);
3. zriadenie noviciátov (S 110);
4. zvolanie generálnej kapituly v zmysle 149. článku Stanov;
5. schválenie uznesení provinciálnych kapitúl (S 170);
6. vytvorenie provinciálnych konferencií (S 155);
7. vymenovanie náhradného člena hlavnej rady v prípade smrti alebo prekážky (S 142);
8. vymenovanie hlavného sekretára (S 144);
9. vymenovanie hlavného prokurátora a poslátora (S 145);
10. vymenovanie provinciálov, predstavených vizitatórií alebo iných územnosprávnych celkov (S 158, 162);
11. skončenie úradu provinciálov v zmysle 163. článku Stanov a predstavených vizitatórií a iných územnosprávnych celkov (S 158);
12. scudzenie nehnuteľných a hnutel'ných majetkov patriacich do trvalého vlastníctva Kongregácie (S 188);
13. určenie sumy, ktorou je provinciál so svojou radou kompetentný disponovať v úkonoch spomínaných v 188. článku Stanov (S 189).

1 Porov. CIC, kán. 609 – 612.

§2. Il Rettor Maggiore deve avere il consenso dei consiglieri presenti in sede, riuniti in numero non inferiore a cinque, nei seguenti casi:

1 dispensa dalla professione religiosa temporanea;

2 nomina dei consiglieri ispettoriali (167 C);

3 concessione di autorizzazione per le operazioni finanziarie di cui all'articolo 188 delle Costituzioni, salvo quanto previsto dall'articolo 132, § 1,12.

§3. Nei casi di dimissioni dei soci, il Rettor Maggiore e il suo Consiglio procedono collegialmente a norma del diritto.

§4. Il Rettor Maggiore inoltre sentirà il suo Consiglio nelle altre cose importanti e ogni volta che lo riterrà opportuno.

133 Il Consiglio generale si compone del vicario, dei consiglieri incaricati di settori speciali e dei consiglieri regionali incaricati di gruppi di ispettorie.

I consiglieri incaricati di settori speciali sono: il consigliere per la formazione, il consigliere per la pastorale giovanile, il consigliere per la comunicazione sociale, il consigliere per le missioni e l'economista generale.

R 107

**Il vicario
del Rettor
Maggiore**

134 Il vicario è il primo collaboratore del Rettor Maggiore nel governo della Società ed ha potestà ordinaria vicaria.

§ 2. Hlavný predstavený musí mať súhlas radcov prítomných v sídle, zidených v počte nie menšom ako traja, v nasledujúcich prípadoch:

1. dišpenz od dočasnej rehoľnej profesie;
2. vymenovanie provinciálnych radcov (S 167);
3. udelenie splnomocnenia na finančné úkony, o ktorých sa hovorí v 188. článku Stanov, okrem toho, čo ustanovuje článok 132, § 1, 12.

§ 3. V prípadoch prepúšťania členov postupuje hlavný predstavený v zhode so svojou radou podľa práva.

§ 4. Okrem toho si hlavný predstavený vypočuje mienku rady aj v iných dôležitých záležitostiach a vždy, keď to uzná za vhodné.

133. Hlavná rada pozostáva z vikára, radcov pre osobitné sektory a oblastných radcov pre skupiny provincií.

Radcovia pre osobitné sektory sú: radca pre formáciu, radca pre pastoračiu mládeže, radca pre spoločenskú komunikáciu, radca pre misie a hlavný ekonóm.

P 107

Vikár hlavného predstaveného

134. Vikár je najbližším spolupracovníkom hlavného predstaveného na vedení Spoločnosti a má riadnu zástupnú moc.

Fa le veci del Rettor Maggiore assente o impedito. A lui è affidata particolarmente la cura della vita e della disciplina religiosa.

Ha il compito di animare la Congregazione nel settore della Famiglia salesiana. A norma dell'articolo 5 delle Costituzioni promuove la comunione dei vari gruppi, rispettando la loro specificità e autonomia. Orienta inoltre e assiste le ispettorie, affinché nel loro territorio si sviluppino, secondo i rispettivi statuti, l'associazione dei Cooperatori salesiani e il movimento degli Exallievi.

**Il consigliere
per la
formazione**

135 Il consigliere per la formazione ha il compito di promuovere la formazione integrale e permanente dei soci.

Segue con particolare sollecitudine la formazione iniziale nelle sue varie fasi, perché in esse i contenuti, l'ordinamento degli studi i metodi formativi e le strutture garantiscano le condizioni per la crescita della vocazione salesiana.

**Il consigliere
per
la pastorale
giovanile**

136 Il consigliere per la pastorale giovanile anima ed orienta l'azione educativa apostolica salesiana nelle sue varie espressioni, curando che in esse siano realizzate la priorità giovanile e l'ispirazione al Sistema Preventivo. Assiste le ispettorie nello sviluppo dei loro progetti pastorali perché, fedeli allo spirito di Don Bosco, rispondano alle esigenze dei tempi e dei luoghi.

Zastupuje hlavného predstaveného, keď je neprítomný alebo nemôže vykonávať svoj úrad. Je mu zverená najmä starosť o rehoľný život a disciplínu.

Jeho úlohou je animovať Kongregáciu v sektore saleziánskej rodiny. Podľa 5. článku Stanov podporuje spoločenstvo rozmanitých skupín, pričom rešpektuje ich osobitosť a autonómiu. Okrem toho usmerňuje provincie a pomáha im, aby sa na ich území podľa príslušných štatútov rozvíjalo Združenie saleziánov spolupracovníkov a hnutie odchovcov dona Bosca.

**Radca
pre formáciu**

135. Úlohou radcu pre formáciu je podporovať integrálnu a permanentnú formáciu členov.

Osobitnú pozornosť venuje začiatkovej formácii v jej rozličných etapách, aby obsah, osnovy štúdiá, formačné metódy a štruktúry zaručovali podmienky rastu saleziánskeho povolania.

**Radca
pre pastoračiu
mládeže**

136. Radca pre pastoračiu mládeže animuje a usmerňuje pestrý obsah saleziánskej výchovnej a apoštolskej činnosti. Dbá na to, aby sa v nich dávala prednosť mládeži a boli inšpirované preventívnym systémom. Pomáha provinciám rozvíjať ich pastoračné projekty a úlohy, aby verné duchu dona Bosca zodpovedali požiadavkám času a miesta.

180 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

- Il consigliere per la comunicazione sociale** **137** Il consigliere per la comunicazione sociale ha il compito di animare la Congregazione in tale ambito. Promuove l'azione salesiana nel settore della comunicazione sociale e coordina in particolare, a livello mondiale, i centri e le strutture che la Congregazione gestisce in questo campo.
- Il consigliere per le missioni** **138** Il consigliere per le missioni promuove in tutta la Società lo spirito e l'impegno missionario. Coordina le iniziative e orienta l'azione delle missioni perché risponda con stile salesiano alle urgenze dei popoli da evangelizzare. E' anche suo compito assicurare la preparazione specifica e l'aggiornamento dei missionari.
- R 24
- L'economista generale** **139** L'economista generale amministra i beni che non appartengono a una determinata ispezione o casa, ma a tutta la Società. Coordina e controlla le amministrazioni ispettoriali, perché la loro gestione risponda alle esigenze della povertà religiosa e al servizio della missione salesiana.
- R 192
- I consiglieri regionali** **140** I consiglieri regionali promuovono un diretto collegamento tra le ispezioni e il Rettor Maggiore e il suo Consiglio. Curano gli interessi delle ispezioni loro affidate. Favoriscono nel Consi-

- Radca pre spoločenskú komunikáciu** **137.** Radca pre spoločenskú komunikáciu má za úlohu animovať Kongregáciu v tejto oblasti. Podporuje saleziánsku činnosť v sektore spoločenskej komunikácie a na celosvetovej úrovni koordinuje najmä strediská a štruktúry, ktoré Kongregácia riadi na tomto poli.
- Radca pre misie** **138.** Radca pre misie podporuje v celej Spoločnosti misijného ducha a misijnú horlivosť. Koordinuje iniciatívy a usmerňuje činnosť misií, aby v saleziánskom štýle odpovedala na naliehavé potreby národov, ktoré treba evanjelizovať. Jeho úlohou je tiež zabezpečovať špecifickú prípravu a *aggiornamento* misionárov.
- P 24
- Hlavný ekonóm** **139.** Hlavný ekonóm spravuje majetok, ktorý nepatrí určitej provincii ani domu, ale celej Spoločnosti. Koordinuje a kontroluje hospodárenie provincií, aby zodpovedalo požiadavkám rehoľnej chudoby a slúžilo saleziánskemu poslaniu. Bdie, aby sa zachovávali zásady správneho hospodárenia.
- P 192
- Oblastní radcovia** **140.** Oblastní radcovia podporujú priamejšie spojenie medzi provinciami a hlavným predstaviteľným a jeho radou. Starajú sa o záujmy provincií, ktoré sú im zverené. V hlavnej rade pomáhajú po-

182 Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského

R 135 - 137 glio generale la conoscenza delle situazioni locali, in cui si svolge la nostra missione.

141 §1. I membri del Consiglio generale vengono eletti dal Capitolo generale ciascuno con votazione distinta. Ogni consigliere regionale viene eletto preferibilmente su una lista presentata dai capitolari del rispettivo gruppo di ispettorie.

R 126 - 128

§2. Perché un socio possa essere eletto membro del Consiglio generale deve essere professore perpetuo da almeno dieci anni. Per il vicario del Rettor Maggiore si richiede inoltre che sia sacerdote.

142 Il Vicario del Rettor Maggiore, i Consiglieri di settore e i Consiglieri regionali durano in carica sei anni e possono essere eletti soltanto per un secondo sessennio consecutivo rispettivamente nell'incarico di Vicario del Rettor Maggiore, di Consigliere di settore, di Consigliere regionale, salvo il caso previsto dall'articolo 143 delle Costituzioni.

Se qualcuno dei membri del Consiglio generale venisse a mancare o fosse definitivamente impedito, il Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio affiderà l'incarico, fino alla conclusione del sessennio, a colui che nel Signore giudicherà più idoneo.

P 135 - 137 znať miestne pomery, v ktorých sa rozvíja naše poslanie.

141. § 1. Členov hlavnej rady volí generálna kapitula, každého osobitným hlasovaním. Každý oblastný radca sa prednostne volí zo zoznamu, ktorý predložia členovia kapituly príslušnej skupiny provincií.

P 126 - 128 **§ 2.** Aby spolubrat mohol byť zvolený za člena hlavnej rady, musí mať aspoň desať rokov doživotnej profesie. Od vikára hlavného predstaveného sa okrem toho vyžaduje, aby bol kňazom.

142. Vikár hlavného predstaveného, radcovia pre osobitné sektory a oblastní radcovia zotrávajú v úrade šesť rokov a do tých istých úradov môžu byť zvolení iba na druhé po sebe nasledujúce šesťročie, okrem prípadu, ktorý sa uvádza v 143. článku Stanov.

Keby niektorý z členov hlavnej rady zomrel alebo definitívne nemohol zastávať svoju funkciu, hlavný predstavený ju so súhlasom svojej rady zverí až do skončenia šesťročia tomu, koho pred Pánom uzná za najsúcejšieho.

184 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

143 In caso di morte o di cessazione dall'ufficio del Rettor Maggiore, il vicario assume ad interim il governo della Società e, d'accordo con gli altri membri del Consiglio generale, provvede a convocare il Capitolo generale per l'elezione del Rettor Maggiore e del nuovo Consiglio.

L'elezione dovrà farsi non oltre nove mesi dalla morte o dalla cessazione dall'ufficio del Rettor Maggiore.

R 111

Il segretario generale

144 A servizio del Rettor Maggiore e del suo Consiglio opera con funzione notarile il segretario generale. Egli interviene, senza diritto di voto, alle sedute del Consiglio e ne redige i verbali.

E' responsabile degli uffici della segreteria generale e dell'archivio centrale della Società. E' nominato dal Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio e rimane ad nutum.

R 110

Il procuratore generale

145 L'incarico di trattare gli affari con la Sede Apostolica è affidato in via ordinaria ad un procuratore generale, che viene nominato dal Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio e rimane ad nutum.

Le cause di beatificazione e di canonizzazione promosse dalla Congregazione sono affidate al postulatore generale, scelto con le stesse modalità del procuratore.

143. V prípade smrti alebo skončenia úradu hlavného predstaveného vedenie Spoločnosti dočasne (ad interim) prevezme vikár a po dohode s ostatnými členmi hlavnej rady sa postará o zvolanie generálnej kapituly s cieľom zvolenia hlavného predstaveného a novej rady.

Voľbu treba vykonať do deviatich mesiacov od smrti alebo od skončenia úradu hlavného predstaveného.

P 111

Hlavný sekretár

144. Hlavnému predstavenému a jeho rade pomáha vo funkcii notára hlavný sekretár. Zúčastňuje sa bez hlasovacieho práva na zasadaniach hlavnej rady a píše z nich zápisnice.

Zodpovedá za úrady hlavného sekretariátu a za ústredný archív Spoločnosti. Je vymenovaný hlavným predstaveným so súhlasom jeho rady a zotrváva vo funkcii do odvolania (ad nutum).

P 110

Hlavný prokurátor

145. Úloha vybavovať záležitosti s Apoštolskou stolicou je zvyčajne zverená hlavnému prokurátorovi. Je vymenovaný hlavným predstaveným so súhlasom jeho rady a zotrváva vo funkcii do odvolania (ad nutum).

Procesy blahorečenia a svätorečenia, ktoré predkladá Kongregácia, sú zverené hlavnému postulátorovi, vybranému tým istým spôsobom ako prokurátor.

Il Capitolo generale

146 Il Capitolo generale è il principale segno dell'unità della Congregazione nella sua diversità. È l'incontro fraterno nel quale i salesiani compiono una riflessione comunitaria per mantenersi fedeli al Vangelo e al carisma del Fondatore e sensibili ai bisogni dei tempi e dei luoghi.

Per mezzo del Capitolo generale l'intera Società, lasciandosi guidare dallo Spirito del Signore, cerca di conoscere, in un determinato momento della storia, la volontà di Dio per un miglior servizio alla Chiesa.¹

¹ Cfr. CIC, can. 631.

147 Il Capitolo generale detiene nella Società l'autorità suprema e la esercita a norma del diritto.

In particolare, spetta al Capitolo generale stabilire leggi per tutta la Società, trattare gli affari più importanti, eleggere il Rettor Maggiore e i membri del Consiglio generale.

148 Le deliberazioni del Capitolo generale abbiano sempre per base le Costituzioni approvate dalla Sede Apostolica e non contengano nulla di contrario al loro spirito. Esse obbligano tutti i soci non appena siano state promulgate dal Rettor Maggiore.

Tuttavia per promulgare le deliberazioni che modificano le Costituzioni si richiede la previa approvazione della Sede Apostolica.

Generálna kapitula

146. Generálna kapitula je hlavným znakom jednoty Kongregácie v jej rozmanitosti. Je to bratské stretnutie, na ktorom saleziáni spoločne uvažujú, aby zachovali vernosť evanjeliu a charizme Zakladateľa a boli citliví na potreby čias a miesta.

Celá Spoločnosť sa prostredníctvom generálnej kapituly dáva viesť Pánovým duchom a v určitej dejinnej chvíli sa snaží spoznať Božiu vôľu, aby lepšie slúžila Cirkvi.¹

¹ Porov. *CIC*, kán. 631.

147. Generálna kapitula má v Spoločnosti najvyššiu moc a vykonáva ju podľa práva.

Generálnej kapitule prislúcha najmä vynášať zákony pre celú Spoločnosť, prerokúvať najdôležitejšie záležitosti, voliť hlavného predstaveného a členov hlavnej rady.

148. Základom všetkých uznesení generálnej kapituly nech sú Stanovy schválené Apoštolskou stolicou a nech neobsahujú nič, čo by sa priecilo ich duchu. Zaväzujú všetkých členov, len čo ich hlavný predstavený vyhlási.

Na vyhlásenie rozhodnutí, ktoré upravujú Stanovy, sa však vyžaduje, aby ich najprv schválila Apoštolská stolica.

149 Il Capitolo generale in via ordinaria si raduna ogni sei anni e nel caso previsto dall'articolo 143 delle Costituzioni; in via straordinaria tutte le volte che lo richiede una qualche grave ragione, riconosciuta tale dal Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio

R 111 - 113.116.
117.120 -123.
125.134

150 Il Capitolo generale viene convocato dal Rettor Maggiore o, nei casi di cui all'articolo 143 delle Costituzioni, dal vicario. E' presieduto dal Rettor Maggiore o, in sua assenza, dal vicario.

151 Intervengono al Capitolo generale con diritto di voto:

1 il Rettor Maggiore;

2 i rettori maggiori emeriti;

3 i membri del Consiglio generale sia quelli uscenti di carica sia i neoeletti, dal momento della loro elezione;

4 il segretario generale;

5 il procuratore generale;

6 il regolatore del Capitolo generale;

7 gli ispettori, i superiori delle visitatorie o, se sono gravemente impediti, i loro vicari, previa approvazione del Rettor Maggiore;

8 i delegati delle circoscrizioni giuridiche di cui si parla all'articolo 156 delle Costituzioni, professi di voti perpetui, eletti a norma dell'articolo 171,5 delle Costituzioni e a norma dei Regolamenti generali. (R 114, 115, 118).

R 114.115.118

149. Generálna kapitula sa riadne schádza každých šesť rokov a v prípade spomínanom v 143. článku Stanov. Mimoriadne sa schádza vždy, keď si to vyžaduje nejaký vážny dôvod, ktorý za taký uzná hlavný predstavený so súhlasom svojej rady.

*P 111 - 113.116.
117.120 - 123.
125.134*

150. Generálnu kapitolu zvoláva hlavný predstavený Spoločnosti alebo, v prípadoch, o ktorých hovorí 143. článok Stanov, vikár. Predseda jej hlavný predstavený alebo, ak nie je prítomný, vikár.

151. Na generálnej kapitule sa s hlasovacím právom zúčastňujú:

1. hlavný predstavený;
2. bývalí hlavní predstavení;
3. členovia hlavnej rady, ktorí odstupujú, ako aj novozvolení členovia od chvíle ich zvolenia;
4. hlavný sekretár;
5. hlavný prokurátor;
6. regulátor generálnej kapituly;
7. provinciáli, predstavení vizitatórií alebo, keď im v tom prekážajú vážne dôvody, ich vikári s predchádzajúcim schválením hlavného predstaveného;
8. delegáti územnosprávnych celkov, o ktorých sa hovorí v 156. článku Stanov, profesii s doživotnými sľubmi, zvolení podľa 5. bodu 171. článku Stanov a podľa Všeobecných pravidiel.

P 114.115.118

152 Per la validità degli atti del Capitolo generale si richiede la presenza di almeno due terzi dei membri.

Nel trattare i soggetti di cui all'articolo 148 delle Costituzioni ha forza di legge quello che è approvato dalla maggioranza assoluta dei presenti.

Per le modifiche al testo delle Costituzioni è richiesta la maggioranza dei due terzi dei presenti.

153 Nelle elezioni del Rettor Maggiore e dei membri del Consiglio Generale risulterà eletto chi avrà ottenuto i voti della maggioranza assoluta dei presenti.

Se il primo scrutinio risultasse senza effetto, se ne farà un secondo e un terzo. Se anche il terzo risultasse inefficace, si procederà ad un quarto, nel quale avranno voce passiva soltanto i due soci che, nel terzo scrutinio, hanno raggiunto il più alto numero di voti. A parità di voti, prevarrà il più anziano di professione e, a parità di professione, il più anziano di età.

R 126 - 133

Strutture regionali

154 Per facilitare le relazioni delle ispettorie con il Rettor Maggiore e con il Consiglio generale e per promuovere il collegamento delle ispettorie tra loro, queste vengono riunite in gruppi di ispettorie, affidati a un consigliere regionale.

La costituzione dei gruppi di ispettorie è di competenza del Capitolo generale.

R 135 - 138

152. Aby sa generálna kapitula mohla platne uznášať, vyžaduje sa aspoň dvojtretinová prítomnosť členov.

Pri prerokúvaní vecí, o ktorých sa hovorí v 148. článku Stanov, má účinnosť zákona to, čo schváli absolútna väčšina prítomných.

Na úpravu textu Stanov sa vyžaduje dvojtretinová väčšina prítomných.

153. Vo voľbách hlavného predstaveného a členov hlavnej rady je zvolený ten, kto dostane absolútnu väčšinu hlasov prítomných.

Ak by prvé hlasovanie bolo bezvýsledné, urobí sa hlasovanie druhé a prípadne i tretie. Ak by ani tretie hlasovanie neprinieslo výsledok, prikróčí sa k štvrtému, v ktorom budú mať pasívny hlas iba dvaja členovia, ktorí v treťom hlasovaní dostali najviac hlasov. Pri rovnakom počte hlasov bude zvolený ten, kto je starší profesiou, a pri rovnosti profesie ten, kto je starší vekom.

P 126 - 133

Oblastné štruktúry

154. Aby sa zjednodušil kontakt provincií s hlavným predstaveným a s hlavnou radou a aby sa podporovali vzájomné styky provincií, provincie sú združené do skupín, ktoré sú zverené oblastnému radcovi.

Vytváranie skupín provincií je v kompetencii generálnej kapituly.

P 135 - 138

192 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

155 Quando l'affinità e la comunanza di situazioni e di problemi suggeriscono un collegamento più stretto tra alcune ispettorie, si possono costituire all'interno del gruppo una o più conferenze ispettoriali.

Spetta al Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio la costituzione delle conferenze ispettoriali, dopo aver consultato le ispettorie interessate.

R 139 - 142

155. Keď podobnosť a príbuznosť situácií a problémov nabáda, aby sa niekoľko provincií užšie spojilo, možno v rámci skupiny vytvoriť jednu alebo viac provinciálnych konferencií.

Ustanovovať provinciálne konferencie prislúcha hlavnému predstavenému so súhlasom jeho rady, a to po konzultácii so zainteresovanými provinciami.

P 139 - 142

XII. SERVIZIO DELL'AUTORITÀ NELLA COMUNITÀ ISPETTORIALE

“Vegliate su voi stessi e su tutto il gregge, in mezzo al quale lo Spinto Santo vi ha posti come responsabili a pascere la Chiesa di Dio, che Egli si è acquistata con il suo sangue” (At 20, 28).

Circoscrizioni giuridiche

156 Spetta al Rettor Maggiore, con il consenso del suo Consiglio e dopo adeguata consultazione dei confratelli interessati, dividere la Società in circoscrizioni giuridiche, erigerne di nuove, fondere quelle già costituite, definirle in modo diverso o sopprimerle.

In via ordinaria le circoscrizioni della nostra Società sono le ispettorie e le visitatorie.

Per altre eventuali circoscrizioni giuridiche, la struttura interna e la rappresentanza al Capitolo generale verranno definite nel decreto di erezione, secondo lo spirito e la tradizione salesiana.

L'ispettoria

157 L'ispettoria unisce in una comunità più vasta diverse comunità locali. Viene canonicamente eretta quando si presentano le condizioni necessarie e sufficienti per promuovere in una determinata circoscrizione giuridica la vita e la missione della Congregazione, con l'autonomia che le compete secondo le Costituzioni.

Attraverso le sue strutture favorisce i vincoli di comunione fra i soci e le comunità locali e offre un servizio specifico alla Chiesa particolare.

XII. SLUŽBA AUTORITY V PROVINCIALNEJ KOMUNITE

„Dávajte si pozor na seba a na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli Božiu Cirkev, ktorú získal vlastnou krvou.“ (Sk 20, 28)

Územnosprávne celky **156.** Delenie Spoločnosti na územnosprávne celky, zriaďovanie nových, zlučovanie jestvujúcich, zmeny ich vymedzenia alebo rušenie prislúcha hlavnému predstavenému so súhlasom jeho rady, a to po primeranej konzultácii s priamo zainteresovanými spolubratmi.

Územnosprávne celky v našej Spoločnosti sú spravidla provincie a vizitatórie.

Vnútornú štruktúru územnosprávnych celkov a ich prípadné zastupovanie na generálnej kapitule celkov určí zriaďovací dekrét podľa saleziánskeho ducha a tradície.

Provincia **157.** Provincia spája do širšej komunity niekoľko miestnych komunít. Kánonicky sa zriadi vtedy, keď sa v určitom územnosprávnom celku vyskytne potreba a vytvoria sa primerané podmienky pre život a poslanie Kongregácie s autonómiou, ktorá jej podľa Stanov prislúcha.

Svojimi štruktúrami posilňuje putá spoločenstva medzi členmi a miestnymi komunitami a poskytuje špecifickú službu partikulárnej cirkvi.

La visitatoria 158 La visitatoria è affine all'ispettoria. Essa viene costituita quando la distanza, il numero o altre circostanze richiedono che alcune case siano staccate da una o più ispettorie; ma la scarsità di personale, i mezzi finanziari o qualche altra ragione consigliano di non costituire una nuova ispettoria.

Il superiore è nominato secondo le stesse modalità e condizioni indicate per l'ispettore. Dura in carica sei anni. Governa con potestà ordinaria vicaria con l'aiuto del suo Consiglio.

R 143 - 149

Delegazioni ispettoriali

159 Se nell'ambito di una ispettoria le distanze o altre ragioni impediscono all'ispettore di avere un'adeguata cura di alcune comunità locali che, pur avendo una certa unità tra loro, non hanno però i requisiti necessari per venire erette in visitatoria, egli, con il consenso del suo Consiglio e con l'approvazione del Rettor Maggiore, può costituire una delegazione.

Il superiore viene nominato dall'ispettore con il consenso del suo Consiglio e l'approvazione del Rettor Maggiore, dopo un'opportuna consultazione tra i confratelli della delegazione. Egli esercita i poteri che l'ispettore giudicherà opportuno delegargli.

Ascrizione dei soci a una circoscrizione

160 Il socio con la prima professione religiosa, è ascritto alla circoscrizione giuridica per il cui servizio ha chiesto di essere ammesso.

Vizitatória

158. Vizitatória má podobný charakter ako provincia. Zriaďuje sa vtedy, keď si vzdialenosť, početnosť alebo iné okolnosti vyžadujú, aby sa niektoré domy vyčlenili z jednej alebo viacerých provincií, ale pre nedostatok personálu, finančných prostriedkov alebo pre inú príčinu nemožno založiť novú provinciu.

Predstavený je vymenovaný takým istým spôsobom a za tých istých podmienok ako provinciál. Ostáva vo funkcii šesť rokov. Spravuje vizitatóriu riadnou zástupnou právomocou za pomoci svojej rady.

P 143 - 149

Provinciálne delegácie

159. Ak vzdialenosti alebo iné dôvody v rámci provincie prekážajú provinciálovi náležite sa starať o niektoré miestne komunity, ktoré síce tvoria navzájom určitú jednotu, ale na vznik vizitatória nemajú potrebné predpoklady, provinciál môže so súhlasom svojej rady a so schválením hlavného predstaveného zriadiť delegáciu.

Predstaveného vymenúva provinciál so súhlasom svojej rady a so schválením hlavného predstaveného, a to po vhodnej konzultácii so spolubratmi delegácie. Má takú právomoc, akou ho provinciál podľa svojho uváženia deleguje.

Prijatie spolubratov do územno-správneho celku

160. Zložením prvej rehoľnej profesie spolubrat vstupuje do služby v územnosprávnom celku, do ktorého žiadal byť prijatý.

198 Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského

R 151.157 Può essere iscritto ad un'altra circoscrizione giuridica per trasferimento definitivo o temporaneo da parte delle competenti autorità.

L'ispettore **161** A capo di ciascuna ispettoria viene posto un ispettore. Egli svolge il suo servizio in unione col Rettor Maggiore, con carità e senso pastorale, in vista della formazione di una comunità fraterna ispettoriale.

R 144 -148.153.160 Con l'aiuto del suo Consiglio anima la vita religiosa e l'azione apostolica della comunità ispettoriale, cura la formazione dei soci specialmente dei novizi e dei giovani confratelli, dirige e controlla l'amministrazione dei beni dell'ispettoria e delle singole case.

162 L'ispettore viene nominato dal Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio previa ampia consultazione dell'ispettoria interessata.

Egli deve essere sacerdote e professore perpetuo da almeno dieci anni.

Esercita su tutte le case e i soci dell'ispettoria potestà ordinaria in foro interno ed esterno a norma delle Costituzioni e del diritto.

R 143.149.152.153.160 E' il superiore competente per dare ai soci il permesso di pubblicare scritti religiosi o di contenuto morale¹ e di predicare ai confratelli nelle loro chiese e oratori.²

1 Cfr. CIC, can. 832.

2 Cfr. CIC, can. 765.

P 151.157 Do iného územnosprávneho celku môže byť prijatý na základe definitívneho alebo dočasného preloženia kompetentnými autoritami.

Provinciál **161.** Na čele každej provincie stojí provinciál. V jednote s hlavným predstaveným vykonáva svoju službu s láskou a zmyslom pre pastoráciu, aby sa tak vytvárala bratská provinciálna komunita.

P 144 – 148.153.160 Za pomoci svojej rady animuje rehoľný život a apoštolskú činnosť provinciálnej komunity, stará sa o formáciu členov, najmä novícov a mladých spolubratov, riadi a kontroluje správu majetku provincie a jednotlivých domov.

162. Provinciála vymenuje hlavný predstavený so súhlasom hlavnej rady, a to po širokej konzultácii v zainteresovanej provincii.

Musí byť kňazom a mať aspoň desať rokov doživotnú rehoľnú profesiu.

Nad všetkými domami a členmi provincie vykonáva riadnu moc v záležitostiach vnútorného i vonkajšieho fóra (in foro interno et in foro externo) podľa Stanov a práva.

P 143.149.152.153.160 Ako predstavený je oprávnený dávať spolubratom povolenie publikovať spisy s náboženským alebo mravným obsahom ¹ a kázať spolubratom v ich kostoloch a kaplnkách.²

1 Porov. *CIC*, kán. 832.

2 Porov. *CIC*, kán. 765.

163 L'ispettore dura in carica sei anni. Durante questo periodo il Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio può trasferirlo altrove o destinarlo ad altro ufficio, qualora lo giudichi necessario per il bene della Congregazione. Scaduto il sessennio, ordinariamente lascia, almeno per un anno, l'incarico di ispettore.

**Il Consiglio
ispettoriale**

164 Il Consiglio aiuta l'ispettore in tutto ciò che concerne l'animazione e il governo dell'ispettoria.

E' convocato e presieduto dall'ispettore ed è composto dal vicario, dall'economista e, in via ordinaria, da altri tre o cinque consiglieri.

R 155.159.160

165 L'ispettore promuove la collaborazione attiva e responsabile dei suoi consiglieri. Nelle cose di maggior importanza ascolti sempre il suo Consiglio.

E' necessario che l'ispettore abbia il consenso del suo Consiglio nei seguenti casi:

- 1 l'ammissione al noviziato, alla professione, ai ministeri ed alle sacre ordinazioni (108 C);
- 2 la nomina di un direttore o il suo eventuale trasferimento (177 C);
- 3 la nomina del maestro dei novizi (112 C);
- 4 la costituzione di delegazioni ispettoriali e la nomina dei delegati (159 C);

163. Provinciál ostáva vo funkcii šesť rokov. Počas tohto obdobia ho hlavný predstavený so súhlasom svojej rady môže preložiť inam alebo poveriť iným úradom, ak to uzná za potrebné pre dobro Kongregácie. Po uplynutí šesťročia spravidla aspoň rok nemôže zastávať úrad provinciála.

**Provinciálna
rada**

164. Rada pomáha provinciálovi vo všetkom, čo sa týka animovania a správy provincie.

Zvoláva ju a predsedá jej provinciál. Pozostáva z vikára, ekonóma a spravidla z ďalších troch alebo piatich radcov.

P 155.159.160

165. Provinciál podnecuje aktívnu a zodpovednú spoluprácu svojich radcov. V dôležitejších veciach nech vždy vypočuje svoju radu.

Je nutné, aby provinciál mal súhlas svojej rady v nasledujúcich prípadoch:

1. pripustenie do noviciátu, k profesii, k službám a k posvätným rádom (S 108);
2. vymenovanie direktora alebo jeho prípadné preloženie (S 177);
3. vymenovanie magistra novicov (S 112);
4. zriadenie provinciálnych delegácií a vymenovanie delegátov (S 159);

202 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

5 la richiesta al Rettor Maggiore e al suo Consiglio dell'autorizzazione ad aprire e chiudere case, a modificare lo scopo delle opere esistenti e ad intraprendere opere straordinarie (132 C);

6 la convocazione del Capitolo ispettoriale straordinario (172 C);

7 le operazioni economiche di cui all'articolo 188 delle Costituzioni;

8 la determinazione dei settori di attività delle comunità che devono essere rappresentati nei Consigli locali (180 C);

9 la modifica delle strutture ordinarie e dei ruoli all'interno della comunità (182 C);

10 l'autorizzazione ai confratelli per vivere in condizione di assenza dalla casa religiosa.

R 156 - 158

166 Perché un socio possa essere membro del Consiglio ispettoriale si richiede che sia professore perpetuo da almeno cinque anni e non sia più in formazione iniziale.

Per il vicario dell'ispettore si richiede inoltre che sia sacerdote.

167 I consiglieri ispettoriali vengono nominati dal Rettor Maggiore, con il consenso del suo Consiglio, su proposta dell'ispettore dopo ampia consultazione tra i confratelli dell'ispettoria.

Durano in carica tre anni e possono essere riconfermati o anche esonerati durante il triennio.

R 154

5. žiadosť hlavnému predstavenému a jeho rade o splnomocnenie otvárať a zatvárať domy, meniť účel jestvujúcich diel a začať mimoriadne diela (S 132);
6. zvolanie mimoriadnej provinciálnej kapituly (S 172);
7. ekonomické úkony, o ktorých sa hovorí v 188. článku Stanov;
8. určenie tých úsekov činnosti komunít, ktoré majú byť zastúpené v miestnych radách (S 180);
9. pozmenenie bežných štruktúr a úloh v komunite (S 182);
10. povolenie spolubratom bývať mimo rehoľného domu (CIC, kán. 665, 1).

P 156 - 158

166. Aby niekto mohol byť členom provinciálnej rady, vyžaduje sa, aby mal aspoň päť rokov doživotnú profesiu a nebol už v začiatočnej formácii.

Vikár provinciála musí byť okrem toho kňazom.

167. Provinciálni radcovia sú vymenovaní hlavným predstaveným so súhlasom jeho rady na návrh provinciála, a to po širokej konzultácii so spolubratmi provincie.

Ostávajú vo funkcii tri roky a môžu byť znovu potvrdení alebo aj uvoľnení počas trojročia.

P 154

168 Il vicario è il primo collaboratore dell'ispettore in tutto ciò che riguarda il governo ordinario dell'ispettoria e nelle cose di cui abbia ricevuto speciale incarico.

Fa le veci dell'ispettore assente o impedito.

Alla morte dell'ispettore e fino a quando non sia provveduto altrimenti dal Rettor Maggiore, il vicario assume ed esercita l'intero governo dell'ispettoria.

169 E' ufficio dell'economista ispettoriale amministrare i beni dell'ispettoria, controllare e coordinare l'economia delle singole case, d'accordo con l'ispettore e secondo le norme stabilite.

R 193 - 196

Il Capitolo ispettoriale

170 Il Capitolo ispettoriale è la riunione fraterna nella quale le comunità locali rafforzano il senso della loro appartenenza alla comunità ispettoriale, attraverso la comune sollecitudine per i problemi generali.

E' pure l'Assemblea rappresentativa dei confratelli e delle comunità locali.

Delibera su ciò che riguarda l'ispettoria, salva la competenza demandata dalle Costituzioni e dai Regolamenti generali ad altri organi di governo.

Le deliberazioni del Capitolo ispettoriale avranno forza obbligatoria dopo l'approvazione del Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio, salvo quanto prescritto dall'articolo 171,5 delle Costituzioni.

168. Vikár je najbližším spolupracovníkom provinciála vo všetkom, čo súvisí s riadnym vedením provincie, a v záležitostiach, na ktoré dostal osobitné poverenie.

Zastupuje provinciála počas jeho neprítomnosti alebo ak nemôže vykonávať svoju funkciu.

Po smrti provinciála – pokiaľ hlavný predstavený neurčí inak – vikár preberá a vykonáva celú správu provincie.

169. Úlohou provinciálneho ekonóma je spravovať majetok provincie, kontrolovať a koordinovať hospodárenie jednotlivých domov v súlade s mienkou provinciála a podľa stanovených noriem.

P 193 - 196

Provinciálna kapitula

170. Provinciálna kapitula je bratské zhromaždenie, na ktorom miestne komunity posilňujú povedomie svojej príslušnosti k provinciálnej komunite spoločnou starostlivosťou o všeobecné problémy.

Ide o reprezentatívne zhromaždenie spolubratov a miestnych komunít.

Rozhoduje o veciach, ktoré sa týkajú provincie, ale okrem toho, čo podľa Stanov a Všeobecných pravidiel patrí do kompetencie iných správnych orgánov.

Rozhodnutia provinciálnej kapituly nadobudnú záväznú právomoc, keď ich schváli hlavný predstavený so svojou radou, s výnimkou toho, čo sa uvádza v 5. bode 171. článku Stanov.

171 Al Capitolo ispettoriale compete:

- 1 stabilire quanto concerne il buon andamento dell'ispettoria;
- 2 ricercare i mezzi atti a promuovere la vita religiosa e pastorale della comunità ispettoriale;
- 3 studiare e verificare l'attuazione concreta delle deliberazioni del Capitolo generale;
- 4 formare e rivedere il Direttorio ispettoriale nell'ambito delle competenze demandate a tale livello;
- 5 eleggere uno o due delegati al Capitolo generale e i loro supplenti, a norma dei Regolamenti generali.

R 167.190

172 In via ordinaria il Capitolo ispettoriale verrà convocato dall'ispettore ogni tre anni e ogni qualvolta sarà indetto il Capitolo generale, in via straordinaria, quando l'ispettore con il consenso del suo Consiglio, dopo aver consultato il Rettor Maggiore, lo crederà conveniente per il bene dell'ispettoria.

R 168

173 Al Capitolo ispettoriale intervengono con diritto di voto:

- 1 l'ispettore che presiede;
- 2 i consiglieri ispettoriali;
- 3 il superiore di ogni delegazione ispettoriale;
- 4 il regolatore del Capitolo ispettoriale;
- 5 il direttore di ogni casa canonicamente eretta

171. Provinciálnej kapitule prislúcha:

1. vymedziť to, čo súvisí s dobrým chodom provincie;
2. hľadať vhodné prostriedky na rozvíjanie rehoľného a pastoračného života provinciálnej komunity;
3. skúmať a overovať, ako sa v skutočnosti plnia uznesenia generálnej kapituly;
4. zostavovať a revidovať provinciálne direktorium v rámci kompetencií ponechaných na túto úroveň;
5. podľa Všeobecných pravidiel zvoliť jedného alebo dvoch delegátov a ich náhradníkov na generálnu kapitulú.

P 167.190

172. Provinciálnu kapitulú zvoláva provinciál spravidla každé tri roky a vždy, keď je vypísaná generálna kapitulá. Mimoriadne ju zvoláva so súhlasom svojej rady po konzultácii s hlavným predstaveným, a to vtedy, keď to uzná za vhodné pre dobro provincie.

P 168

173. Na provinciálnej kapitule sa zúčastňujú s hlasovacím právom:

1. provinciál, ktorý jej predsedá;
2. provinciálni radcovia;
3. predstavený každej provinciálnej delegácie;
4. regulátor provinciálnej kapituly;
5. direktor každého domu zriadeného podľa káno-

208 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

o, se questi è gravemente impedito, il suo vicario, previa approvazione dell'ispettore;

6 il maestro dei novizi;

7 i delegati delle comunità locali e della comunità ispettoriale, eletti tra i professi perpetui a

R 161 - 165.168 norma dei Regolamenti generali.

174 All'elezione dei delegati delle comunità locali e della comunità ispettoriale partecipano tutti i professi perpetui e temporanei.

R 165

nického práva alebo – ak má vážnu prekážku – jeho vikár po predchádzajúcom schválení provinciálom;

6. magister novicov;

7. delegáti miestnych komunít a provinciálnej komunity, zvolení spomedzi profesorov s doživotnými sľubmi podľa Všeobecných pravidiel.

P 161 - 165.168

174. Na voľbe delegátov miestnych komunít a provinciálnej komunity sa zúčastňujú všetci profesii s doživotnými i s dočasnými sľubmi.

P 165

XIII. SERVIZIO DELL'AUTORITÀ NELLA COMUNITÀ LOCALE

“Ciascuno viva secondo la grazia ricevuta, mettendola al servizio degli altri, come buoni amministratori di una multiforme grazia di Dio... Chi esercita un ufficio, lo compia con l'energia ricevuta da Dio, perché in tutto venga glorificato Dio per mezzo di Gesù Cristo” (1 Pt 4, 10-11).

La comunità locale

175 La comunità locale è composta da confratelli che abitano in una casa legittimamente eretta e fanno in essa vita comune in unità di spirito sotto l'autorità del superiore,¹ operando corresponsabilmente per la missione apostolica.

¹ Cfr. CIC, can. 608.

Il direttore

176 Il superiore di ciascuna comunità locale prende il nome di direttore.

Egli è il primo responsabile della vita religiosa, delle attività apostoliche e dell'amministrazione dei beni.

Con la collaborazione del suo Consiglio anima e governa la comunità a norma delle Costituzioni e dei Regolamenti generali.

R 29.172 -
179.199

177 il direttore dev'essere sacerdote, professore perpetuo da almeno cinque anni e viene nominato dall'ispettore con il consenso del suo Consiglio e l'approvazione del Rettor Maggiore, tenendo

XIII. SLUŽBA AUTORITY V MIESTNEJ KOMUNITE

„Podľa toho, kto aký dar dostal, slúžte si navzájom ako dobrí správcovia mnohotvárnej Božej milosti. Keď niekto slúži, tak len z moci, ktorú uštedruje Boh, aby bol vo všetkom oslávený Boh skrze Ježiša Krista.“ (1 Pt 4, 10 – 11)

Miestna komunita

175. Miestnu komunitu tvoria spolubratia, ktorí bývajú v právoplatne zriadenom dome. Žijú v ňom spoločným životom v jednote ducha a rešpektujúc autoritu predstaveného¹ a spoluzodpovedne pracujú na apoštolskom poslaní.

¹ Porov. CIC, kán. 608.

Direktor

176. Predstavený miestnej komunity sa volá direktor.

Predovšetkým on je zodpovedný za rehoľný život, za apoštolskú činnosť a za správu majetku.

V spolupráci so svojou radou animuje a vedie komunitu podľa Stanov a Všeobecných pravidiel.

P 29.172 -
179.199

177. Direktor musí byť kňazom a aspoň päť rokov mať doživotnú profesiu. Vymenuje ho provinciál so súhlasom svojej rady a so schválením hlavného predstaveného, pričom sa prihliada na pripo-

212 *Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského*

conto delle indicazioni ottenute attraverso un'opportuna consultazione, fatta tra i confratelli dell'ispettoria.

Il suo mandato è triennale e può essere confermato per un secondo triennio nella stessa comunità.

Durante il periodo del suo servizio può essere destinato ad altro ufficio se l'ispettore, con il consenso del suo Consiglio, lo ritiene necessario.

R 170.171

Il Consiglio locale

178 In ogni comunità locale vi sia un Consiglio composto da confratelli con voti perpetui, non più in formazione iniziale, in proporzione alle esigenze delle attività e al numero dei confratelli.

E' compito di questo Consiglio collaborare nell'animazione e nel governo con il direttore che lo convoca e lo presiede.

R 180

179 Membri del Consiglio sono:

1 il vicario e l'economo;

2 i confratelli responsabili dei principali settori di attività della comunità a norma dell'articolo 180 delle Costituzioni;

3 uno o più confratelli eletti annualmente dall'Assemblea dei confratelli, quando questi siano numerosi, a norma degli articoli 180 e 186 delle Costituzioni.

R 183

180 Spetta all'ispettore con il consenso del suo Consiglio, udito il parere della comunità locale,

mienky získané prostredníctvom náležitej konzultácie so spolubratmi z provincie.

Jeho mandát trvá tri roky a môže byť v tej istej komunite potvrdený na druhé trojročie.

Počas vykonávania tejto služby môže byť poverený iným úradom, ak to provinciál so súhlasom svojej rady uzná za potrebné.

P 170.171

Miestna rada **178.** V každej miestnej komunite nech je rada zložená zo spolubratov s doživotnými sľubmi, ktorí už nie sú v začiatočnej formácii. Ich počet nech je primeraný požiadavkám činnosti a počtu spolubratov. Úlohou tejto rady je spolupracovať s direktorom na animovaní a vedení. Radu zvoláva a predsedá jej direktor.

P 180

179. Členmi rady sú:

1. vikár a ekonóm;
2. spolubratia zodpovední za hlavné úseky činnosti komunity podľa 180. článku Stanov;
3. jeden alebo viacerí spolubratia každoročne volení zhromaždením spolubratov – keď je spolubratov veľa, podľa 180. a 186. článku Stanov.

P 183

180. Provinciálovi so súhlasom jeho rady a po vypočutí mienky miestnej komunity prislúcha určiť,

214 Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského

R 183 determinare quali settori delle attività della comunità devono essere rappresentati nel Consiglio; egli determinerà pure se e quanti consiglieri dovranno eleggersi dall'Assemblea dei confratelli.

181 Il direttore deve avere il consenso del suo Consiglio per:

1 approvare la programmazione annuale della vita e delle attività della comunità da sottoporre alla conferma dell'ispettore;

2 proporre all'ispettore nuove sperimentazioni e cambiamenti sostanziali nell'indirizzo dell'opera;

3 approvare il bilancio preventivo e consuntivo della comunità e delle opere che dipendono dalla nostra responsabilità;

4 compiere le operazioni economiche previste dall'articolo 188 delle Costituzioni;

5 determinare la periodicità ordinaria delle riunioni dello stesso Consiglio.

R 180 Nelle altre questioni d'importanza il direttore ascolti sempre il suo Consiglio.

R 181 **182** Qualora le circostanze suggeriscano qualche eccezione, l'ispettore con il consenso del suo Consiglio, udito il parere della comunità locale interessata, può modificare, sempre salva la figura del direttore, le strutture ordinarie e i ruoli all'interno della comunità, soprattutto quando questa è numericamente ridotta.

P 183 ktoré úseky činnosti komunity majú byť zastúpené v rade. Provinciál určí aj to, či a koľkých radcov má voliť zhromaždenie spolubratov.

181. Direktor musí mať súhlas svojej rady, keď:

1. má schváliť ročný plán života a činnosti komunity, ktorý treba predložiť na schválenie provinciálovi;

2. predkladá provinciálovi návrhy na nové experimenty a podstatné zmeny v zameraní diela;

3. má schváliť predbežný a spotrebný rozpočet komunity a diel, za ktoré nesieme zodpovednosť;

4. má realizovať ekonomické úkony, o ktorých sa hovorí v 188. článku Stanov;

5. má určiť pravidelnosť riadneho schádzania sa rady.

P 180 V iných dôležitých veciach nech direktor vždy vypočuje svoju radu.

P 181 **182.** Keď okolnosti vyžadujú nejakú výnimku, provinciál so súhlasom svojej rady a po vypočutí mienky zainteresovanej miestnej komunity môže upraviť bežné štruktúry a úlohy v komunite, najmä ak je počtom malá. Toto sa nikdy nevzťahuje na úrad direktora.

216 Stanovy Spoločnosti svätého Františka Saleského

183 Il vicario è il primo collaboratore del direttore. Ne fa le veci nelle cose di cui abbia ricevuto speciale incarico e, se il direttore è assente o impedito, in tutto ciò che riguarda il governo ordinario. Deve essere quindi sacerdote.

R 182

Alla morte del direttore e fino a quando non sia provveduto altrimenti dall'ispettore, il vicario assume ed esercita il governo della casa.

184 L'economista è il responsabile immediato dell'amministrazione dei beni temporali della casa religiosa in dipendenza dal direttore col suo Consiglio. Svolge il suo servizio in spirito di carità e povertà.

R 198 - 202

185 La figura e i compiti dei responsabili dei principali settori di attività della comunità saranno stabiliti dal Capitolo ispettoriale.

L'Assemblea dei confratelli

186 L'Assemblea dei confratelli, che riunisce tutti i salesiani della comunità locale, è convocata e presieduta dal direttore per l'esame consultivo delle principali questioni riguardanti la vita e le attività della comunità.

R 173.184

Ad essa spetta inoltre l'elezione del delegato al Capitolo ispettoriale e del suo supplente come pure l'eventuale elezione dei membri del Consiglio locale a norma dell'articolo 180 delle Costituzioni.

183. Vikár je najbližším spolupracovníkom direktora. Zastupuje ho v tom, čím bol osobitne poverený, a keď je direktor neprítomný alebo nemôže vykonávať svoju funkciu, vo všetkom, čo sa týka bežného vedenia. Preto musí byť kňazom.

P 182 Po smrti direktora, pokiaľ provinciál neurčí ináč, vikár preberie vedenie domu.

184. Ekonóm je bezprostredne zodpovedný za správu majetku rehoľného domu v závislosti od direktora a jeho rady. Svoju službu vykonáva v duchu lásky a chudoby.

P 198 - 202

185. Charakteristické vlastnosti a úlohy zodpovedných za hlavné úseky činnosti komunity určuje provinciálna kapitula.

Zhromaždenie spolubratov

186. Direktor zvoláva zhromaždenie spolubratov a zároveň mu aj predsedá. Schádzajú sa na ňom všetci saleziáni z miestnej komunity, aby formou porady skúmali hlavné otázky života a činnosti komunity.

Okrem toho zhromaždeniu spolubratov prislúcha voľba delegáta a jeho náhradníka na provinciálnu kapitolu, ako aj prípadná voľba členov miestnej rady podľa 180. článku Stanov.

P 173.184

XIV. AMMINISTRAZIONE DEI BENI TEMPORALI

“Accontentatevi di quello che avete, perché Dio stesso ha detto: ‘Non ti lascerò e non ti abbandonerò’. Non dimenticatevi della beneficenza e di far parte dei vostri beni agli altri, perché di tali sacrifici il Signore si compiace” (Eb 13,5.16).

187 La Società salesiana ha la capacità di acquistare, possedere, amministrare e alienare beni temporali. Ciò vale per la Congregazione, per le singole ispettorie e per ciascuna casa. Tali beni non siano intestati a persona fisica e si conservino solo nella misura in cui sono direttamente utili per le opere.

E' da escludere l'acquisto e la conservazione di beni immobili a solo scopo di reddito e ogni altra forma permanente di capitalizzazione fruttifera, salvo quanto previsto all'articolo 188 delle Costituzioni.

R 187

188 E' necessaria l'autorizzazione del Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio per:

1 acquistare, alienare, permutare, ipotecare, dare in affitto beni immobili;

2 contrarre prestiti con o senza ipoteche;

3 accettare a titolo oneroso eredità, lasciti o donazioni; per quelli accettati senza oneri è sufficiente darne comunicazione;

XIV. SPRÁVA MAJETKOV

„Buďte spokojní s tým, čo máte. Veď on sám povedal: ‚Nezanechám ťa, ani neopustím.‘ Ale nezabúdajte na dobročinnosť a vzájomnú pomoc, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Hebr 13, 5. 16)

187. Saleziánska spoločnosť je schopná nadobúdať, vlastníť, spravovať a scudzovať majetok. Platí to o Kongregácii, o jednotlivých provinciách aj každom dome. Tento majetok nech nie je napísaný na fyzickú osobu a nech sa udržuje iba v takom rozsahu, v akom priamo slúži dieľam.

Treba vylúčiť nadobúdanie a prechovávanie nehnuteľností len pre zisk, ako aj každú inú trvalú formu výnosného kapitálu, ale okrem toho, čo sa hovorí v 188. článku Stanov.

P 187

188. Dovoľenie hlavného predstaveného so súhlasom jeho rady je potrebné na:

1. nadobúdanie, scudzovanie, vymieňanie, zaťažovanie hypotékami a prenajímanie nehnuteľností;
2. uzatváranie pôžičiek s hypotékami alebo bez nich;
3. prijímanie dedičstva, testamentov alebo darov s farchou – o tom, čo sa prijalo bez farchy, stačí podať správu;

4 costituire vitalizi, borse di studio, obblighi di messe, particolari fondazioni o enti di beneficenza;

5 costruire nuovi edifici, demolire gli esistenti o effettuarvi trasformazioni importanti.

Per tale autorizzazione, quando si tratta di operazioni a livello ispettoriale o locale, occorre che sia presentata dagli organi interessati adeguata documentazione, accompagnata dal parere dell'ispettore e del suo Consiglio e anche da quello del direttore e del suo Consiglio quando riguarda una casa.

189 In ordine a tutte le operazioni di cui all'articolo 188 delle Costituzioni, spetta al Rettor Maggiore con il consenso del suo Consiglio, uditi gli ispettori con i rispettivi Consigli e tenuto conto delle pertinenti decisioni della Sede Apostolica, determinare i limiti di valore entro cui è competente l'ispettore con il consenso del suo Consiglio per autorizzarle con analoga procedura.

Quando si tratta di operazioni che superano la somma stabilita dalla Sede Apostolica, o di donazioni votive e di oggetti preziosi per valore storico o artistico, è necessaria anche la licenza della medesima Sede Apostolica.¹

¹ Cfr. CIC, ca. 638, 3.

190 Tutti i beni temporali sono amministrati rispettivamente dall'economista generale, dagli eco-

4. tvorbu doživotných rent, študijných štipendií, omšových záväzkov, osobitných základín alebo dobročinných inštitúcií;

5. stavanie nových a rúcanie jestvujúcich budov alebo realizovanie veľkých rekonštrukcií.

Pokiaľ ide o úkony uskutočňované na provinciálnej alebo miestnej úrovni, treba zariadiť, aby príslušné orgány predložili primeranú dokumentáciu, doložiť mienku provinciála a jeho rady, a ak ide o dom, aj mienku direktora a jeho rady.

189. Určovať hranice hodnoty, v ktorých je provinciál so súhlasom svojej rady kompetentný na základe analogického postupu dávať dovoľenie k úkonom uvedeným v 188. článku Stanov, príslúcha hlavnému predstavenému so súhlasom jeho rady po vypočutí provinciálov a ich rád a so zreteľom na príslušné rozhodnutia Apoštolskej stolice.

Keď úkony prevyšujú sumu určenú Apoštolskou stolicou alebo keď ide o votívne dary a drahocenné predmety historickej alebo umeleckej hodnoty, vyžaduje sa aj dovoľenie Apoštolskej stolice.¹

¹ Porov. *CIC*, kán. 638, 3.

190. Všetok majetok v okruhu svojej pôsobnosti spravuje hlavný ekonóm, provinciálni a miestni

222 *Stanovy Společnosti svätého Františka Saleského*

nomi ispettoriali e dagli economi locali, sotto la direzione e il controllo dei relativi superiori e Consigli, in conformità alle disposizioni canoniche, a norma delle Costituzioni e dei Regolamenti generali e nell'osservanza delle leggi vigenti nei vari paesi.

R 30.190.192.202

ekonómovia pod vedením a kontrolou príslušných predstavených a rád v súlade s kánonickými predpismi podľa Stanov a Všeobecných pravidiel a pri zachovaní občianskych zákonov, platných P 30.190.192.202 v tej-ktorej krajine.

CONCLUSIONE

“Corro per la via dei tuoi comandamenti, perché tu hai dilatato il mio cuore” (Sal 119, 32).

Il diritto proprio della nostra Società

191 La vita e l'azione delle comunità e dei confratelli sono regolate dal diritto universale della Chiesa e dal diritto proprio della Società.

Quest'ultimo viene espresso nelle Costituzioni, che rappresentano il nostro codice fondamentale, nei Regolamenti generali, nelle deliberazioni del Capitolo generale, nei Direttori generali e ispettoriali e in altre decisioni delle competenti autorità.

Senso e interpretazione delle Costituzioni

192 Le presenti Costituzioni contengono le ricchezze spirituali della tradizione dei salesiani di Don Bosco e definiscono il progetto apostolico della nostra Società.

La Chiesa, approvandole, assicura l'autenticità evangelica della via tracciata dal Fondatore e riconosce in essa “un bene speciale per l'intero popolo di Dio”.¹

Solo la Sede Apostolica ne è l'interprete autentica; ma per la direzione pratica della Società e il bene dei confratelli le può interpretare, oltre al Capitolo generale, anche il Rettor Maggiore con il suo Consiglio.

¹ RD 14; cfr. PC 1.

ZÁVER

„Pobežím po ceste tvojich príkazov, lebo ty dávaš môjmu srdcu odvahu.“ (Ž 119, 32)

Vlastné právo našej Spoločnosti

191. Život i činnosť komunít a spolubratov sa riadi všeobecným cirkevným právom a vlastným právom Spoločnosti.

Vlastné právo je vyjadrené v Stanovách, ktoré sú naším základným kódexom, vo Všeobecných pravidlách, v uzneseniach generálnej kapituly, vo všeobecných a provinciálnych direktóriách a v iných rozhodnutiach kompetentných autorít.

Význam a vysvetľovanie Stanov

192. Tieto Stanovy obsahujú duchovné bohatstvo tradície saleziánov dona Bosca a určujú apoštolský projekt našej Spoločnosti.

Keď ich Cirkev schvaľuje, uisťuje nás o evanjeliovej pravosti cesty, ktorú vyznačil Zakladateľ, a uznáva v nej „osobitné dobro pre celý Boží ľud“.¹

Autenticky ich vysvetľuje jedine Apoštolská stolica. Kvôli praktickému vedeniu Spoločnosti a pre dobro spolubratov ich však okrem generálnej kapituly môže vysvetľovať aj hlavný predstaviteľ so svojou radou.

¹ RD 14; porov. PC 1.

**Valore
obbligante
delle
Costituzioni**

193 Le Costituzioni obbligano ogni socio in forza degli impegni assunti liberamente davanti alla Chiesa con la professione religiosa.

I superiori maggiori, fermo restando ciò che dispone il diritto universale,¹ possono dispensare temporaneamente da singoli articoli disciplinari.

¹ Cfr. CIC, can. 85-87; 90; 92; 93; 1245.

**Separazione
dalla Società**

194 Nel caso in cui un socio ritenesse in coscienza di doversi ritirare dalla Società, lo farà davanti a Dio e dopo essersi consultato con persone prudenti, confortato dalla comprensione e carità dei confratelli.

Non può tuttavia lasciare la Società se non allo scadere della professione temporanea o se non è stato ammesso a quella successiva; oppure se non è legittimamente sciolto dai voti e dagli impegni presi con la professione stessa per passaggio ad altro istituto, per dispensa o per dimissione, a norma del diritto universale.¹

R 54

¹ Cfr. CIC, can. 685; 688; 689; 691-704.

**Fedeltà
e perseveranza**

195 La fedeltà all'impegno preso con la professione religiosa è una risposta sempre rinnovata alla speciale alleanza che il Signore ha sancito con noi.

La nostra perseveranza si appoggia totalmente sulla fedeltà di Dio, che ci ha amati per primo, ed è alimentata dalla grazia della sua consacrazione. Essa viene pure sostenuta dall'amore ai giovani ai quali siamo mandati, e si esprime nella

Zaväzujúca sila Stanov **193.** Stanovy zaväzujú každého spolubrata z moci záväzkov slobodne prevzatých pred Cirkvou rehoľnou profesiou.

Vyšší predstavení pri platnosti toho, čo predpisuje všeobecné právo,¹ môžu dať dočasný dišpenz od jednotlivých disciplinárnych článkov.

1 Porov. *CIC*, kán. 85 – 87; 90; 92; 93; 1245.

Odchod zo Spoločnosti **194.** V prípade, že niektorý spolubrat vo svedomí usúdil, že by mal odísť zo Spoločnosti, urobí tak pred Bohom a po porade s rozvážnymi osobami, posilnený porozumením a láskou spolubratov.

Spoločnosť však môže opustiť až po uplynutí dočasnej profesie alebo ak nebol pripustený k ďalšej profesii; alebo ak bol právoplatne oslobodený od rehoľných sľubov a od profesiou prevzatých záväzkov prestúpením do iného inštitútu, dišpenzom alebo prepustením podľa všeobecného práva.¹

P 54

1 Porov. *CIC*, kán. 685; 688; 689; 691 – 704.

Vernosť a vytrvalosť **195.** Vernosť záväzku prevzatému rehoľnou profesiou je stále obnovovanou odpoveďou na osobitnú zmluvu, ktorú s nami uzavrel Pán.

Naša vytrvalosť sa úplne opiera o vernosť Boha, ktorý nás prvý miloval, a je živená milosťou jeho zasvätenia. Udržiava sa aj láskou k mladým, ku ktorým sme poslaní, a prejavuje sa vďačnosťou Pánovi za dary poskytované saleziánskym životom.

gratitudine al Signore per i doni che la vita salesiana ci offre.

**Una via che
conduce
all'Amore**

196 La nostra regola vivente è Gesù Cristo, il Salvatore annunciato nel Vangelo, che vive oggi nella Chiesa e nel mondo e che noi scopriamo presente in Don Bosco che donò la sua vita ai giovani.

In risposta alla predilezione del Signore Gesù, che ci ha chiamati per nome, e guidati da Maria, accogliamo le Costituzioni come testamento di Don Bosco, libro di vita per noi e pegno di speranza per i piccoli e i poveri.

Le meditiamo nella fede e ci impegniamo a praticarle: esse sono per noi, discepoli del Signore, una via che conduce all'Amore.

**Cesta, ktorá
vedie k Láске**

196. Naším živým pravidlom je Ježiš Kristus, Spasiteľ ohlasovaný v Evanjeliu, ktorý dnes žije v Cirkvi i vo svete. Objavujeme ho prítomného v donovi Boscovi, ktorý daroval svoj život mladým.

Ako odpoveď na prednostnú lásku Pána Ježiša, ktorý nás povolal po mene, a vedení Pannou Máriou prijímame Stanovy ako testament dona Bosca, ako knihu života pre nás a záruku nádeje pre malých a chudobných.

S vierou o nich rozjímame a zaväzujeme sa ich zachovávať. Pre nás, Pánových učeníkov, sú cestou, ktorá vedie k Láске.

